

การอธิษฐานของพระเยซู

เล่มที่ ๑: บทที่ ๑-๓

สารบัญ

แนะนำการใช้บทเรียน

เข้าใจเด็กประถมขั้นต้น

บทที่ 1	สี่สหายผู้ให้ความช่วยเหลือ	หน้า	8
บทที่ 2	ข้าราชการเชื่อในพระเยซู	หน้า	16
บทที่ 3	พระเยซูห้ามพายุ	หน้า	24
บทที่ 4	พระเยซูรักษาชายมือลีบ	หน้า	32
บทที่ 5	พระเยซูทรงเลี้ยง 4 พันคน	หน้า	40
บทที่ 6	พระเยซูเดินบนน้ำ	หน้า	48
บทที่ 7	พระเยซูรักษาคนหูหนวก	หน้า	55
บทที่ 8	พระเยซูผู้อัศจรรย์	หน้า	64
บทที่ 9	พระเยซูทรงเรียกลาซารัสคืนชีพ	หน้า	72
บทที่ 10	คนโรคเรื้อนที่กัตัญญู	หน้า	80
บทที่ 11	หญิงที่สัมผัสชายเสื่อพระเยซู	หน้า	88
บทที่ 12	พระเยซูทรงรักเด็ก ๆ	หน้า	96
บทที่ 13	พระเยซูทรงรักษาขอทานตาบอด นำเด็กมารับเชื่อ	หน้า	104

แนะนำการใช้บทเรียน

การอัศจรรย์ของพระเยซูเป็นคู่มือครูที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ ทั้งนี้เพื่อช่วยครูให้ได้รับประโยชน์มากที่สุดจากการใช้คู่มือเล่มนี้ และช่วยให้เด็ก ๆ เรียนรู้มากขึ้นทั้งด้านสติปัญญาและฝ่ายวิญญาณ

ในคู่มือเล่มนี้มีสองช่วงสำคัญคือ

1. ส่วนที่อยู่ในช่วงต้น ประกอบด้วย

- 1) ชื่อบท บอกหัวเรื่องที่จะสอน
- 2) ข้อพระคัมภีร์ ข้อพระคัมภีร์ต่างๆ ที่ครูจะต้องอ่านก่อนที่จะศึกษาเนื้อเรื่อง
- 3) ข้อท่องจำ ข้อพระคัมภีร์ที่让孩子ท่องในสัปดาห์นี้
- 4) เป้าหมายบทเรียน บอกจุดหมายของบทเรียนเพื่อแนะนำแนวทางให้ครูตั้งเป้าหมายที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก ๆ ในชั้นมากยิ่งขึ้น

2. ส่วนที่อยู่ในช่วงเนื้อหา

1) สำหรับครู เป็นข้อคิดและข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อครูในการสอนบทเรียน ครูควรอ่านเนื้อหาในส่วนนี้เพราะสำคัญมาก มีการแนะนำบุคลิกลักษณะของเด็ก ๆ หรือเบื้องหลังเรื่องราวในพระคัมภีร์เพื่อครูจะได้ทำความเข้าใจ

- 2) เวลาอธิษฐาน ครูควรนำเด็ก ๆ ใช้เวลานับถือนามพระเจ้า อธิษฐานในหัวข้อที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
- 3) ข้อท่องจำ กิจกรรมที่ทำให้เด็ก ๆ สนุกกับการท่องข้อท่องจำ บางครั้งเป็นการเสนอแนะวิธีสอน บางครั้งเป็นเกมส์

4) นำสู่บทเรียน ก่อนที่จะสอนเรื่องในพระคัมภีร์ ครูสามารถใช้กิจกรรมในหัวข้อนี้เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก ๆ ให้เข้าสู่เนื้อหาของวันนี้

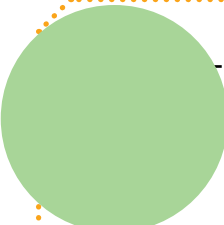
5) เรื่องราวจากพระคัมภีร์ เนื้อหาที่มาจากพระคัมภีร์ซึ่งเป็นลักษณะของการเล่าเรื่อง ครูเปลี่ยนสรรพนามที่ใช้เรียกเด็ก ๆ ตามความเหมาะสมหรือตามที่เคยใช้กันในชั้นเรียน ครูควรจดจำเนื้อเรื่องและจำลำดับเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้ดี หากจำทั้งหมดไม่ได้อาจจดหัวข้อสั้น ๆ ใส่กระดาษและใส่ไว้ในพระคัมภีร์เพื่อดูเป็นแนวทางในช่วงเวลาที่สอน ไม่ควรนำคู่มือเข้าในชั้นเรียน และไม่ควรรอ่านเรื่องจากคู่มือให้เด็ก ๆ ฟัง

6) คำถามทบทวน เป็นการทบทวนเนื้อเรื่อง โดยใช้คำถามที่มาจากเนื้อหา

7) กิจกรรมท้ายบท เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติซึ่งจะช่วยให้เด็ก ๆ จดจำเรื่องที่ครูสอนได้ดียิ่งขึ้น

ครูสามารถเลือกใช้แต่ละส่วนเนื้อหาได้ตามความเหมาะสม ไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับที่ให้ไว้ แต่ควรระลึกเสมอว่าทุกสิ่งที่คุณเตรียมควรเป็นเหตุเป็นผลที่สอดคล้องกัน

นอกจากคู่มือครูแล้วการใช้บทเรียนชุดนี้ยังประกอบด้วยภาพประกอบการเล่าเรื่องและแบบฝึกหัดสำหรับเด็ก

แนะนำการใช้แบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ช่วยให้เด็กๆ เรียนรู้และจดจำบทเรียนได้ดีขึ้น เด็กๆ สามารถนำแบบฝึกหัดที่ทำกลับบ้านได้ เพื่อให้คุณพ่อคุณแม่ได้ชื่นชมผลงานของลูก และทราบว่าเด็กๆ ได้เรียนอะไรในอาทิตย์นี้ ครูสามารถทำขวนให้เด็กเห็นความสำคัญของกิจกรรมนี้โดยให้เด็กๆ สะสมแบบฝึกหัดแต่ละแผ่นที่ทำจนกระทั่งสอนจบเล่ม ดูว่าใครสะสมได้มากที่สุด ครูอาจเตรียมรางวัลพิเศษสำหรับผู้ที่มีแบบฝึกหัดมากที่สุดได้ (อาจเป็นลูกอม หรือขนม) เพื่อเป็นการให้กำลังใจเด็กที่ตั้งใจเรียน และเป็นประโยชน์สำหรับครูในการประเมินผลการเรียนในชั้นด้วย

เข้าใจเด็กชั้นประถมต้นเด็กชั้น ป.1-2

เด็กวัยนี้กำลังเข้าสู่ “วัยแห่งการลงมือทำ” เขามักจะเรียนรู้จากการลงมือทำมากกว่าการเรียนรู้จากสิ่งที่ครูพูด เขาจะเรียนรู้จากการกระทำมากกว่าการสังเกต ในทางตรงกันข้าม ครูเรียนรู้จากเด็กผ่านการสังเกตและการฟัง “เด็กแสดงตัวตนของเขาผ่านความประพฤติมากกว่าผ่านทางการพูด”

เราสามารถสังเกตท่าทีของเด็กวัยนี้โดยดูจากการเคลื่อนไหวร่างกายและพฤติกรรมของเขา ไม่ว่าจะเป็นท่าทีที่มีความมั่นใจในตัวเอง การเดิน และการจัดการกับตัวเอง หรือเด็กขี้อายจะมีพฤติกรรมที่ไม่กล้าสบตา การขยับมือหรือการหนีบแขนเข้าข้างลำตัวของเด็ก พฤติกรรมของเด็กๆ สามารถสื่อให้เราเห็นหลายๆ สิ่งในตัวเด็ก เช่น เมื่อเด็กๆ ส่งเสียงดัง หรือหัวเราะบางครั้งเกิดจากความขี้อาย แต่บางครั้งก็เป็นการเรียกร้องความสนใจ ท่าทีเหล่านี้บางครั้งอาจหมายถึงความไม่มั่นใจที่เด็กๆ มีหรือบางทีอาจเป็นเพียงการตอบสนองต่อความสนุกที่เด็กๆ ได้ฟังเรื่องตลกๆ ก็เป็นไปได้ เมื่อครูสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของเด็กๆ จะทำให้เราได้เห็นการเจริญเติบโตในตัวเด็กได้ หรืออาจทำให้ครูสามารถช่วยปรับพฤติกรรมด้านอารมณ์ของเด็กให้ถูกต้องเหมาะสมได้เช่นเดียวกัน

เราควรสอนเด็กวัยนี้อย่างไร

เด็กวัยนี้พร้อมที่จะรับพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เด็กเริ่มปะติดปะต่อเรื่องราวชีวิตของพระเจ้าด้วยกัน จากทารกน้อยในรางหญ้าจนถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่เป็นขึ้นมาจากความตาย เขาสามารถเข้าใจว่าเขามีความรับผิดชอบส่วนตัวต่อพระเจ้า เขาสามารถรู้สึกมั่นคงในความรักและการยกโทษของพระเจ้า

วิถีทางการเรียนรู้ได้ดีที่สุดคือการเล่าเรื่องในพระคัมภีร์ให้เขาฟัง เพราะเขาชอบเรื่องเล่าและสามารถติดตามเรื่องได้ง่าย ถามคำถามเพื่อทดสอบความรู้และความเข้าใจของเขาว่าเขานำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ได้อย่างไร เมื่อมีการสอนก็ควรมีการตอบสนองต่อบทเรียนด้วย คำตอบที่เด็กตอบออกมาจะช่วยให้ครูได้รู้และเห็นพัฒนาการความเชื่อ พฤติกรรม การดำเนินชีวิตของเด็กๆ ว่าเขานำสิ่งที่รู้ไปสู่การปฏิบัติในชีวิตจริงอย่างไร

จำไว้เสมอว่าเด็กสามารถมีประสบการณ์การเรียนรู้ได้หลากหลายรูปแบบ กิจกรรมบางอย่างต้องใช้การมองเห็นและการฟัง แต่กิจกรรมบางอย่างต้องการการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ความคิดสร้างสรรค์ การควบคุมกล้ามเนื้อ เมื่อเด็กได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายก็จะทำให้เขาได้เรียนรู้ที่ครบทุกด้าน ไม่ควรใช้เวลาทำกิจกรรมเดียวนานๆ แต่ให้ทำหลายกิจกรรมและใช้เวลาเพียงสั้นๆ ต่อหนึ่งกิจกรรม

ดูความสนใจของเด็กและเปลี่ยนกิจกรรมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก เด็กบางคนเรียนรู้ได้มากผ่าน

การเล่นละคร เด็กบางคนเรียนรู้จากรูปภาพ ครูต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อจะให้เหมาะกับการเรียนรู้ของเด็กที่ต่างกัน

เด็กในช่วงกลางไม่ใช่เด็กเล็กอีกแล้ว เด็กจะทำให้ครูตระหนักถึงความจริงนี้เมื่อครูปฏิบัติต่อเขาเหมือนกับว่าเขายังเป็นเด็กเล็ก ในฐานะที่เป็นครูวีเราต้องค้นหาวิธีที่จะแสดงให้เด็กในช่วงวัยนี้รู้ว่าเราสนใจเขาและพร้อมที่จะแบกรับความเจ็บปวดร่วมกับเขา รวมถึงความรู้สึกที่ถูกปฏิเสธที่เขาได้รับ ครูจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความห่วงใยเพื่อทำให้เด็กสามารถแบ่งปันความยินดีและความสุขที่เขาอยู่กับครูและเพื่อนๆ ได้

1. เราต้องตระหนักถึงเอกลักษณ์เฉพาะของเด็กแต่ละคน เด็กไม่ควรถูกมองว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่เรียงต่อกัน บนสายพานในโรงงานอุตสาหกรรม เขาไม่ได้เหมือนกันทั้งหมดจริงๆ และไม่มีเด็กคู่ไหนที่เหมือนกันทุกกรณี แม้แต่ฝาแฝดที่รูปร่างเหมือนกันก็ยังไม่เหมือนกันทุกอย่างจริงๆ เคล็ดลับของการดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างแท้จริงก็คือ การทำความรู้จักเด็กของเราในฐานะบุคคลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเขาเอง ช่วยให้เด็กพัฒนาการและรู้จักตัวเอง รู้ว่าเขากำลังก้าวไปในทิศทางใดนั่นคือส่วนสำคัญที่ทำให้ครูและเด็กสนิทใกล้ชิดกันมากขึ้น หัวใจสำคัญอันหนึ่งก็คือการยอมรับเด็กอย่างที่เขาเป็น โดยไม่ต้องให้เขาเปลี่ยนหรือปรับปรุงตัวเองก่อน การย่ำให้เด็กมีความมั่นใจในเรื่องนี้ทำได้โดยการชื่นชมเมื่อเด็กได้พยายามทำบางสิ่ง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสำเร็จหรือไม่ก็ตาม การพัฒนาด้านพฤติกรรมหรือทักษะที่สามารถสังเกตเห็นได้เป็นสิ่งสำคัญต่อเด็ก การทำให้เด็กรู้สึกว่าเขาต้องทำบางอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ ความรัก เป็นการทำลายชีวิตของเด็ก แม้กระทั่งพระเจ้าก็ยังไม่เคยเรียกร้องให้เราต้องทำแบบนั้น แล้วเราควรจะทำกับเด็กหรือ?

2. ช่วยให้เด็กมีค่านิยมฝ่ายวิญญาณที่ถูกต้องเข้าไปในชีวิตของเขา ให้เด็กได้ค้นพบแนวทางที่เขาควรจะดำเนินชีวิตต่อไป แน่หนอนเด็กๆ คาดหวังให้ครูดำเนินชีวิตไปในทิศทางเดียวกันกับที่ครูตั้งไว้สำหรับเขาด้วยเช่นกัน เด็กรู้ว่าครูสนใจเขาเมื่อเราให้แนวทางและคาดหวังให้เขาอยู่ในทางนั้น เมื่อเด็กลองทำตามแนวทางที่ครูได้ให้ไว้ เขาจะค้นพบคำตอบเองว่าสิ่งใดสำคัญที่สุดสำหรับเขา และเขาจะพบว่า “เขามีความสำคัญสำหรับครู เมื่อครูดำเนินชีวิตตามแนวทางที่ตนตั้งไว้กับเด็กด้วย” เมื่อครูสอนเด็กเช่นไร ครูควรปฏิบัติตัวเช่นนั้นด้วย

3. ใช้เวลากับเด็กนอกห้องเรียน ให้ครูไวต่อสิ่งที่เด็กแต่ละคนพูด ทั้งตอนที่เขาอยู่ในกลุ่มหรืออยู่คนเดียว การเดินทางท่องเที่ยวในรถเป็นการเปิดโอกาสอย่างมาก เด็กจะพูดถึงสิ่งที่เขาชอบจริงๆ โดยไม่สนใจว่าผู้ใหญ่กำลังตั้งใจฟังและกำลังเก็บข้อมูล ให้เวลาในการพูดคุยกับเด็กแต่ละคนเป็นการส่วนตัวด้วย เมื่อคุณมีโอกาสนำเด็กเล่าเรื่องงานที่โรงเรียน ชีวิตที่บ้าน กีฬา หรือเรื่องอะไรก็ได้ การใช้เวลาพูดคุยกับเด็กเพียงไม่กี่นาทีสามารถแสดงให้เด็กรู้ว่าครูสนใจเขาจริงๆ เด็กต้องการผู้ฟังที่ดี ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่เขาคิดหรือรู้สึก

4. การสัมผัสเป็นการบอกถึงความเอาใจใส่ที่ครูมีต่อเขา พยายามสบตากับเด็ก เพราะการมองตาเด็กเพียงไม่กี่วินาทีสามารถสื่อสารความสนใจและเอาใจใส่ที่ครูมีต่อเด็กได้ บางครั้งการโอบไหล่หรือจับศีรษะเด็กก็เป็นการ

แสดงความสนใจในตัวเขาได้เช่นกัน เด็กบางคนอาจไม่ชอบการสัมผัสร่างกาย ให้ครูคอยสังเกตดูดีๆ ครูอาจใช้วิธีแค่การสบตาเพื่อสื่อสารความห่วงใยถึงเขา เมื่อเด็กไว้ใจครูมากพอ เขาจะยอมให้ครูสัมผัสร่างกายของเขาได้ การสัมผัสเหล่านี้สามารถแตะต้องไปถึงระดับที่ลึกกว่าคือ ระดับจิตวิญญาณ ครูกำลังทำให้เด็กรู้ว่า เขาสำคัญต่อครู

ครูมีโอกาที่จะเป็นบุคคลสำคัญในชีวิตของเด็ก เราสามารถสร้างผลกระทบต่อชีวิตของเด็กคนหนึ่ง สนับสนุนให้เด็กทุกคนในคริสตจักรของเราเติบโตขึ้น ครูควรมีชีวิตคริสเตียนที่เป็นแบบอย่างและมีลักษณะชีวิตที่เข้มแข็ง แล้วคุณจะเป็นครูที่ยอดเยี่ยมสำหรับเด็ก

1

สี่สหายช่วยให้ความช่วยเหลือ

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 9:1-8, มาระโก 2:1-12, ลูคา 5:17-26, กาลาเทีย 6:10

ข้อท่องจำ “ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง” กาลาเทีย 6:10

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่า ขายสี่คนช่วยเหลือเพื่อนที่ป่วยได้อย่างไร และให้เด็กๆ ช่วยผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือทันทีที่มีโอกาส

ข้อคิดสำหรับครู

สิ่งสำคัญส่วนหนึ่งในชีวิตของเด็กวัยนี้คือความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ความรู้สึกนี้จะส่งผลต่อชีวิตเด็กในอนาคต แม้เราจะรู้ว่าเด็กวัยนี้มักจะเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง ไม่รู้สึกถึงความถูกต้องและไม่ไวต่อความคิดเห็นของคนอื่น ดังนั้น การสอนให้เด็กๆ รู้จักทำตัวให้เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อผู้อื่นจึงเป็นสิ่งสำคัญ

บทเรียนในสัปดาห์นี้ จะช่วยให้เราเข้าใจความสำคัญของการให้ความช่วยเหลือและจากบทเรียนนี้ เด็กจะเข้าใจหน้าที่ ความรับผิดชอบของคริสเตียนที่มีต่อผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ

เวลาอธิษฐาน

ร้องเพลง “รักพระเยซูขึ้นใจอัศจรรย์” จากนั้นนำเด็กๆ อธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยให้ทุกคนในชั้นเรียนมีโอกาสรับใช้พระเจ้าด้วยการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่มีความต้องการ ขอพระองค์ช่วยให้เด็กๆ รู้ว่าจะช่วยเหลือเพื่อนๆ หรือคนที่อยู่รอบข้างได้อย่างไร

กิจกรรมข้อท่องจำ

เขียนข้อท่องจำวันนี้นบนกระดาน สอนให้เด็กๆ ท่องสัปดาห์ 2-3 ครั้ง จากนั้นให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลม แขนงมือทั้งสองข้างไปด้านข้างพร้อมกับหลับตา คุณครูจะเป็นผู้เริ่มเล่นเกมสปีดไวดีนไปรอบๆ วง แล้วเอากระดาษ

ไปแตะมือเด็ก เด็กคนไหนที่ครูเอาระดุมวางไว้ที่มีจริง ๆ ก็ให้ท่องข้อท่องจำ จากนั้นให้เด็กคนนั้นมาทำหน้าที่เป็นผู้วางเม็ดกระดุมแทนครู

นำสู่บทเรียน

เกมส์ “ช่วยเพื่อน”

เตรียมสิ่งของที่จะใช้เล่นเกม เช่น แก้วน้ำ, ลูกบอล, ตุ๊กตา ฯลฯ วางไว้ตามจุดต่างๆ ในห้องเรียน เมื่อเด็ก ๆ มาถึงชั้นเรียนให้ทุกคนจับคู่กันกับเพื่อน ใช้ผ้าปิดตาหนึ่งคน อีกคนที่ไม่ได้ปิดตาจะต้องเป็นคนคอยบอกทางเพื่อนแล้วพาเดินไปยังจุดที่มีสิ่งของวางอยู่โดยห้ามพูดว่าอะไรวางอยู่ ให้บอกเฉพาะทางที่จะเดินไปที่สิ่งของนั้นเท่านั้น เมื่อไปถึงจุดที่มีของอยู่ให้คนที่ถูกปิดตาจับสิ่งของแล้วบอกว่าสิ่งนั้นคืออะไร พาเดินไปจนครบ จากนั้นให้สลับกันเล่น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เตรียม แก้วน้ำ, ผ้าขนหนู, พรอทวดไข่, ขวดยาเปลาห์หรือสิ่งที่ใช้กับผู้ป่วย

คำถาม ถ้าเพื่อนของเราป่วย เราจะทำอย่างไร? (ให้เด็ก ๆ เสนอความคิดเห็น)

บางคนอาจจะตอบว่าอธิษฐานกับพระเยซู ใช้พรอทวดไข่ หรือให้กินยา (อธิบายให้เด็ก ๆ รู้ว่าทำไมเราจึงทำเช่นนั้น เพราะเรารักและห่วงใยเพื่อน) จากนั้นหนุนใจให้เด็ก ๆ ตั้งใจฟังเรื่องจากพระคัมภีร์ดูสิว่าสี่สหายจะช่วยเหลือเพื่อนของเขาได้อย่างไร

เมื่อพระเยซูยังอยู่ในโลกนี้พระองค์ทรงทำดีกับทุกคน เมื่อพระองค์เห็นคนป่วยพระองค์จะยื่นมือไปแตะต้องเขา และรักษาให้หายคนจำนวนมากได้ยืนขานนี้ก็รีบตามไปดู แต่มีชายคนหนึ่งป่วยหนักเขาไม่สามารถไปหาพระเยซูได้ ชายคนนั้นอาจจะพูดกับตัวเองว่า “เฮ้อออ ... คงไม่มีใครช่วยฉันได้ ฉันคงไม่หายแน่ๆ พระเยซูเป็นความหวังของฉันแต่ฉันไปหาพระองค์ไม่ได้” ชายคนนี้มีเพื่อนที่ดีสี่คน (แสดงภาพ 1-1)

คำถาม เด็ก ๆ มีเพื่อนที่ดีหรือไม่? (ให้เด็ก ๆ ตอบ) เราจะบอกคนอื่นได้อย่างไรว่า “คนนั้นหรือคนนี้เป็นเพื่อนของเรา?” (ให้เด็ก ๆ ตอบ) “เพื่อน” จะคือผู้ที่สนใจในตัวเรา เขาจะทำความดีๆ ให้เรา บางครั้งเราจะทำอะไรพิเศษให้กับเพื่อน นั่นคือ เรามีเพื่อนไว้คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ชายคนหนึ่งป่วยเป็นง่อยมาตั้งแต่เกิด เพื่อนของชายคนนี้ต้องการช่วยเพื่อนคนนี้ เพราะเขารักและต้องการเห็นเพื่อนหายป่วย ทั้งสี่คนนี้ได้ยินมาว่าพระเยซูจะไปที่บ้านหลังหนึ่ง แล้วพวกเขา ก็รู้ว่าพระเยซูเท่านั้นที่จะช่วยให้เพื่อนของเขาหายได้ พวกเขาจึงช่วยกันอุ้มเพื่อนไปวางบนแคร่ แล้วหามไปที่บ้านหลังนั้น

แต่เมื่อไปถึงที่นั่นมีคนมากมายเบียดกันแน่นจนพวกเขาไม่สามารถเข้าไปใกล้พระเยซูได้ พระเยซูเป็นความหวัง

เดียวของเพื่อนเรา แต่เวลานี้เขาไม่สามารถเข้าไปถึงพระองค์ได้พวกเขาคงต้องหาทางแก้ไข แล้วหนึ่งในสี่คนนั้นกล่าวว่า “พวกเราจะต้องพาเพื่อนของเราเข้าไปใกล้พระเยซูให้ได้ ในวันนี้ฝูงชนเหล่านี้จะหยุดความตั้งใจของเราไม่ได้ พวกเราต้องทำให้ได้”

ดังนั้นทั้งสี่คนจึงช่วยกันหามแคร่ขึ้นไปบนหลังคา (แสดงภาพ 1-2) บ้านในสมัยนั้นมีหลังคาเรียบๆ มีบันไดอยู่ข้างบ้านสำหรับเดินขึ้นไป พวกเขาเปิดหลังคา แล้วหย่อนแคร่ลงไปในบ้านนั้น

เมื่อพระเยซูเห็นชายที่เป็นง่อยถูกหย่อนลงมาและเห็นถึงความพยายามของเพื่อนทั้งสี่ พระองค์รู้ว่าพวกเขารักเพื่อนมากจึงได้ทำเช่นนั้น พระองค์กล่าวยกโทษความผิดบาปของชายผู้ป่วย แล้วบอกให้เขาลุกขึ้นยืน แล้วเก็บที่นอนกลับบ้านไป (แสดงภาพ 1-3) ชายคนนั้นเชื่อฟังและทำตามทีพระเยซูบอก เขาจึงได้รับการรักษา พระเยซูทรงรักษาเขาให้หายเขาสามารถกลับไปทำงานหาเงินเลี้ยงตัวเองได้และยังสามารถช่วยคนอื่น ๆ ด้วย

ผู้คนที่มุงดูต่างพากันประหลาดใจ เพราะเห็นเหตุการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้น พวกเขารู้ว่าพระเยซูได้ รักษาชายคนนั้นให้หาย พระเยซูทรงพอใจมากที่เพื่อนของชายที่เป็นง่อยมีน้ำใจช่วยเหลือ พระองค์ทรงรู้ว่าพวกเขารักเพื่อนมาก พระองค์จึงแสดงความรักของพระองค์ด้วยการรักษาเพื่อนของเขาให้หาย พระเยซูยังคงแสดงความรักของพระองค์ให้แก่เราทุกคนด้วยวิธีการต่างๆ กัน เช่นเดียวกันเราควรแบ่งปันความรักของพระเจ้าแก่ผู้อื่นด้วยการช่วยเหลือในยามที่เขาต้องการ (อธิษฐานเผื่อ, ช่วยทำงาน, แบ่งปันสิ่ง ที่เรามีแก่เพื่อน เป็นต้น) ให้เด็ก ๆ ท่องข้อท่องจำวันนี้พร้อมกัน “ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง” กาลาเทีย 6:10

การประยุกต์ใช้

พระเยซูพอพระทัยเมื่อเราให้ความช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน เราอาจต้องยอมเสียเวลาหรือลงมือ ลงแรงทำบางสิ่งเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น ในวันนี้อาจมีใครในครอบครัวของเราหรือเพื่อนบ้านของเราที่ป่วยอยู่ เราสามารถช่วยเหลือและอธิษฐานเผื่อเขาหรือช่วยทำบางสิ่งบางอย่างที่เขาต้องการ นี่ก็เป็นการช่วยเหลืออย่างหนึ่ง

คำถามทบทวน

1. ใครพาชายที่เป็นง่อยไปหาพระเยซู? (เพื่อนทั้งสี่ของเขา)
2. พวกเขาพาชายที่เป็นง่อยไปหาพระเยซูอย่างไร? (ให้เขานอนบนแคร่แล้วหามไป)
3. มีอะไรเกิดขึ้นเมื่อเขาไปถึงที่ๆ พระเยซูอยู่? (คนแน่นจนไม่สามารถเข้าไปได้)
4. พวกเขาทำอย่างไร? (หามแคร่ขึ้นไปบนหลังคา แล้วหย่อนเพื่อนลงไป)
5. พระเยซูทำอะไรร่วมกับคนป่วย? (พระองค์ทรงยกโทษความบาปของเขาและรักษาเขาให้หาย)

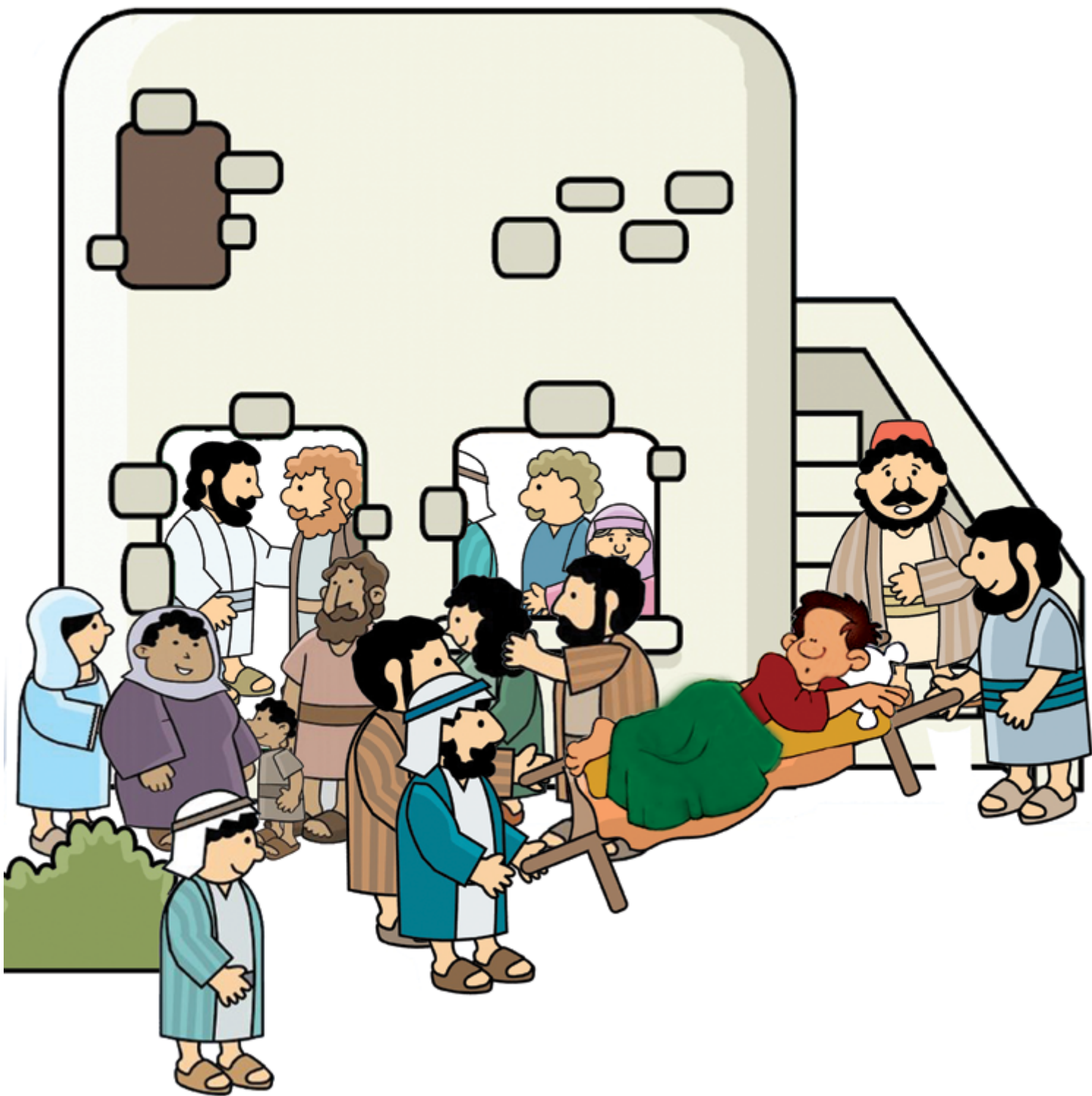
กิจกรรมท้ายบท

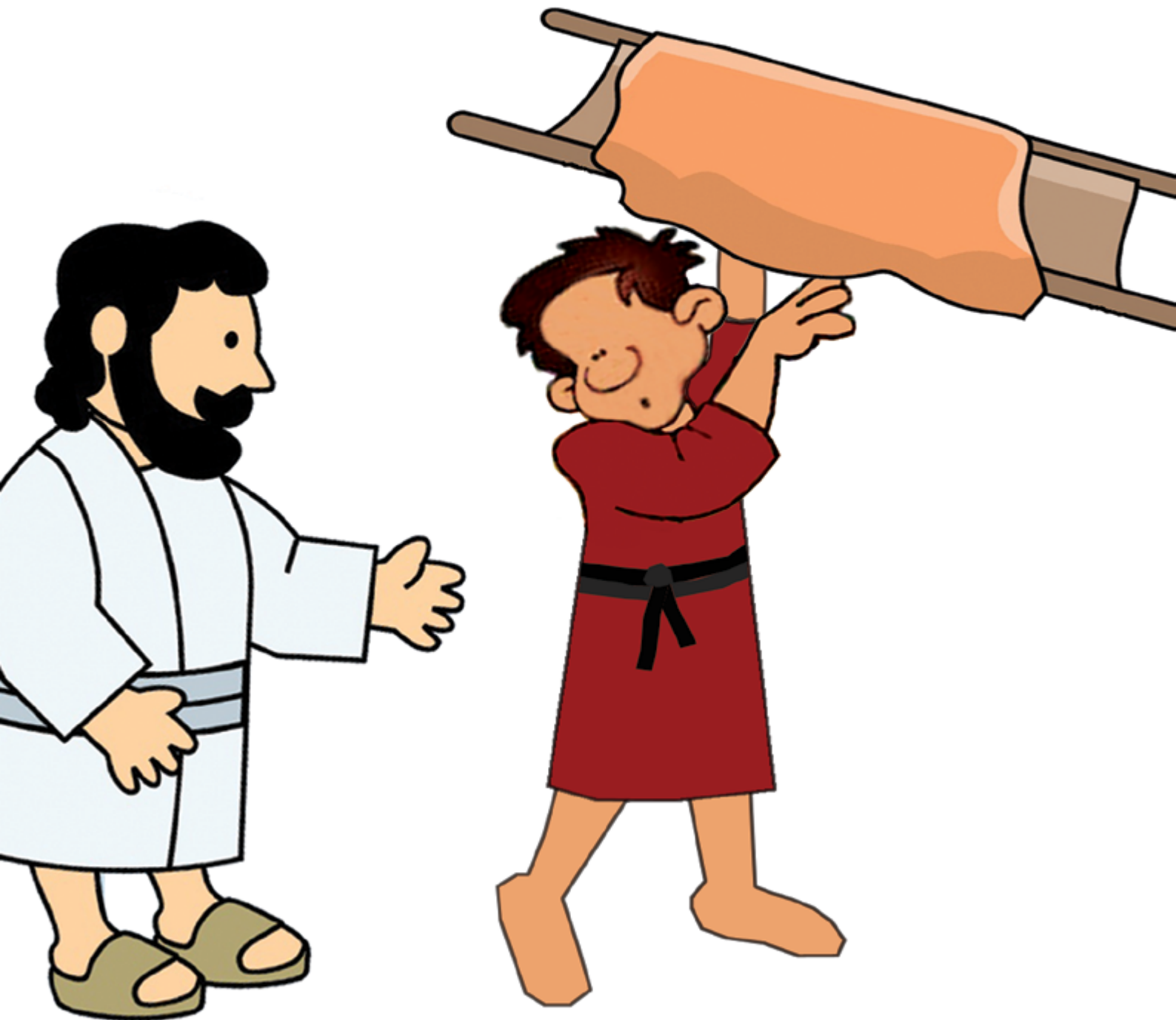
แจกกระดาษให้เด็ก ๆ คนละแผ่น ให้เด็ก ๆ พับครึ่งกระดาษเพื่อทำเป็นการ์ด จากนั้นวาดรูปและระบายสี พร้อมทั้งเขียนคำอวยพรสำหรับผู้ป่วย เช่น “ขอให้หายไว ๆ” “... คิดถึงมาก” “พระเจ้าทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐ” จากนั้นนำการ์ดที่ทำไปให้เพื่อนที่ป่วยอยู่หรือเพื่อนที่ไม่ได้มาโบสถ์ อธิบายให้เด็ก ๆ รู้ว่า นี่เป็นอีกหนึ่งวิธีในการแสดงความรักและความห่วงใยกับเพื่อน ครูควรทำการ์ดเพื่อเป็นตัวอย่างสัก 1-2 ใบ

เพลง “รักพระเยซูขึ้นใจอัศจรรย์”

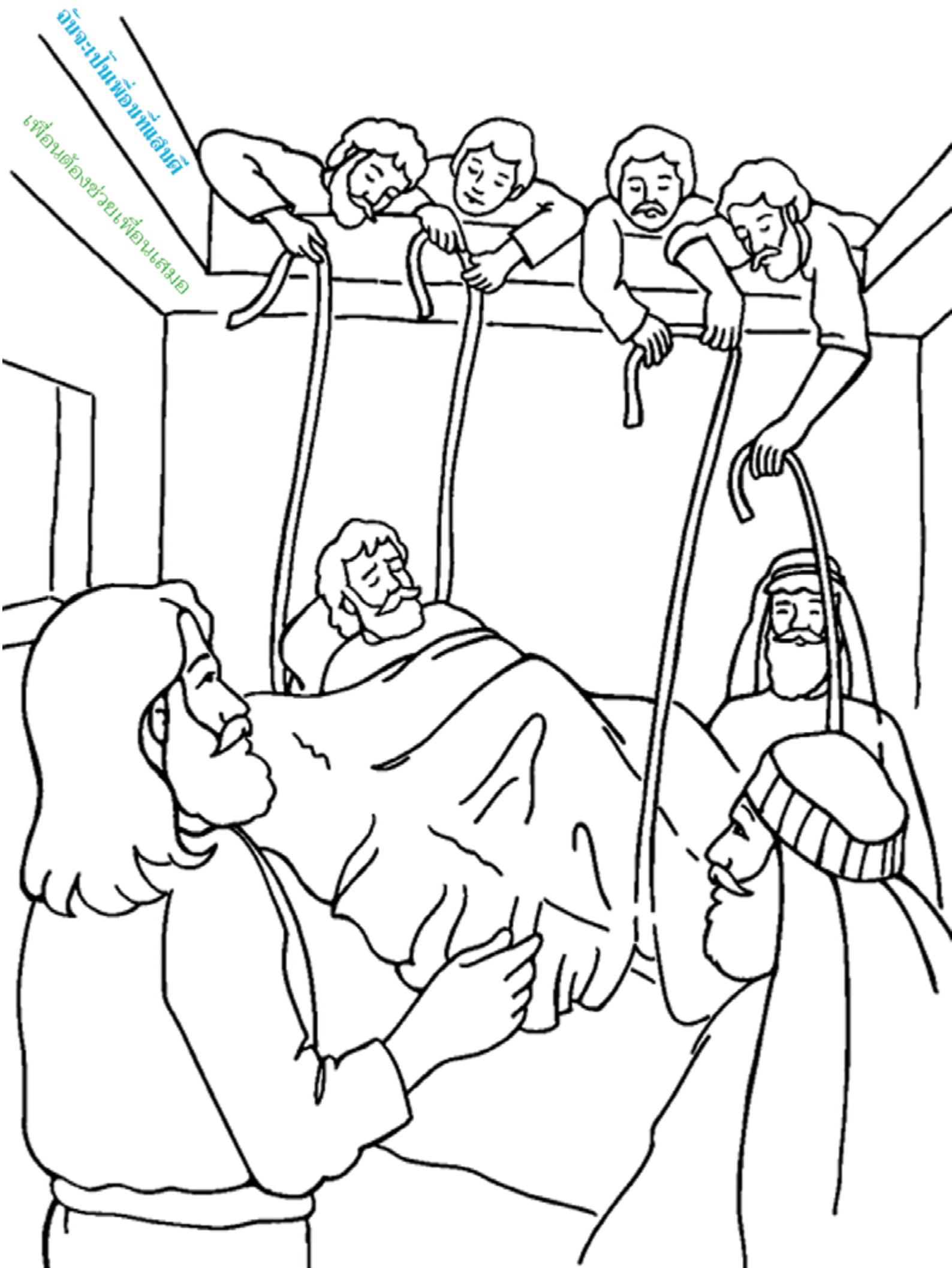
รักพระเยซู ขึ้นใจอัศจรรย์	รักพระเยซู ขึ้นใจอัศจรรย์
รักพระเยซู ขึ้นใจอัศจรรย์	โอ๊ะ โอ๊ะ รักที่ยิ่งใหญ่
สูงไป ฉันข้ามรักไม่ได้	เตี้ยไป ฉันลอดรักไม่ได้
กว้างไป ฉันโอบรักไม่ได้	โอ๊ะ โอ๊ะ รักที่ยิ่งใหญ่

บทที่ 1 เด็กๆ อยากเป็นเพื่อนที่ดีเหมือนชายทั้งสี่ไหม? ขอเด็กๆ ช่วยระบายสีภาพนี้ให้สวยงามด้วย

2

ข้าราชการผู้เชื่อในพระเยซู

ข้อพระคัมภีร์ อพยพ 15:26, ยอห์น 4:46-54

ข้อท่องจำ “เราคือพระเจ้าแพทย์ของเจ้า” อพยพ 15:26

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่าพระเยซูสามารถรักษาบุตรข้าราชการที่ป่วยได้ ให้เด็ก ๆ อธิษฐานขอให้พระเยซูช่วยรักษาเมื่อยามเจ็บป่วยหรือไม่สบาย เพราะพระองค์สามารถช่วยรักษาเราได้เช่นเดียวกับบุตรข้าราชการคนนั้น

ข้อคิดสำหรับครู

ความเชื่อของเด็ก ๆ เป็นความเชื่อง่าย ๆ เขาจะเชื่อในทุกอย่างที่ได้รับการบอกเล่าจากผู้ที่เขาเคารพหรือเป็นผู้ใหญ่กว่าเขา เมื่อท่านสอนเรื่องฤทธิ์อำนาจในการรักษาโรคของพระเยซูให้ใช้คำพูดที่เข้าใจได้ง่ายสำหรับเด็ก ข้าราชการที่จะพูดถึงในวันนี้เขาเจอกับเรื่องหนักและการตัดสินใจที่ใหญ่ เขาควรจะเชื่อและวางใจในคำพูดของพระเยซูแล้วกลับบ้านไปหรือควรจะคะยั้นคะยอให้พระเยซูไปที่บ้านเขาเพื่อรักษาลูกของเขา นี่เป็นสิ่งที่เขาต้องเลือก ข้าราชการคนนี้ตัดสินใจเชื่อวางใจและทำตามที่พระเยซูสั่ง หลังจากเขาเชื่อฟังรางวัลที่เขาได้คือในระหว่างที่เขาเดินทางกลับบ้านด้วยความเชื่อบุตรชายที่ป่วยอยู่ได้รับการรักษา และบทเรียนวันนี้จะทำให้ความรัก ความสามารถและความยินดีของพระเยซูจะติดอยู่ในความคิดและจิตใจของเด็ก ๆ ไม่ว่าจะ เป็นใครความรักที่พระองค์มีต่อเรานั้นจะยังคงเหมือนเดิม

เวลาอธิษฐาน

ให้เด็ก ๆ แต่ละคนกล่าวขอขอบคุณพระเจ้า จากนั้นอธิษฐานเพื่อความดีของครอบครัวและเพื่อน ๆ

วิธีสอนข้อท่องจำ

สอนเด็ก ๆ ให้ท่องจำ จากนั้นเขียนว่า “..... คือแพทย์” ให้อาสาสมัครออกมาเติมคำในประโยคให้สมบูรณ์ โดยให้เด็กปิดตาเดินมาเขียนคำในช่องว่างคนละคำ

นำสู่บทเรียน

เตรียม กระดาษแข็ง, สี, กาว, และกรรไกร หานิตยสารหรือการ์ดสวยๆ โดยให้เด็กๆ วาดรูปแล้วระบายสีโดยใช้สีที่สดใส สดชื่น เพื่อส่งกำลังใจให้กับคนที่ป่วยให้แข็งแรงไว้ๆ โดยเขียนคำว่า “ขอให้..... หายป่วยเร็วๆ” ใส่ในการ์ด

นำปรอทวัดไข้, กล่องยาสามัญประจำบ้าน, ยาแก้ไอ มาด้วย ถามเด็กๆ ว่า เมื่อเด็กๆ เห็นสิ่งเหล่านี้เด็กๆ คิดถึงอะไร? เด็กๆ อาจจะตอบว่า ไม่สบาย หกล้ม เป็นแผล

คำถาม มีใครบ้างที่ชอบป่วยหรือไม่สบาย? อธิบายให้เด็กๆ เข้าใจว่าทุกคนมีโอกาสที่จะไม่สบาย บางคนอาจเป็นหวัดในหน้าหนาวหรือหน้าฝนแต่นี้ไม่ใช่การเจ็บป่วยที่หนักหนาอะไร แต่บางคนอาจป่วยจนต้องนอนโรงพยาบาลมีหมอและพยาบาลคอยดูแลเป็นพิเศษและบางครั้งก็ไม่ว่าหมอจะช่วยรักษาให้หายได้อย่างไร ในอาทิตย์นี้เราจะได้เรียนรู้วิธีการรักษาโรคที่น่าสนใจของพระเยซู เด็กๆ ต้องตั้งใจฟังให้ดีๆ แล้วจะพบว่าอะไรคือจุดสำคัญที่ทำให้เขาหายโรค

บทเรียนจากพระคัมภีร์

หลังจากที่พระเยซูพูดคุยกับหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำยาโคบพระองค์พักอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหลายวัน พระองค์บอกพวกเขาว่าพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา เมื่อพระเยซูออกจากสะมาเรียพระองค์ก็เดินทางต่อไปยังกาลิลีพระองค์เสด็จไปที่บ้านคานา เด็กๆ รู้มั๊ยว่าเกิดอะไรขึ้นในงานแต่งงานที่หมู่บ้านนั้น? (ให้เด็กๆ ตอบ) พระเยซูเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่น นั่นคือการอัศจรรย์ครั้งแรกของพระเยซู

ไกลออกไปจากบ้านคานามีเมืองหนึ่งชื่อ คาเปอร์นาอุม มีข้าราชการคนหนึ่งทำงานอยู่ที่นั่นท่านกำลังต้องการความช่วยเหลือ เพราะลูกชายกำลังป่วยหนัก (แสดงภาพ 2-1)

เมื่อลูกป่วยคุณพ่อคุณแม่จะทำอย่างไร? (ให้เด็กๆ แสดงความคิดเห็นร่วมกัน) ถ้าคุณพ่อคุณแม่ของเด็กๆ รู้ว่าเราไม่ได้ป่วยหนัก ท่านอาจให้เราพักผ่อนนอนอยู่บ้านสัก 2-3 วัน ให้กินยาและอาหารที่เหมาะสมสำหรับคนป่วย ถ้าป่วยหนักท่านอาจพาเราไปพบหมอและรีบพาไปโรงพยาบาล

ข้าราชการคนนี้พาลูกชายที่ป่วยอยู่ไปหาหมอด้วยเหมือนกันแต่หมอช่วยอะไรไม่ได้ พวกเขาไม่มียามากมายเหมือนสมัยนี้และอาจไม่รู้ด้วยว่าทำไมเด็กชายคนนี้ถึงป่วย เขายังป่วยหนักขึ้นเรื่อย

ข้าราชการคนนี้ได้ยินว่าพระเยซูเดินทางจากสะมาเรียมาบ้านคานา เขาได้ยินเรื่องการอัศจรรย์ที่พระเยซูทำและสิ่งดีต่างๆ ที่พระองค์ทำกับผู้คน เขารู้สึกตื่นเต้นและรู้ว่าพระองค์น่าจะช่วยลูกของเขาได้ เด็กๆ พอละ

เดาได้ไหมว่าเขาจะอย่างไร? (ให้เด็ก ๆ ตอบ) เขาจะเดินทางไปบ้านคานาและขอร้องให้พระเยซูมารักษา ลูกชายของเขา (แสดงภาพ 2-2) ข้าราชการคนนั้นไปหาพระเยซู และเมื่อพบพระองค์ เขาก็คุกเข่าลง กราบพระองค์แล้วพูดว่า “โอ้ พระเยซูเจ้าข้า ขอโปรดช่วยข้าพระองค์ด้วยเถิด ลูกชายของข้าพเจ้าป่วยหนัก เกือบจะตายอยู่แล้ว ขอโปรดทรงไปบ้านของข้าพเจ้าและรักษาเขาด้วย”

เขาต้องการให้พระเยซูไปกับเขาทันที เขาอาจจะอยากให้พระเยซูยอมทำตามที่เขาบอกทุกอย่างเพราะข้าราชการ คนนี้ร่ำรวยและเป็นคนมีชื่อเสียง เขารู้ว่าเมื่อเขาต้องการสิ่งใดจะต้องได้สิ่งนั้น

เด็ก ๆ คิดว่าพระเยซูจะอย่างไร? (ให้เด็ก ๆ ตอบ) พระเยซูพูดว่า “ถ้าพวกท่านไม่เห็นการอัศจรรย์ ท่านก็ไม่เชื่อ” ข้าราชการคนนั้นยังอ่อนน้อมขอร้องพระเยซูให้ไปรักษาลูกชายของตน “พระองค์เจ้าข้า ขอไปก่อน ที่ลูกชายของข้าพระองค์จะตาย” แต่พระเยซูก็ไม่ไปกลับตอบเขาว่า “กลับไปเถิด ลูกชายของท่านจะไม่ตาย” ข้าราชการคนนั้นเชื่อพระเยซูเขารับฟังคำของพระองค์แล้วเดินกลับบ้าน

ในสมัยนั้นการเดินทางลำบาก ไม่มีรถต้องเดินเท้า เพราะฉะนั้นการเดินทางต้องใช้เวลาข้ามวันข้ามคืน ในขณะที่เขากำลังรีบเดินทางกลับบ้าน เขามองเห็นคนกลุ่มหนึ่งวิ่งมาหาเขา พวกคนไข้ของเขานั้นเอง พวกเขาวิ่งมาบอกว่าลูกชายของเขาหายดีแล้ว เขาจึงถามว่า “ลูกชายของฉันทายดีเมื่อไหร่” คนไข้ตอบว่า “เมื่อวานนี้ประมาณบ่ายโมง” ข้าราชการคนนั้นรู้สึกประหลาดใจเพราะนั่นเป็นเวลาที่พระเยซูบอกว่า “ลูกชาย ของเขาหายดีแล้ว” พระองค์ทรงรักษาลูกชายของเขาในเวลานั้นเอง ทั้งที่เด็กชายคนนั้นใกล้จะตายแล้วแต่ เขากลับหายเป็นปกติและแข็งแรง (แสดงภาพ 2-3) พระเยซูรักษาเด็กชายนั้นโดยไม่ต้องไปที่คาเปอร์นาอุม ข้าราชการคนนั้นได้บอกข่าวนี้ให้แก่ทุกคนในบ้าน ทุกคนประหลาดใจและเชื่อว่าพระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า เพราะคนที่จะรักษาเด็กคนนั้นให้หายได้มีเพียงบุตรของพระเจ้าเท่านั้น

การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต

ข้าราชการคนนั้นได้ยินข่าวเรื่องของพระเยซูว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ท่านได้ไปหาพระเยซูให้รักษา บุตรชายที่กำลังป่วยหนักและด้วยความเชื่อของท่านบุตรชายจึงได้รับการรักษาให้หาย แล้วท่านจึงนำครอบครัว ให้มาเชื่อในพระเยซูด้วย

เมื่อเด็ก ๆ ได้มีโอกาสฟังเรื่องราวของพระเยซูว่าพระองค์สามารถรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย คณงอย ให้เดินได้ ขอให้เด็ก ๆ รู้ว่าปัจจุบันนี้พระองค์ก็ยังอยู่กับเรา เวลาที่เด็ก ๆ ป่วยหรือไม่สบายหรือมีความทุกข์ใจให้เด็ก ๆ อธิษฐานต่อพระองค์ พระองค์จะทรงรักษาเด็ก ๆ ทุกคน

คำถามทบทวน

1. ทำไมข้าราชการจึงเดินทางจากคาเปอร์นาอูมเพื่อมาหาพระเยซู? (เขาต้องการให้พระเยซูไปรักษาลูกชายของเขาที่ป่วย)
2. พระเยซูบอกข้าราชการว่าอย่างไร? (กลับไปเถิด ลูกชายของท่านหายดีแล้ว)
3. ใครที่ข้าราชการพบระหว่างเดินทางกลับบ้าน? (คนใช้)
4. คนใช้บอกข้าราชการว่าอย่างไร? (ลูกชายของท่านหายป่วยแล้ว)

กิจกรรมท้ายบท

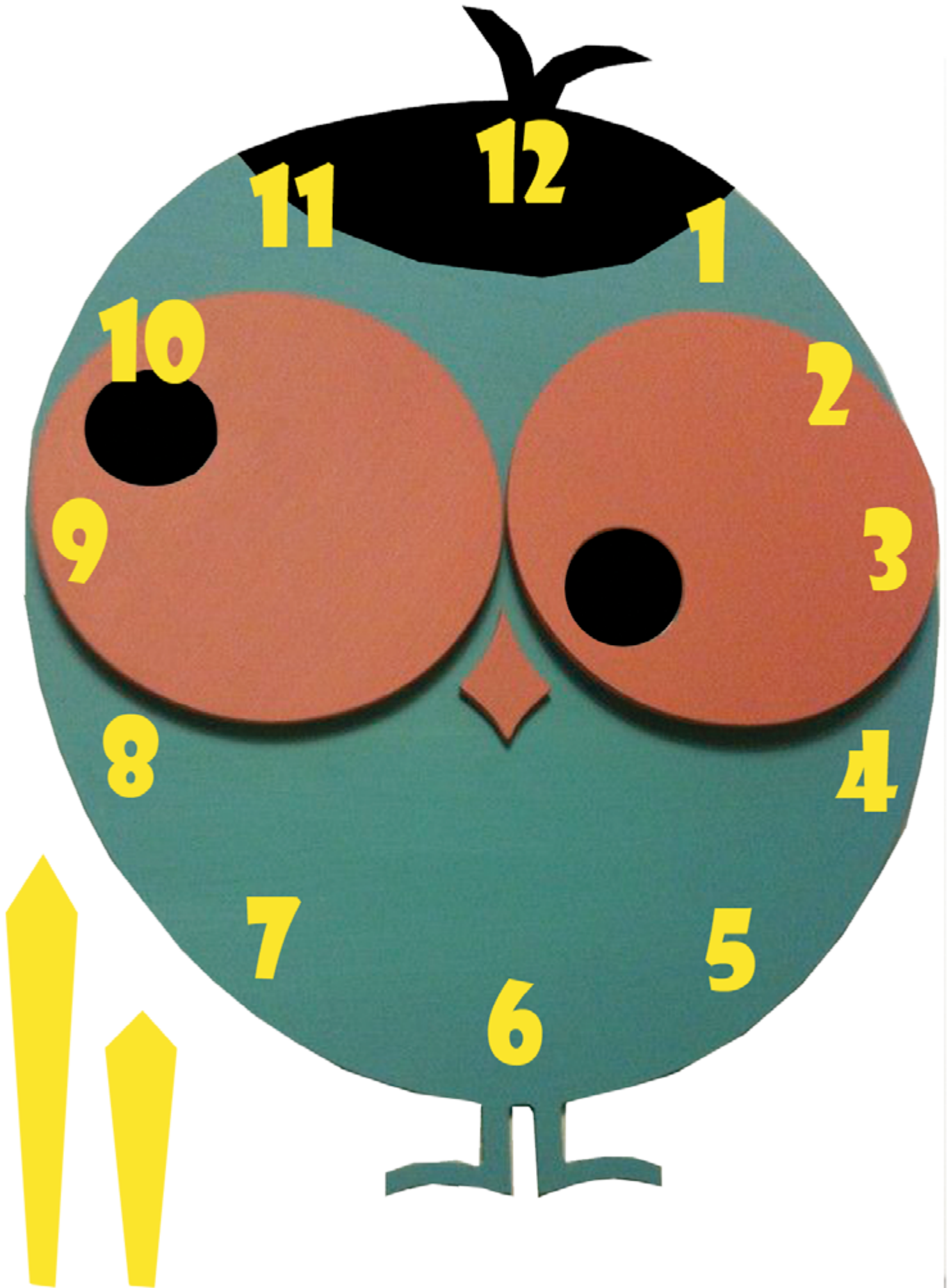
1. ถ่ายเอกสารภาพนาฬิกา หรือปรี้นท์ออกมาก็ได้ แจกเด็กๆ คนละแผ่น จากนั้นให้เด็กๆ วาดเข็มนาฬิกา เพื่อบอกเวลาที่เด็กชายคนนั้นหายป่วย
2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 2

บทที่ 2 เด็กๆ รู้ไหมว่าลูกชายของข้าราชการได้รับการรักษาให้หายเวลาใด? ถ้ารู้แล้วให้เด็กๆ ตัดเข็มนาฬิกาทั้งเข็มนสั้นและเข็มายาวออกมา จากนั้นนำไปติดที่นาฬิกา

3

พระเยซูห้ามพายุ

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 8:23-27, ลูกา 8:22-25, มาระโก 4:35-41

ข้อท่องจำ “จนขึ้นลมและทะเลก็เชื่อฟังพระองค์” มาระโก 4:4

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่าพระเยซูมีฤทธิ์อำนาจเหนือธรรมชาติ ให้เด็ก ๆ เชื่อและวางใจพระองค์ และให้เด็ก ๆ ฟังในฤทธิ์เดชของพระองค์ทุกครั้งที่พบกับปัญหา

ข้อคิดสำหรับครู

เด็ก ๆ ส่วนใหญ่จะรู้สึกกลัวเมื่อเห็นพายุหรือลมพัดแรง ๆ โดยเฉพาะเมื่อมีทั้งฟ้าแลบหรือฟ้าร้อง เมื่อเด็ก ๆ เกิดความกลัวให้เด็ก ๆ จำไว้ว่าพระเยซูที่เคยห้ามพายุให้กับพวกสาวกพระองค์จะทรงช่วยเราเช่นกัน พระเยซูจะมักจะทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ใกล้เคียงทะเลกาลิลี พายุที่พัดถึงในบทนี้เป็นเหตุการณ์ปกติที่จะเกิดขึ้นที่ทะเลแห่งนั้นเสมอ ๆ พายุนี้จะเกิดขึ้นแบบทันทีทันใดและเป็นพายุที่รุนแรงและน่ากลัว เมื่อคุณครูสอนเด็กในสัปดาห์นี้ให้เน้นประเด็นที่ว่าพระเยซูทรงอยู่เคียงข้างเราทุกคนเหมือนกับที่พระองค์ทรงอยู่เคียงข้างสาวกเวลาที่เกิดความกลัว

เวลาอธิษฐาน

นำเด็ก ๆ อธิษฐานของคุณพระเยซูที่ทรงห่วงใยและช่วยเหลือเมื่อเกิดความกลัว เด็กบางคนอาจเล่าสิ่งที่เขาเคยกลัวหรือสิ่งที่ยังติดค้างอยู่ในใจและความคิดของเขา (เปิดโอกาสให้เด็กได้แบ่งปันประสบการณ์ของตัวเอง) จากนั้นให้ครูอธิษฐานเผื่อเด็ก ๆ

วิธีสอนข้อท่องจำ

ให้เด็กนั่งเป็นวงกลม สอนเด็ก ๆ ให้ท่องข้อท่องจำสัก 2-3 ครั้ง เสร็จแล้วให้เด็กพูดคำในข้อท่องจำที่ละคนคนละคำ เช่น คนแรกพูดคำว่า “จน” คนถัดไปพูดคำว่า “ขึ้น” คนต่อไปพูดว่า “ลม” เป็นต้น เล่นไปเรื่อย ๆ เปลี่ยนให้คนที่สองเป็นคนแรกบ้าง

นำสู่บทเรียน

ร้องเพลง “พระเยซูอยู่ในเรือ”

หาภาพเรือที่อยู่ท่ามกลางพายุฝน, ทะเลที่มีท้องฟ้าแจ่มใส อากาศดี นำภาพที่เตรียมมาให้เด็ก ๆ ดู

คำถาม เด็ก ๆ เคยนั่งเรือเที่ยวในทะเลไหม? มีใครเคยไปเที่ยวทะเลบ้าง? เด็ก ๆ รู้สึกอย่างไรเวลาที่เห็นฟ้าแลบ ฟัวร้อง หรือฟ้าผ่า? อากาศในวันนี้เหมือนกับภาพใด? เราสามารถเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศตามความต้องการของเราได้หรือไม่?

คำถาม ผู้พยากรณ์อากาศสามารถเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศได้ไหม? (ให้เด็ก ๆ ตอบ) แล้วนักวิทยาศาสตร์ล่ะสามารถเปลี่ยนสภาพอากาศได้หรือไม่? (ให้เด็ก ๆ ตอบ) แล้วเด็ก ๆ คิดว่าใครที่สามารถเปลี่ยนสภาพอากาศได้บ้าง? เราลองมาดูสิว่าใครกันที่สามารถเปลี่ยนสภาพอากาศได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

พระเยซูออกไปสั่งสอนในแถบทะเลกาลิลีคนมากมายมากฟังคำสอนจากพระองค์ หลังจากสั่งสอนพระองค์รู้สึกเหนื่อยและอ่อนเพลียต้องการหยุดพักผ่อนเหมือนพวกเราทุกคน

วันหนึ่งพระเยซูพูดกับสาวกว่า “ให้เราลงเรือข้ามทะเลไปฟากข้างโน้นกันเถิด” พระเยซูต้องการปลีกตัวไปจากฝูงชนเพื่อพักผ่อนสัก เพราะพระองค์รู้ว่าการดูแลสุขภาพเป็นสิ่งที่สำคัญ ดังนั้น สาวกทุกคนก็ควรที่จะพักผ่อนด้วย

พระเยซูและสาวกลงไปในเรือพระองค์เดินไปที่ท้ายเรือเอนตัวลงนอนที่นั่น พวกสาวกเริ่มช่วยกันเอาเรือออกจากฝั่งในไม่ช้าพระเยซูก็หลับ อิมมม อากาศข้างเย็นสบายและคลื่นไอทะเลช่างสดชื่นจริง เรือที่โคลงไปเคลงมาคงทำให้พระเยซูหลับสบายด้วยพวกสาวกก็ไม่ได้รบกวนพระองค์เลย ทุกคนตั้งใจพายเรือไปให้ถึงฟากข้างโน้นเมื่อพวกสาวกพายเรือไปไกลอีกหน่อยหนึ่ง ทันใดนั้นก็รู้สึกว่ามีลมพัดอ่อน ๆ เริ่มแรงขึ้น ๆ โดยไม่มีสัญญาณเตือนมาก่อน

คำถาม เด็ก ๆ คิดว่าถ้าลมพัดแรงเหนือผิวน้ำอย่างนั้นจะมีอะไรเกิดขึ้น? (ให้เด็กตอบ) การที่ลมพัดแรงจะทำให้เกิดคลื่น ยิ่งพัดแรงมากเท่าใดคลื่นก็แรงเท่านั้น

(แสดงภาพ 3-1) เมฆดำครึ้มไปทั่วทะเล ลมแรงจัดและคลื่นก็สูงขึ้น น้ำจากทะเลซัดเข้ามาในเรือ แต่พระเยซูยังคงหลับอยู่ พายุที่พัดอย่างแรงนั้นไม่สามารถปลุกพระองค์ให้ตื่นได้ ดูเหมือนว่าพระเยซูจะไม่ได้ยินเสียงลมกรรโชกและไม่ทรงรู้ว่าคลื่นที่ซัดเข้าเรือ เด็ก ๆ คิดว่าพวกสาวกควรทำอะไรในขณะที่เกิดพายุ (ให้เด็ก ๆ ตอบ) ถ้าเด็ก ๆ อยู่ในเหตุการณ์นั้นจะทำอย่างไร?

สาวกบางคนในกลุ่มเป็นนักพายเรือฝีมือดีเพราะพวกเขาเป็นชาวประมง เป็นคนจับปลามาก่อน

คำถาม เด็กๆ บอกได้ไหมว่า ใครในกลุ่มสาวกที่เคยเป็นชาวประมงมาก่อน? (ให้เด็กๆ ตอบ) ใช่แล้ว เปโตร อันดรูว์ ยากอบ และยอห์นเคยเป็นชาวประมงมาก่อน แนนอนพวกเขาต้องเคยเห็นลมพายุและรู้วิธีแก้ไขแต่ตอนนี้พวกเขาทำอะไรไม่ได้ คลื่นกำลังซัดสาดเข้ามาในเรืออย่างน่ากลัว ลมพายุได้พัดเอาน้ำทะเลเข้ามาจนเต็มเรือ พวกเขาไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร ได้แต่ตกใจกลัวและรู้สึกว่เรือกำลังจะจมอยู่แล้ว

ในเวลานั้นพวกสาวกก็นึกขึ้นได้ว่าพระเยซูกำลังหลับอยู่ท้ายเรือ (แสดงภาพ 3-2) พวกเขาเดินไปหาพระองค์ เขย่าและปลุกพระองค์ให้ตื่น พวกเขาอาจแปลกใจว่าพระองค์หลับได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่พายุพัดแรงขนาดนี้ พวกเขาจึงถามขึ้นว่า “อาจารย์ อาจารย์ พวกเรากำลังจะจมอยู่แล้ว พระองค์ไม่เป็นห่วงบ้างหรือ”

พระเยซูตื่นขึ้นมามองเห็นใบหน้าที่เต็มไปด้วยความกลัวของสาวก พระองค์จึงลุกขึ้นและสั่งห้ามพายุให้หยุด (แสดงภาพ 3-3)

คำถาม เด็กๆ คิดว่าพระเยซูจะพูดอย่างไร?

(อ่านมาระโก 4:39) พระเยซูพูดว่า “จงสงบ เงียบซบ” เป็นคำพูดสั้นๆ แต่ลมพายุก็หยุดพัดในเวลาอันรวดเร็ว เร็วยิ่งกว่าตอนเริ่มมีพายุเสียอีก ลมที่แรงจัดกลับกลายเป็นลมพัดอ่อนๆ ไม่มีคลื่นที่น่ากลัวมาปะทะกับเรืออีก ทุกอย่างสงบเงียบ ทั้งสาวกและเรือก็ปลอดภัย

พระเยซูรักพวกสาวกของพระองค์ ทรงทราบและเข้าใจในความรู้สึกของพวกเขา พระองค์ต้องการที่จะช่วยเหลือและให้ความปลอดภัย เมื่อพวกเขาพบกับความตกใจกลัวและกำลังอยู่ในความต้องการ เช่นเดียวกัน พระองค์ทรงทราบและเข้าใจเราทุกคน เมื่อเราตกใจกลัวหรืออยู่ในอันตรายพระองค์พร้อมที่จะช่วยเราให้ปลอดภัย

ถ้าเด็กๆ เป็นหนึ่งในสาวกที่อยู่ในเหตุการณ์นั้นเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไร? ได้เห็นพายุแล้วคลื่นลมสงบเพียงเพราะพระเยซูสั่ง (ให้เด็กๆ อภิปราย) พวกเราคงอัศจรรย์ใจเหมือนเหล่าสาวก และ...พระเยซูมองดูเหล่าสาวกและพูดกับพวกเขาว่า “ทำไมพวกท่านจึงกลัว ความเชื่อของพวกท่านอยู่ที่ไหน” พวกสาวกต่างพูดกันว่า “ท่านผู้นี้เป็นใครหนอ จนชั้นลมและทะเลก็เชื่อฟังท่าน” คำว่า “จนชั้นลมและทะเลก็เชื่อฟังพระองค์” เป็นข้อท่องจำของเราในวันนี้ (ให้เด็กๆ ท่องพร้อมกัน ทหลายๆ รอบ)

การนำไปประยุกต์ใช้

พวกสาวกได้เห็นแล้วว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า พระองค์มีอำนาจเหนือทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นคลื่นลมพายุ ไม่มีสิ่งใดยากเกินพระเยซู เพราะพระองค์ทรงรักพวกสาวกและเราทุกคน พระองค์ทรงช่วยในยามที่เราตกอยู่ในความกลัวและให้ความปลอดภัยแก่เรา เพียงแต่ให้เราเชื่อและวางใจในพระองค์ อธิษฐานทูลขอต่อพระองค์ อะไรที่ทำให้เรากลับให้เรากับพระเยซูแล้วพระองค์จะทรงช่วยเราทุกคน

เพลง “ไม่มีสิ่งใดเกินพระเยซู”

ไม่มีสิ่งใดเกินพระเยซู ไม่มีสิ่งใดเกินพระเยซู

ไม่มีสิ่งใดเกินพระเยซู พระองค์ทำได้ทุกสิ่ง

คำถามทบทวน

1. พระเยซูทำอะไรก่อนที่จะลงเรือ? (สั่งสอนและรักษาคนมากมาย)
2. เมื่อเรือกำลังจะออกจากฝั่งพระเยซูทำอะไร? (นอนหลับที่ท้ายเรือ)
3. ทำไมสาวกจึงตกใจกลัว? (เพราะพายุพัดหนักจนเกือบทำให้เรือจม)
4. เมื่อพระเยซูทรงห้ามพายุ พระองค์ทรงตรัสว่าอะไร? (จงสงบเงียบซิ)
5. ทำไมพระเยซูจึงห้ามพายุได้? (เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า)

กิจกรรมท้ายบท

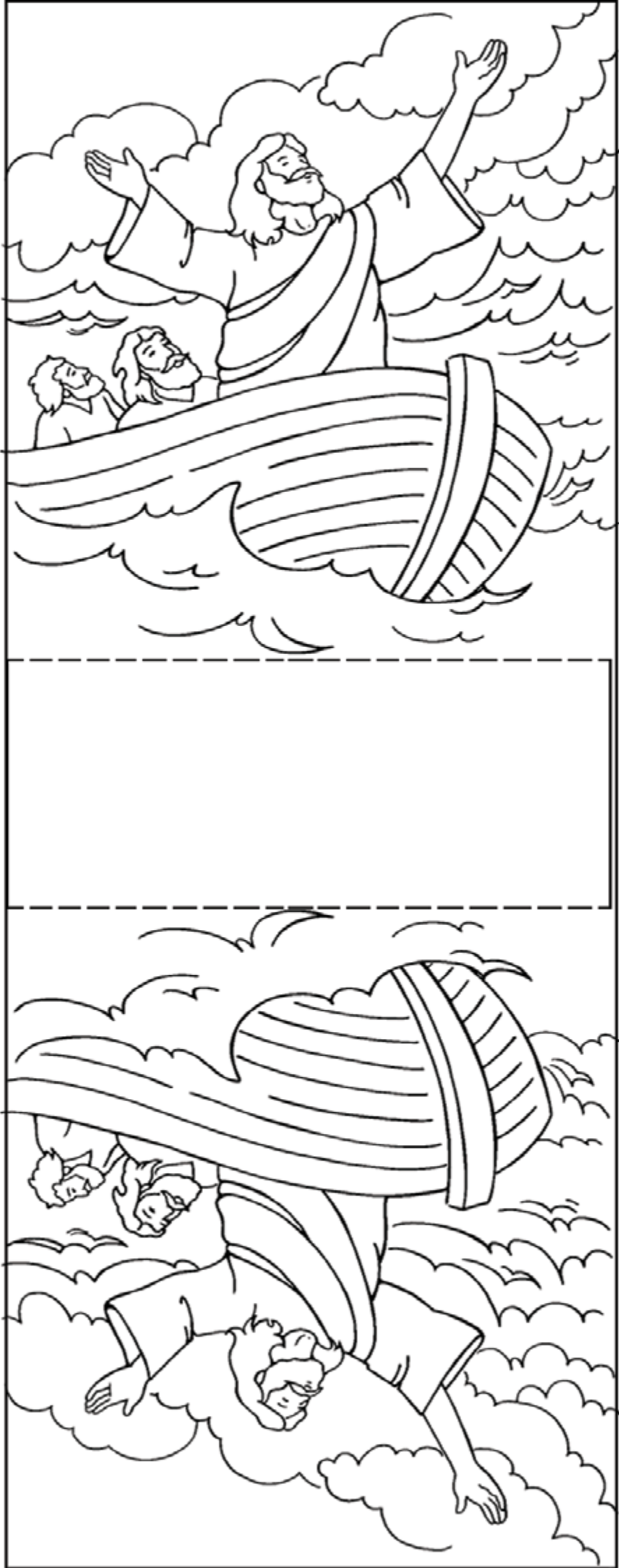
1. ให้เด็กๆ แสดงละครตามบทเรียนในวันนี้ โดยมีตัวละครคือ พระเยซู และสาวก และให้ ทำเรือเป็นฉากหลัง แล้วแสดงตามเรื่องในพระคัมภีร์ อาจเตรียมหาเสียงพายุ คลื่นลมเพื่อ ใช้ประกอบการแสดงของเด็กๆ
2. ทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกหัดบทที่ 3

บทที่ 3 ให้เด็กๆ ระบายสีภาพทั้งสองภาพ โดยเว้นช่องที่อยู่ในเส้นประตรงกลางไม่ต้องระบายนะ
จากนั้นตัดภาพตามเส้นกรอบ แล้วพับภาพตรงเส้นประทั้งสองเส้น นำภาพมาประกอบกัน
หากาวที่ด้านหลังของภาพเล็กน้อยเพื่อให้ภาพติดกัน จากนั้นเด็กๆ จะได้ภาพที่สามารถตั้งได้

4

พระเยซูรักษาชายมือลีบ

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 12:9-14, มาระโก 3:1-6, ลูกา 6:6-11

ข้อท่องจำ “ฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็อยู่ในพระองค์ เพื่อจะรักษาเขาให้หายโรค” ลูกา 5:17

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ เรียนรู้ว่า พระเยซูทรงสามารถรักษาเราได้ตลอดเวลา และเราสามารถร้องเรียกหาพระองค์ได้ทุกเวลาที่เรากำลังต้องการความช่วยเหลือ

ข้อคิดสำหรับครู

ความเจ็บป่วยหรือไม่สบายเป็นสิ่งที่เด็กๆ รู้จักกันดี เด็กส่วนใหญ่เคยเป็นหวัดหรืออีสุกอีใส อาจมีเพื่อนหรือคนในครอบครัวที่ไม่สบายและบางคนอาจต้องเผชิญหน้ากับการสูญเสียคนที่รักไป

บทเรียนสัปดาห์นี้สอนให้เรารู้ว่า พระเยซูทรงสามารถรักษาโรคทุกชนิดได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ การรักษาของพระเยซูนั้นไม่มีขีดจำกัด เด็กๆ ต้องเข้าใจว่าเมื่อเราอธิษฐานกับพระเจ้าบางคนอาจได้รับการรักษาให้หายในทันทีทันใดแต่บางคนได้รับการรักษาในเวลาต่อมา สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ สอนให้เด็กรู้ว่าพระเยซูทรงรักษาโรคทุกชนิดได้

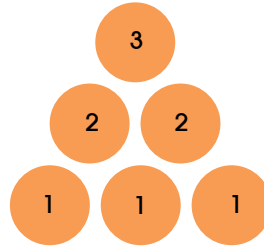
เวลาอธิษฐาน

นำเด็กอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับสุขภาพที่ดีและขอบคุณพระเจ้าที่รักษาเขาให้หายเมื่อเขาไม่สบาย ถ้าหากมีใครในครอบครัวที่ป่วยอยู่ให้นำเด็กๆ อธิษฐานเผื่อคนเหล่านั้น

วิธีสอนข้อท่องจำ

สอนเด็กๆ ให้ท่องข้อท่องจำจนท่องจำได้ จากนั้นนำเล่นเกมต่อไปนี้

เตรียม ลูกปิงปอง 1 ลูก, ถ้วยพลาสติกหรือถ้วย 6 ใบ วางถ้วยที่พื้นโดยเรียงให้เป็นรูปสามเหลี่ยม คือ ฐานล่าง 3 ใบ สูงขึ้นไป 2 ใบ และ ยอด 1 ใบ เขียนตัวเลข 1 ที่ถ้วยที่อยู่แถวล่าง (จำนวน 3 ใบ) เขียนหมายเลข 2 ที่ถ้วยแถวสองที่มีจำนวน 2 ใบ และหมายเลข 3 ที่ถ้วยแถวบนสุด

วิธีเล่น

เด็กคนไหนที่ท่องข้อท่องจำได้ถูกจะมีสิทธิ์โยนลูกปิงปองได้ 1 ครั้ง โยนลงถ้วยใดก็ได้คะแนนตามนั้น แล้วสะสมคะแนน ใครได้คะแนนสูงสุดชนะ

นำสู่บทเรียน

แจกกระดาษให้เด็กๆ เขียนชื่อตัวเอง โดยใช้มือข้างที่ไม่ถนัด

คำถาม ถ้าเด็กๆ ไม่สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้อย่างถนัดจะรู้สึกอย่างไร ? (ให้เด็กอธิบาย)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เราทุกคนชอบมีสุขภาพดีใช่ไหม? คงไม่มีใครที่อยากจะมีอาการปวดหัว ปวดฟัน เป็นไข้ หรือต้องเข้าโรงพยาบาล การไม่สบายไม่สนุกเลย

พระเยซูก็ไม่ชอบให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับคนที่พระองค์รัก เหตุผลหนึ่งที่พระเยซูเสด็จเข้ามาในโลกนี้ก็เพื่อให้เรารู้ว่าพระบิดาทรงรักเราและมีอำนาจที่จะรักษาโรคที่เราเป็นอยู่ให้หาย พระเจ้าปรารถนาให้เราสุขภาพที่แข็งแรง สุขสบาย

ในวันสะบาโตซึ่งเป็นวันที่ชาวฮิวเข้ามานมัสการพระเจ้า พระเยซูเสด็จไปในธรรมศาลาตามปกติ ธรรมศาลาคือสถานที่นมัสการพระเจ้าเหมือนกับโบสถ์ในปัจจุบันนี้ มีคนมากมายติดตามพระเยซูเพื่อจะฟังสิ่งที่พระเยซูสอนและรับการรักษาโรค ที่ธรรมศาลามีพวกฟาริสีที่เป็นผู้นำทางศาสนาของชาวยิวอยู่ด้วย (แสดงภาพ 4-1) พวกเขาไม่ชอบสิ่งที่พระเยซูกระทำ จึงคอยจับผิดอยู่เสมอ พวกเขาโกรธมากที่ผู้คนมากมายต่างห้อมล้อมพระเยซู พวกเขาคิดว่ากลุ่มของเขาน่าสนใจว่าพระเยซูเป็นไหนๆ แต่ทำไมผู้คนจึงพากันไปติดตามพระเยซู ในขณะที่พระเยซูเข้าไปในธรรมศาลาพระองค์เห็นชายที่มีมือลีบคนหนึ่ง พระคัมภีร์ไม่ได้บอกชัดเจนว่ามีของชายผู้นี้เป็นอะไร แต่เขาไม่สามารถใช้มือของเขาได้อย่างคนปกติทั่วไป

เมื่อพระเยซูเห็นชายคนนั้น พระองค์รู้สึกสงสารที่เขาเป็นเช่นนั้น แน่نونพวกฟาริสีที่กำลังเฝ้าจับผิดพระเยซูก็จ้องมองดูและคิดว่า “พระเยซูจะทำอะไรนะ? พระองค์จะรักษามือของชายคนนั้นในวันสะบาโตหรือ?” ตามกฎบัญญัติของพวกยิวนั้นห้ามทำงานในวันสะบาโต ดังนั้น พวกฟาริสีคิดว่าถ้าพระเยซูรักษาชายคนนั้นในวันสะบาโต ก็ถือว่าทำงานซึ่งเป็นการฝ่าฝืนกฎบัญญัติ

พวกฟาริสีคิดว่าตัวเองได้โอกาสในการจับผิดพระเยซู พวกเขาจึงได้เริ่มแผนการโดยการถามพระเยซูว่า (แสดงภาพ 4-2) “การทำงานโดยการรักษาในวันสะบาโตนั้นถูกต้องหรือไม่?” ถ้าพระเยซูตอบว่า “ใช่” พวกเขาจะจับพระองค์และกล่าวหาว่าพระองค์ทำผิดกฎบัญญัติ

พระเยซูรู้ว่าพวกฟาริสีกำลังคิดอะไรอยู่ พระองค์จ้องมองดูพวกฟาริสีแล้วย้อนถามว่า “ถ้าคนหนึ่งมีแกะตัวเดียวและแกะตัวนั้นตกป๋อในวันสะบาโต คนนั้นจะไม่ทำงานโดยไม่ไปจุดลากแกะตัวนั้นขึ้นมาหรือ? ถ้าเช่นนั้น ก็เป็นการถูกต้องแล้วที่จะทำดีในวันสะบาโต”

“ถ้าสมมุติว่าเรามีรถยนต์และเราจะใช้รถยนต์คันนี้เป็นพาหนะที่จะพาทุกคนไปโบสถ์ทุกอาทิตย์ อยู่มาอาทิตย์หนึ่งขณะกำลังขับรถไปโบสถ์เกิดรถยนต์กระหว่างทาง เราจะต้องคอยเปลี่ยยนยางเพื่อจะให้ทุกคนได้ไปโบสถ์หรือจะรอเปลี่ยยนในวันจันทร์แล้วทุกคนไม่ได้ไปโบสถ์”

เมื่อพระเยซูถามพวกฟาริสีว่าพวกเขาจะทำอย่างไรกับแกะที่ตกป๋อในวันสะบาโต? พวกเขาต่างเห็นพ้องกันว่าจะต้องจุดแกะตัวนั้นขึ้นมา พระเยซูต้องการให้เขาพูดเช่นนั้น พระเยซูจึงพูดต่อไปว่า “ถ้าเช่นนั้นการช่วยคนนั้นจะไม่สำคัญมากกว่าที่จะช่วยแกะตัวนั้นหรือ?” พระเยซูถามต่อไปว่า “การทำดีในวันสะบาโตนั้นผิดหรือ?” พวกฟาริสีไม่รู้จะตอบอย่างไร (แสดงภาพ 4-3) พระเยซูจึงสั่งชายมือลีบนั้นว่า “จงเหยียดมือออกเถิด” ทันทีที่ชายคนนั้นทำตามที่พระเยซูสั่ง มือที่ลีบนั้นก็หายเป็นปกติเหมือนมืออีกข้างหนึ่ง พระเยซูทำให้เรารู้และเห็นว่า พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะรักษาเราทุกคนได้ทุกเวลา

การนำไปประยุกต์ใช้

ปัจจุบันนี้พระองค์ยังรักษาโรคอยู่ ฤทธิ์อำนาจของพระองค์เหมือนเดิม พระองค์ทรงรักและไม่ต้องการให้ใครเจ็บป่วยหรือมีร่างกายที่ผิดปกติ พระองค์มีอำนาจเหนือความเจ็บป่วย

เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้เล่าประสบการณ์ที่พระเจ้าทรงรักษาโรคเขาให้หาย หรือประสบการณ์ที่คนในครอบครัวหรือเพื่อนที่ได้รับการรักษา เพื่อให้ทุกคนได้ขอบคุณพระเจ้า และท่องข้อท่องจำด้วยกัน “ฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็อยู่ในพระองค์ เพื่อจะรักษาเขาให้หายโรค” ลูกา 5:17 หรือถ้ามีเด็กคนใดไม่สบายก็ให้เพื่อน ๆ อธิษฐานเพื่อ

คำถามทบทวน

1. พระเยซูไปไหนในวันสะบาโต? (ธรรมศาลา)
2. ชายที่ป่วยนั้นเป็นอะไร? (มือลีบ)
3. ทำไมพวกฟาริสีจึงคอยจับผิดพระเยซู? (พวกเขาไม่เชื่อในสิ่งที่พระเยซูสอน และอิจฉาที่พระเยซูได้รับการต้อนรับจากฝูงชนมากกว่าเขา)
4. พวกฟาริสีถามพระเยซูว่าอะไร? (การทำงานในวันสะบาโตถูกต้องหรือไม่?)
5. พระเยซูสั่งให้ชายมือลีบนั้นทำอะไร หลังจากที่เขาทำตามมีอะไรเกิดขึ้น? (ให้เหยียดมือออก แล้วมือของเขาก็หายเป็นปกติเหมือนอีกข้างหนึ่ง)

กิจกรรมท้ายบท

1. เตรียมไปรษณียบัตรและสี จากนั้นให้เด็กๆ เขียนคำว่า “พระเยซูรักเธอ” แล้วระบายสีตามที่เด็กๆ ชอบ จากนั้นให้ส่งไปยังองค์กรที่ดูแลเด็กที่พิการหรือเด็กพิการคนอื่นๆ ที่เขารู้จัก โดยให้เด็กเขียนชื่อและที่อยู่ที่จะส่ง จากนั้นให้ครูส่งไปรษณีย์ให้
2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 4

บทที่ 4 ให้ครูนำสีโปสเตอร์มาทาที่ฝ่ามือของเด็กๆ จากนั้นให้เด็กนำฝ่ามือที่มีสีมาวางที่กระดาษเปล่า เด็กๆ ก็จะได้ภาพฝ่ามือของตัวเอง รอให้สีแห้ง จากนั้นใช้ปากกาเมจิกวาดภาพคนที่ตั้งใจเมื่อที่ได้รับการรักษาให้หายว่าเป็นอย่างไรที่นิ้วทั้ง 5

5

พระเยซูทรงเลี้ยง 4,000 คน

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 6:8, 15:29-39, มาระโก 8:1-10

ข้อท่องจำ “พระบิดาของท่านทราบสิ่งที่คุณต้องการ” มัทธิว 6:8

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่าพระเยซูทรงเลี้ยงอาหารคน 4,000 คนได้อย่างไร? หนุนใจให้เด็กๆ รู้จักวางใจในพระเยซูว่าพระองค์ทรงช่วยเราในสิ่งที่เราต้องการและจำเป็น ให้เด็กๆ ทูลขอพระเจ้าในสิ่งที่เด็กๆ ต้องการและจำเป็น

ข้อคิดสำหรับครู

การช่วยให้คนที่หิวโหยได้กินอิ่มเป็นเรื่องความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เราทุกคนรู้ว่าร่างกายของเราจำเป็นต้องได้รับการบำรุงเลี้ยงดู พระเยซูเข้าใจถึงสิ่งนี้ดี นอกจากนั้นพระองค์ยังเข้าใจความต้องการในสิ่งจำเป็นอื่นๆ ด้วย พระเยซูลงมาเป็นมนุษย์ในโลก พระองค์มีประสบการณ์ในสิ่งที่เราทุกคนต้องเผชิญ พระองค์มีความต้องการเหมือนเราและพระองค์รู้ว่าหิวเป็นอย่างไร

บทเรียนในสัปดาห์นี้จะชี้ให้เห็นสิ่งสำคัญเกี่ยวกับพระเยซู คือพระองค์ทรงสามารถที่จะทำการอัศจรรย์และพระองค์ห่วงใยในทุกความต้องการและทุกสิ่งที่เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตเรา เช่น ความหิว เป็นต้น

เวลาอธิษฐาน

นำเด็กๆ อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าที่ทรงห่วงใยในความต้องการของเราทุกวัน ขอบขอบคุณพระองค์สำหรับอาหารที่เรามีรับประทานทุกวัน บ้านที่เราพักอาศัย และอื่นๆ ให้เด็กๆ ได้กล่าวขอบคุณพระเยซูคนละหนึ่งเรื่อง

วิธีสอนข้อท่องจำ

วาดหรือปริ้นท์รูปขนมปังจำนวน 7 แผ่น จากนั้นเขียนข้อท่องจำแต่ละคำใส่ในภาพ แผ่นละ 1 คำ แจกรูปภาพให้เด็กถือ แล้วให้เด็กออกมาเรียงลำดับคำในข้อท่องจำให้ถูกต้อง สลับให้เด็กเล่นกันให้ครบทุกคน

นำสู่บทเรียน

เตรียม อาหารและขนมสำหรับไปปิคนิคใส่ตะกร้า เอาผ้าปิดตะกร้าไว้แล้วให้เด็ก ๆ ทายว่าข้างในมีอาหารอะไรบ้าง ถามเด็ก ๆ ว่า “เด็ก ๆ เคยไปปิคนิคไหม? ถ้าเด็ก ๆ เคยไปให้ถามว่าปิคนิคคืออะไร? ในสมัยของพระเยซูก็มีการปิคนิคด้วย แต่ปิคนิคของพระเยซูมีคนร่วมเดินทางไปด้วยถึง 4,000 คน!!!

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม เด็ก ๆ รู้ไหมว่า พระเยซูห่วงและสนใจเราเมื่อเรารู้สึกหิว บางครั้งเราอาจจะคิดว่าพระเยซูห่วงและสนใจแต่เรื่องใหญ่ ๆ และสำคัญ ความจริงทุกเรื่องสำคัญสำหรับพระองค์เสมอ แม้แต่เรื่องที่คุณเหมือนเล็กน้อยในสายตาเรา

ข้อท่องจำในวันนี้บอกเราว่า “พระบิดาของท่านทราบสิ่งที่คุณต้องการ” (มัทธิว 6:8) พระเยซูทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับชีวิตเรา (ให้เด็กพูดข้อท่องจำพร้อมกัน) พระเยซูสนใจและเป็นห่วงทุกคน ในพระคัมภีร์บอกกับเราว่าวันหนึ่งพระองค์ได้แสดงความรักให้กับคนกลุ่มใหญ่อย่างอัศจรรย์

พระเยซูเคยออกไปสั่งสอนและรักษาโรคให้กับผู้คน คนที่ติดตามมาก็มีมากมาย และในเหตุการณ์ครั้งนี้นับผู้หายประมาณ 4,000 คนที่อยู่ในกลุ่มนี้ ยังไม่ได้นับผู้หญิงและเด็ก (แสดงภาพ 5-1)

บางคนในกลุ่มนั้นมีความต้องการที่จะให้พระเยซูช่วย บางคนเดินไม่ได้ บางคนตาบอด บางคนเป็นง่อยและบางคนก็เป็นใบ้ ผู้ชมนั้นต้องประหลาดใจกับคนที่ได้รับการรักษาจากคนที่ เป็นใบ้ไม่เคยพูดมาก่อน เริ่มพูดได้ คนเจ็บป่วยได้รับการรักษาให้หาย คนตาบอดมองเห็นได้ คนง่อยเดินได้ ผู้ชมนั้นอยู่กับพระเยซู 3 วัน พระเยซูรู้ว่าพวกเขาารู้สึกหิว

คำถาม เด็ก ๆ จะรู้สึกอย่างไรถ้าไม่ได้กินอะไรเป็นเวลานาน ๆ ? (ให้เด็กตอบ) พระเยซูรักคนเหล่านี้ พระองค์ไม่ต้องการให้พวกเขากลับไปหิวที่ยังหิวอยู่ บางคนเดินทางมาแต่ไกล พระองค์ไม่ยอมให้พวกเขาเป็นลมล้มพับกลางทางเพราะไม่ได้กินอาหาร พระองค์ทรงเรียกสาวกของพระองค์มาและบอกกับเขาว่า “เราอยากเลี้ยงอาหารคนเหล่านั้น” พวกเขาคิดว่าสิ่งที่พระเยซูคิดนั้นเป็นไปไม่ได้ พวกเขาจึงถามว่า “เราจะหาอาหารที่ไหนมาพอเลี้ยงคนมากมายอย่างนี้”

ก่อนหน้าเหตุการณ์นี้พระเยซูทรงเลี้ยงอาหารคน 5,000 คนด้วยอาหารกลางวันของเด็กชายคนหนึ่ง (แสดงภาพ 5-2) ซึ่งมีขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัว แต่พวกเขาก็ยังกังวลว่า ดูเหมือนว่าพวกเขาไม่มีความเชื่อมาก

พระเยซูถามว่า “เรามีขนมปังอยู่กี่ก้อน” พวกเขาตอบว่า “เรามีขนมปัง 7 ก้อนและปลาตัวเล็ก ๆ 2-3 ตัว”

นั้นไม่เพียงพอสำหรับการเลี้ยงคนมากมายขนาดนี้หรอก (แสดงภาพ 5-3) พระเยซูบอกให้ผู้คนนั่งลง พระองค์หยิบขนมปังและปลาแล้วขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาหาร จากนั้นก็หักส่งให้พวกสาวก พวกสาวกก็แจกให้ประชาชน

เมื่อพระเยซูเริ่มแบ่งอาหารนั้นสิ่งอัศจรรย์ก็เกิดขึ้นคืออาหารนั้นไม่หมดไปแต่กลับมีพอสำหรับทุกคน และยังมีเหลืออีก เมื่อพวกสาวกเก็บอาหารที่เหลือนับได้ประมาณ 7 ตะกร้าเต็มๆ ช่างอัศจรรย์อะไรเช่นนี้

การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต

พระเยซูสนใจและห่วงใยความต้องการของเราทุกคนด้วยพระองค์ยินดีที่จะช่วยพวกเรา เมื่อเราเชื่อฟังและวางใจในพระองค์ พระเยซูรักเราและอยากจะช่วยเรา เมื่อเรามีความต้องการให้เราเชื่อและวางใจว่าพระองค์จะทำสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา

คำถามทบทวน

1. ผู้คนเหล่านั้นที่ติดตามพระเยซูไป พวกเขาอยู่กับพระเยซูกี่วัน? (3 วัน)
2. พระเยซูต้องการทำอะไรก่อนที่จะให้พวกเขากลับบ้าน? (เลี้ยงอาหาร)
3. ผู้คนที่อยู่กับพระเยซูมีกี่คน? (5,000 คน)
4. พวกสาวกคิดอย่างไร? (ในถิ่นทุรกันดารนี้จะหาอาหารให้เขากินอิ่มได้ที่ไหน)
5. อาหารที่พระเยซูโมทนาขอบคุณพระเจ้าแล้วใช้เลี้ยงฝูงชนนั้นมีอะไรบ้าง มีจำนวนเท่าไร? (ขนมปัง 7 ก้อนกับปลาตัวเล็กๆ อีก 2-3 ตัว)
6. มีอาหารเหลือเท่าไร? (7 ตะกร้า)

กิจกรรมท้ายบท

1. พระเจ้าเลี้ยงดู เดริยม งานกระดาษ, กระดาษวาดรูป, สี, ปากกาเมจิก, กาว, กรรไกร แจกงานกระดาษให้เด็กคนละ 1 ใบ จากนั้นให้เด็กใช้กระดาษวาดภาพ ปลา 2 ตัว และขนมปัง 5 ก้อน ระบายสี แล้วตัดภาพที่วาดนำไปติดที่งาน แล้วเขียนที่งานว่า "พระเจ้าเลี้ยงดู"
2. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกหัดบทที่ 5

เพลง “พระเยซูทรงรักเด็ก”

พระเยซูทรงรักเด็กหน้าหนา ไม่ว่าชาติใดทั่วโลก
ผิวจะดำหรือขาวต่างกัน พระเยซูทรงรักเหมือนกัน
พระเยซูทรงรักเด็กเล็กทั่วทั้งโลก

เพลง “จงมีความเชื่อในพระองค์เถิด”

จงมีความเชื่อในพระองค์เถิด พระองค์เป็นทุกสิ่ง เป็นทุกอย่าง
ที่ใจของเราเข้าฟัง (ซ้ำ 2 ครั้ง)

มีความเชื่อสักนิด ภูเขาก็เคลื่อนได้
เปลี่ยนสิ่งร้ายหนักใจกลายเป็นดี
ร่วมความเชื่อ ร่วมใจ ร่วมกันใช้ฤทธิ์เดช
จะได้เห็นถึงการอัศจรรย์

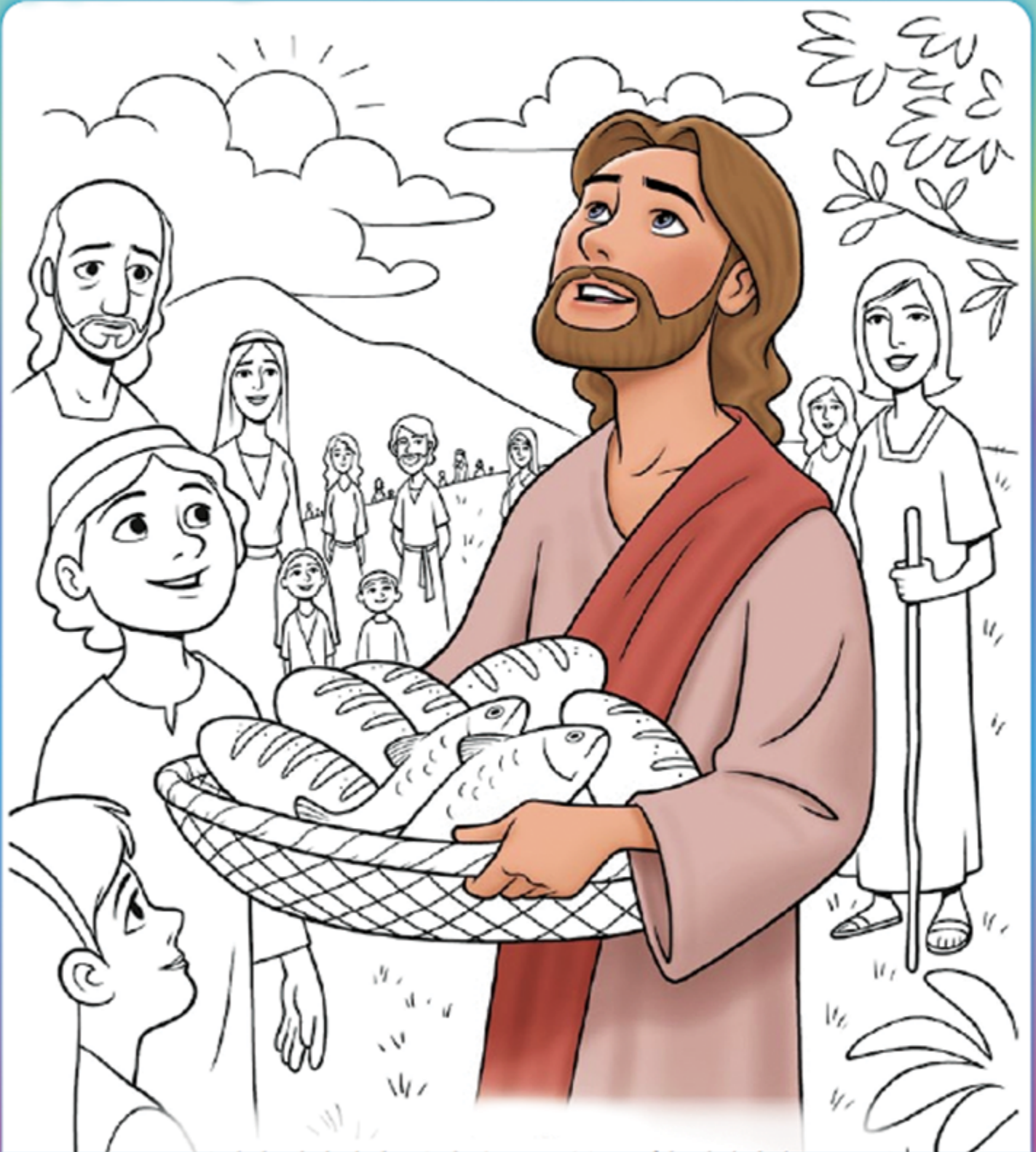
คุณนั้นที่เขาย้าย พระเยซูทรงรักษา
ตามพระสัญญาที่ทรงประทานให้
ไม่มีเหลืออะไรแล้ว ที่ยากเกินไป
มาร่วมใจเชื่อในพระเยซู

บทที่ 5 เด็กน้อยคนหนึ่งมีน้ำใจแบ่งปันอาหารของตัวเองให้กับพระเยซู เพื่อให้พระเยซูนำอาหารนั้นไปเลี้ยงคนมากมายที่กำลังหิว เด็กๆ ช่วยระบายสีภาพที่เหลือให้สวยงามด้วยได้มั๊ย

พระเยซูเลี้ยงอาหารคนจำนวน _____ คน

6

พระเยซูเดินบนน้ำ

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 14:22-27, มาระโก 6:45-52, ยอห์น 6:16:21

ข้อท่องจำ “ทำใจให้ดีไว้เถิด เราเองอย่ากลัวเลย” มัทธิว 14:27

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ เรียนรู้ว่าพระเยซูช่วยสาวกที่อยู่ในความตกใจและอันตรายได้อย่างไร เมื่อเด็ก ๆ ตกใจกลัวให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ที่จะวางใจในพระเยซู

ข้อคิดสำหรับครู

โลกเต็มไปด้วยความไม่มั่นคงปลอดภัยและไม่มีอะไรแน่นอน แม้เด็กบางคนจะเกิดมาจากครอบครัวคริสเตียน เขาอาจรู้สึกว่าการชีวิตนี้ช่างไม่ราบรื่นเลยมีการขัดแย้งบ้างในบางครั้ง เด็ก ๆ ในวัยนี้ต้องการความแน่ใจและมั่นใจในความรักและรู้สึกว่ามีคนเข้าใจเขา

บทเรียนในสัปดาห์นี้จะช่วยให้เด็ก ๆ แน่ใจว่า พระเยซูอยู่ด้วยกับเขาตลอดเวลา ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนหรือมีปัญหาอะไรพระเยซูจะอยู่ที่นั่นด้วย พระองค์จะช่วยถ้าเขาอธิษฐานและวางใจในพระองค์

เวลาอธิษฐาน

นำเด็ก ๆ อธิษฐานขอบคุณและสรรเสริญพระเยซูสำหรับความรักและความห่วงใยที่พระองค์มีต่อเราทุก ๆ วัน

วิธีสอนข้อท่องจำ

เขียนข้อท่องจำบนกระดาษ ให้เด็ก ๆ ท่องสัก 2-3 ครั้ง จากนั้นให้เด็ก ๆ จับคู่และสลับกันท่องข้อท่องจำ เมื่อท่องเสร็จให้จับคู่ใหม่แล้วสลับกันท่องไปเรื่อย ๆ ใครที่จับคู่ครบกับทุกคนก่อนชนะ (เตรียมรางวัลให้ผู้ชนะ)

นำสู่บทเรียน

เมื่อพระเยซูยังมีชีวิตอยู่ในโลกพระองค์ไปทุกหนทุกแห่งและกระทำความดี มีคนมากมายติดตามพระองค์ไป เพื่อจะฟังคำสอนเรื่องพระเจ้า เรื่องที่เกิดขึ้นในบทเรียนของเราวันนี้เป็นตอนที่พระเยซูใช้เวลาสั่งสอนผู้คนหลาย ชั่วโมง เวลานี้พระองค์เหนื่อยมากต้องการพักผ่อนและอธิษฐานกับพระเจ้า พระเยซูบอกสาวกของพระองค์ให้เอาเรือออกข้ามไปทะเลฟาकिनก่อน (แสดงภาพ 6-1) ส่วนพระองค์ก็รอจนกระทั่งส่งผู้คนที่มาฟังคำสอนกลับบ้านจนหมดจึงขึ้นไปบนภูเขาและอธิษฐาน

คำถาม เด็ก ๆ ยังจำได้ไหมว่าครั้งหนึ่งเกิดอะไรขึ้นกับสาวกตอนที่พวกเขาขึ้นเรือข้ามทะเล? (ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบ “ดูจากบทเรียนเรื่องพระเยซูห้ามพายุ”)

พวกสาวกเริ่มพายเรือข้ามไปยังอีกฝั่งหนึ่งของทะเลกาลิลี เมื่อพายุไปถึงกลางทะเลลมเริ่มพัดแรงขึ้นเรือถูกน้ำกระแทกไปข้างหน้า ข้างหลังที่ คลื่นก็ลูกโตขึ้นเรื่อยๆ (แสดงภาพ 6-2) พวกสาวกก็รู้ว่ากำลังเกิดพายุ แต่ก็ไม่ว่าจะทำอย่างไรดี พวกเขาหมดที่พึ่งแล้ว

พระเยซูไม่ได้อยู่กับพวกสาวกในเรือ พระองค์กำลังอธิษฐานอยู่บนภูเขา แต่พระองค์รู้ว่าขณะนี้กำลังเกิดพายุ เพราะพระองค์รู้ทุกสิ่งและพระองค์รู้ว่าสาวกของพระองค์กำลังต้องการพระองค์ในเวลา นี้ ดังนั้น พระองค์จึงเริ่มเดินลงมาจากภูเขาตรงไปยังเรือที่อยู่กลางทะเล พระองค์เดินบนน้ำไปหาสาวก (แสดงภาพ 6-3) พระองค์เดินไป เดินไป บนผืนน้ำที่กำลังเกิดพายุ

พวกสาวกมองเห็นบางสิ่งบางอย่างกำลังเคลื่อนเข้ามาหาพวกเขา พวกเขาจำพระเยซูไม่ได้ พวกเขาคิดว่ามองเห็นผีจึงตกใจกลัว พวกเขาอยู่ในเรือที่กำลังถูกพัดด้วยคลื่นลมพายุ ไม่มีทางหนี ไม่มีทางที่จะซ่อนตัวได้

คำถาม ถ้าเด็ก ๆ เป็นหนึ่งในพวกสาวกจะรู้สึกอย่างไรบ้าง? (ให้เด็ก ๆ แสดงความคิดเห็น)

พระเยซูรู้ว่าพวกสาวกรู้สึกกลัว จึงพูดขึ้นว่า “ทำใจให้ดีไว้เถิด เราเองอยากกลัวเลย” เมื่อพวกสาวกได้ยินเสียงของพระเยซูคงโล่งใจ เหมือนกลับมีชีวิตใหม่อีกครั้งหนึ่ง พระเยซูก็จะพูดประโยคนี้กับเราทุกคนด้วยเมื่อเราเกิดความกลัว เรามาท่องข้อท่องจำวันนี้ด้วยกัน (ให้เด็ก ๆ ท่องพร้อม ๆ กัน หลาย ๆ ครั้ง)

ไม่น่าแปลกใจว่าพวกสาวกดีใจที่ได้ยินเสียงของพระเยซู แต่เขาประหลาดใจที่พระองค์เดินบนน้ำท่ามกลางพายุ นั่นเป็นสิ่งที่อัศจรรย์มากแต่พระเยซูสามารถทำทุกสิ่งได้ พระองค์จะทำอะไรใหญ่ให้เราเมื่อเราเชื่อและวางใจในพระองค์

หลังจากที่พระเยซูมาปรากฏให้สาวกเห็นแล้วพระองค์ก็เดินไปในเรือ ในทันทีที่พระเยซูลงไปนั่งในเรือพายุก็นหยุด ครั้งก่อนพายุก็นหยุดเมื่อพระเยซูพูด ครั้งนี้พระคัมภีร์ไม่ได้บันทึกว่าพระเยซูพูดอะไร แต่เมื่อพระเยซูอยู่ในเรือ พายุก็นหยุด

สิ่งสำคัญที่เราเรียนจากเรื่องนี้ก็คือ พระเยซูสามารถทำทุกสิ่งได้ พระองค์สามารถควบคุมธรรมชาติ ไม่เพียง แต่ห้ามพายุเท่านั้นพระองค์ยังเดินบนน้ำได้ แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือพระเยซูเป็นห่วง พวกสาวกของพระองค์มากจนกระทั่งยอมเดินบนน้ำ ฝ่าพายุ และทะเลที่มีดเพื่อไปช่วยสาวก พระองค์รู้ว่า พวกเขา กำลังตกอยู่ในอันตราย พระองค์จึงไปช่วย

การนำไปประยุกต์ใช้

พระเยซูรู้ว่าเมื่อไรที่เราตกอยู่ในอันตราย แต่ถ้าเราไว้วางใจในพระองค์และอธิษฐานพระองค์ก็จะช่วยเรา ดีจริงๆ เลยที่รู้ว่าเราคือคนที่พระเยซูรักและห่วงใยเสมอ

พระเจ้าจะอยู่กับเด็ก ๆ เสมอ พระองค์จะช่วยเหลือไม่ว่าจะเกิดปัญหาอะไรขึ้นกับเด็ก ๆ (ครูสามารถใช้ช่วงนี้ นำ เด็ก ๆ รับผิดชอบหรืออาจจะอธิษฐานเผื่อเด็ก ๆ หากมีบางคนกำลังเจอกับเรื่องราวที่ไม่ดี หรือต้องเจอกับเรื่อง ร้าย ๆ และอันตราย)

คำถามทบทวน

1. พระเยซูขอให้พวกสาวกทำอะไร? (ลงเรือข้ามไปอีกฝั่งหนึ่งก่อน)
2. หลังจากที่พระเยซูส่งผู้คนกลับบ้านแล้ว พระเยซูไปที่ไหน? (ขึ้นไปอธิษฐานบนภูเขา)
3. มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกสาวก? (พวกเขาลงไปทะเลและเจอพายุใหญ่)
4. พระเยซูมาหาพวกสาวกอย่างไร? (พระองค์เดินบนน้ำ)
5. พระเยซูบอกกับสาวกอย่างไร? (จงทำใจให้ดีไว้เถิด เราเองอย่ากลัวเลย)

กิจกรรมจากพระคัมภีร์

1. แจกกระดาษ ให้เด็ก ๆ วาดภาพเรือที่เจอพายุโหมกระหน่ำใส่ หรือใช้กระดาษฉีกเป็นรูปเรือ แล้วฉีก กระดาษทำเป็นคลื่น ติดที่ใกล้ ๆ กับเรือ จากนั้นเขียนข้อท่องจำใส่เรือ เจาะรูที่ด้านบนแล้วนำไหมพรมมา มัด ให้เด็ก ๆ นำไปแขวนไว้ในห้องเพื่อเตือนให้เด็ก ๆ รู้ว่าเมื่อเด็ก ๆ กลัวหรือตกอยู่ในอันตรายพระเจ้าทรง อยู่กับเด็ก ๆ และพร้อมมาช่วยเด็ก ๆ เสมอ
2. ทำแบบฝึกหัดบทที่ 6

บทที่ 6 ให้เด็กๆ ตัดภาพพระเยซูออกมา จากนั้นนำไปทากาวติดที่ไม้ไอศกรีม
ใช้มีดกรีดที่เส้นขาวตรงภาพน้ำทะเล จากนั้นนำพระเยซู
ใส่ลงไปตรงช่องที่กรีด เด็กๆ ก็จะได้ภาพพระเยซูเดินบนน้ำ

7

พระเยซูรักษาคนหูหนวก

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 19:26, มาระโก 7:31-37

ข้อท่องจำ “พระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จได้ทุกอย่าง” มัทธิว 19:26

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ เรียนรู้ว่าพระเยซูรักษาชายหูหนวกได้อย่างไร และให้เขาารู้สึกขอบคุณพระเจ้าสำหรับความสัตย์ซื่อและความห่วงใยของพระองค์ หนุนใจให้เด็กๆ เป็นพยานเพื่อพระองค์

ข้อคิดสำหรับครู

ปัจจุบันนี้เป็นยุคของวิทยาศาสตร์และการแพทย์ที่เจริญก้าวหน้า ดังนั้น เมื่อเราเจ็บป่วยสิ่งแรกที่เราจะทำก็คือไปหาหมอ น่าเสียดายที่การเชื่อว่าพระเจ้าจะรักษากลับกลายเป็นสิ่งสุดท้ายที่เราจะคิดถึง แม้แต่คริสเตียนเองก็เป็นเช่นนั้น

บทเรียนวันนี้จะกล่าวถึงการอัศจรรย์ของพระเยซู ให้เราเปิดใจและนมัสการสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำ อธิษฐานขอพระเจ้าทรงนำความคิดที่ว่า “ฉันรู้จักเรื่องนี้แล้ว” ออกไป แต่ให้เราและเด็กๆ เปิดใจรับสิ่งใหม่ที่พระเจ้าจะพูดกับเราผ่านเรื่องราวการอัศจรรย์ที่พระเยซูทรงกระทำ หนุนใจให้เด็กๆ เรียนรู้ที่จะฟังฟังในพระเจ้าเป็นอันดับแรกเมื่อเขาเจอปัญหา และให้เด็กๆ มีใจปรารถนาที่จะพบกับฤทธิ์เดชของพระองค์ท่ามกลางปัญหานั้น

เวลาอธิษฐาน

นำเด็กๆ ร้องเพลง “ใครนะที่ฉันจะพักพิง”

ใครนะที่ฉันจะพักพิง ฉันพักพิงพระเยซู

ใครนะที่ฉันจะพักพิง ฉันพักพิงพระเยซู

ฉันฟัง ฉันฟัง ฉันฟัง ฉันฟัง ฉันพักพิงพระเยซู

ฉันฟัง ฉันฟัง ฉันฟัง ฉันฟัง ฉันฟังพระเยซู

แล้วอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าที่ไม่มีสิ่งใดยากเกินไปสำหรับพระองค์ พระองค์ทรงรักษาทุกโรคที่เราเป็นให้หายได้

วิธีสอนข้อท่องจำ

เขียนข้อท่องจำบนกระดาน จากนั้นให้ “ดาราธิบดี” อาจจะเป็นเด็กที่ใส่เสื้อสีขาว อ่านข้อท่องจำ เด็กๆ ที่ใส่เสื้อสีขาวทั้งหมดก็จะลุกขึ้นอ่านข้อท่องจำ (เปลี่ยนหัวข้อดาราธิบดีไปเรื่อยๆ เพื่อให้เด็กๆ ทั้งห้องได้อ่านและท่องพร้อมกันหลายๆ ครั้ง)

นำสู่บทเรียน

บอกเด็กๆ ว่าเดี๋ยวครูจะกระซิบบอกอะไรบางอย่างกับเด็กๆ ให้เด็กๆ จำไว้เมื่อครูให้สัญญาณ ให้เด็กๆ ทำเสียงตามที่ครูบอกเด็กๆ ได้ จากนั้นให้ครูเดินไปกระซิบที่ข้างหูของเด็กแต่ละคน (สัตว์ประเภทต่างๆ หรือเสียงลมพัด, แตรรด, เสียงเด็กร้องไห้, เสียงหovorดดับเพลิง, รถไฟ, รถยนต์, มอเตอร์ไซด์, ทำเสียงสิ่งโต คำราม, นกร้อง เป็นต้น)

เมื่อบอกเด็กๆ เสร็จแล้ว นับ 1 2 3 จากนั้นให้เด็กๆ ทำเสียงตามที่บอก เมื่อทำไปได้สักพักก็ส่งสัญญาณให้เด็กหยุด จากนั้นถามเด็กๆ ว่ารู้สึกอย่างไรบ้างกับกิจกรรมที่ทำไป เราได้ยินเสียงอะไรบ้าง เข้าใจว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ในพระคัมภีร์ที่เราจะเรียนกันวันนี้พูดถึงคนหูหนวกและพูดติดอ่าง พระเยซูทรงเมตตาสงสารคนหูหนวกคนนี้ พระเยซูได้รักษาคนที่ไม่สบายจากโรคต่างๆ มีคนมากมายมาห้อมล้อมและติดตามพระองค์ บางคนนำเพื่อนที่พิการบ้าง คนเจ็บบ้าง หรือไม่ก็ญาติมารับการรักษา

วันหนึ่งมีคนพาผู้ชายคนหนึ่งมาหาพระเยซู หูของเขาไม่ได้ยินและพูดไม่ได้ เราเรียกคนที่มีอาการแบบนี้ว่า “คนหูหนวกและเป็นใบ้”

คำถาม เด็กๆ รู้จักใครที่พูดไม่ได้หรือฟังไม่ได้ยินบ้างไหม? พระเยซูรักคนที่พิการเหมือนกันกับที่พระองค์ทรงรักพวกเรา พระองค์ต้องการสำแดงความรักของพระองค์กับเขาเพื่อเขาจะรู้ว่าพระองค์รักเขาเช่นกัน

ในพระคัมภีร์พูดถึงชายคนหนึ่งที่เขามีเพื่อนที่คอยเอาใจใส่ พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าเขาเป็นใบ้หูหนวกมาตั้งแต่เมื่อไรหรือทำไมเขาจึงเป็นเช่นนั้น บางทีคุณพ่อคุณแม่ของเขาอาจจะพาเขาไปหาหมอให้รักษาแล้วก็ได้ เพื่อเขาจะได้ยินแลพูดได้เหมือนคนอื่นๆ แต่ไม่มีหมอคนไหนรักษาเขาได้เลย

เพื่อนๆ ของชายหูหนวกได้ยินเรื่องของพระเยซูผู้เคยรักษาคนง่อยและช่วยคนตาบอดให้มองเห็น พระองค์รักษาคนเหล่านั้นด้วยการสัมผัสหรือพูดกับพวกเขาเท่านั้น วันหนึ่งพวกเพื่อนของชายหูหนวกรู้ว่าพระเยซูอยู่ไม่ไกล

จากที่เขาอยู่ จึงช่วยกันพาเพื่อนที่เป็นใบ้หูหนวกไปหาพระเยซู พวกเขาขอให้พระเยซูช่วยรักษาเพื่อนของเขา (แสดงภาพ 7-1)

คำถาม ถ้าชายใบ้หูหนวกคนนั้นไปหาหมอ เด็กๆ คิดว่าหมอยจะทำอะไรก่อน (ให้เด็กๆ ตอบ เขียนสิ่งที่เด็กๆ ตอบบนกระดาน) สิ่งแรก พยาบาลจะขอให้ชายที่เป็นใบ้หูหนวกและครอบครัวของเขากรอกประวัติและบอกอาการเพื่อจะหาวิธีการรักษา จากนั้นก็พาคนป่วยไปยังน้ำหนัก วัดไข้ วัดความดันโลหิต จากนั้นหมอยจะตรวจดูที่หูและลำคอ

เด็กๆ คิดว่าพระเยซูจะทำอย่างไรกับชายที่เป็นใบ้หูหนวกคนนั้น (ให้เด็กๆ ตอบ) ก็เหมือนกับทุกครั้งที่มีคนมากมายมาห้อมล้อมพระเยซู พวกเขาคอยดูว่าพระเยซูทำอะไรเพราะพระเยซูไม่ได้รักษาคนเจ็บป่วยด้วยวิธีเดียวกันทุกครั้ง ผู้คนจึงอยากรู้ว่าพระองค์จะทำอย่างไร

พระเยซูทรงพาชายที่เป็นใบ้หูหนวกออกมาให้ห่างจากผู้คน เราไม่รู้ว่าเพราะอะไร แต่เมื่อเดินออกมาจากกลุ่มคนแล้ว พระเยซูเอานิ้วแหยงเข้าไปที่หูของชายที่หูหนวกและบ้วนน้ำลายเอานิ้วจิ้มน้ำลายแล้วเอาไปแตะที่ลิ้นของชายคนนั้น (แสดงภาพ 7-2) พระเยซูแหงนหน้ามองดูฟ้าสวรรค์ ถอนลมหายใจแล้วพูดกับชายคนนั้นว่า “จงเปิดปาก”

ทันใดนั้น ชายคนนั้นก็ได้ยินและลิ้นของเขาก็ได้รับการรักษา ทำให้เขาพูดได้ ผู้คนคงสังเสียดใจกับชายคนนั้นด้วย เขาอาจตะโกนด้วยความชื่นชมยินดี (แสดงภาพ 7-3) เดียวนี้เขาสามารถได้ยินเสียงนกร้องเพลงเสียงเด็กๆ หัวเราะและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าได้ เด็กๆ จำข้อท่องจำของเราได้ไหม? ให้เราท่องพร้อมกัน “พระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จได้ทุกสิ่ง” มัทธิว 19:26 หมอไม่สามารถรักษาชายหูหนวกเป็นใบ้คนนี้ได้ หายได้ แต่พระเยซูรักษาได้อย่างง่ายดาย

เด็กๆ คิดว่าชายที่เคยหูหนวกไม่ได้ยินอะไรเลยแถมยังพูดไม่ได้เขาจะเก็บเรื่องที่เขาได้รับการรักษาให้หายได้หรือไม่ (ให้เด็กตอบ) เขาคงจะรีบวิ่งไปบอกให้ทุกคนรู้ว่าพระเยซูคือผู้ที่รักษาเขาให้หาย

การนำไปประยุกต์ใช้

เราก็สามารถทำให้พระเยซูมีความสุขได้ด้วยการไปบอกคนอื่น ๆ ให้คนเหล่านั้นรู้ว่าพระเยซูได้ทำอะไรให้เราบ้าง เด็กๆ บางคนคงคิดว่าเราไม่เคยได้รับการรักษาให้หายจากโรคอะไรแล้วเราจะเอาอะไรไปบอกคนอื่นได้ แต่เด็กๆ ลองคิดดูดีๆ ว่าแม้พระเยซูไม่ได้รักษาเราให้หายอย่างอัศจรรย์ แต่พระองค์ทำสิ่งที่ดีได้กับเราบ้าง (ให้เด็กตอบ)

พระเยซูรักเราทุกคนมากจนกระทั่งยอมตายเพื่อบาปของเรา นี่เป็นสิ่งอัศจรรย์ที่เราควรบอกคนอื่นไม่ใช่หรือ เพราะความตายของพระเยซูเราจึงได้รับการยกโทษจากความผิดที่เราทำ ถ้าเราขอการยกโทษจากพระองค์ พระองค์ก็ยกโทษให้เรา ถ้าเด็ก ๆ ยังไม่เคยขอให้พระเยซูยกโทษบาปให้หรือยังไม่เคยต้อนรับพระองค์เข้ามาในใจเด็ก ๆ ก็สามารถขอจากพระองค์ได้เดี๋ยวนี้หรือเวลาไหนก็ได้ (เปิดโอกาสให้เด็กรับเชื่อและอธิษฐานนำเด็ก ๆ รับเชื่อ)

คำถามทบทวน

1. มีอะไรผิดปกติในชายที่ถูกพามาหาพระเยซู? (เขาหูหนวกและพูดไม่ได้)
2. ใครพาชายคนนั้นมาหาพระเยซู? (เพื่อนของเขา)
3. พระเยซูรักษาชายคนนั้นอย่างไร? (พระองค์เอานิ้วแหยงที่หูของชายนั้นและบ้วนน้ำลายแล้วเอานิ้วแตะน้ำลายนั้นไปแตะที่ลิ้นของเขา แล้วพูดว่า “จงเปิดออก”)
4. เมื่อผู้คนเห็นว่าชายหูหนวกได้รับการรักษาเขาทำอะไร? (ออกไปบอกให้ทุกคนรู้ในสิ่งที่เขาเห็น)

กิจกรรมท้ายบท

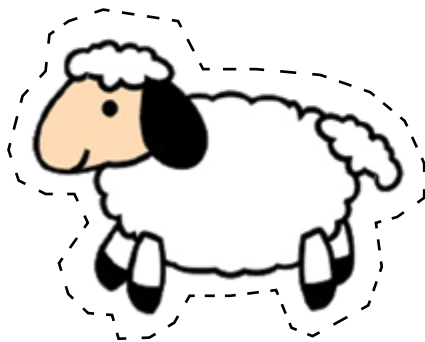
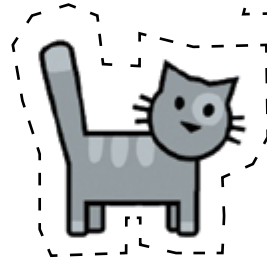
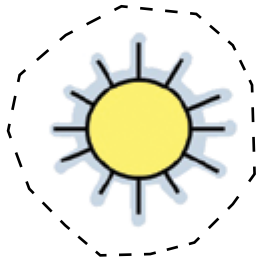
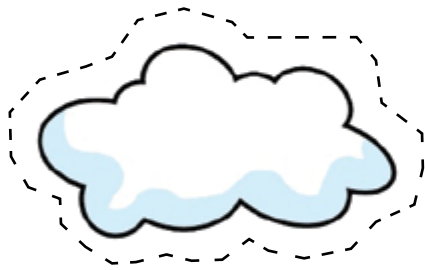
1. แจกกระดาษให้เด็ก ๆ เขียนจดหมายเล่าให้เพื่อนฟังว่า พระเยซูทรงทำอะไรสิ่งดีอะไรในชีวิตเด็ก ๆ บ้างหรืออาจจะให้เด็ก ๆ วาดเป็นภาพเล่าเรื่องก็ได้ เตรียมจดหมายและแสตมป์ให้เรียบร้อย จากนั้นให้เด็ก ๆ จ่าหน้าของจดหมายถึงเพื่อนและให้ครูนำจดหมายไปส่ง
2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 7

บทที่ 7 ชายหุนวกรู้สึกดีใจมากที่พระเยซูรักเขาให้หาย ให้เด็กๆ ตัดภาพจากหน้านี้ไปติดที่กระดาษที่มีภาพ
ที่เตรียมไว้ให้ จัดวางในตำแหน่งที่เด็กๆ ชอบได้เลย

8

พระเยซูผู้อัศจรรย์

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 17:1-13, มาระโก 9:2-13, ลูกา 9:28-36

ข้อท่องจำ “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงเชื่อฟังท่านเถิด” มัทธิว 17:5

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่าพระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า และให้เด็ก ๆ ยกย่องให้เกียรติแต่พระเจ้าด้วยชีวิตของเรา

ข้อคิดสำหรับครู

เปโตร ยากอบ และยอห์น เคยสงสัยในความเป็นพระเจ้าของพระเยซูมาก่อน ในวันที่พวกเขาได้เห็นการจำแลงพระกายของพระเยซูเขาก็จะเชื่อว่าพระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า พระเจ้าได้ยืนยันและให้ความมั่นใจกับพวกเขาว่าพระเยซูเป็นใคร

บทเรียนในสัปดาห์นี้จะช่วยให้เด็ก ๆ รู้ถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซูและช่วยให้เข้าใจประสบการณ์ของเปโตร ยากอบและยอห์น พวกเขาเป็นมนุษย์แต่มีโอกาสเห็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ซึ่งเต็มด้วยฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจ

อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้ครูสามารถสื่อสารข้อความที่พูดถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้อย่างชัดเจน พระองค์สมควรที่จะได้รับเกียรติและการยกย่องนับถือ นี่เป็นสิทธิพิเศษที่เราได้เรียนรู้เรื่องพระเจ้าและพระบุตรของพระองค์

เวลาอธิษฐาน

ร้องเพลง “พระคริสต์เป็นพระเจ้า”

พระคริสต์เป็นเจ้าของเราชาวโลกา(3 ครั้ง) บัดนี้และนิรันดร์ ฮาเลลูยา บัดนี้และนิรันดร์

สรรเสริญพระคริสต์ผู้ยิ่งใหญ่ องค์อัศจรรย์พระบิดานิรันดร์

จอมราชันย์และจอมเจ้านาย พระองค์ทรงพระชนม์อยู่

ฮาเลลูยา พระองค์ทรงพระชนม์อยู่

นำเด็ก ๆ อธิษฐานสรรเสริญพระเยซูที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าและขอบคุณพระองค์ที่ทรงฟังเราเมื่อเราอธิษฐานขอพระเยซูช่วยให้เด็ก ๆ รู้ว่าจะให้เกียรติแด่พระเยซูได้อย่างไร

วิธีสอนข้อท่องจำ

เขียนข้อท่องจำวันนี้นบนกระดาน ให้เด็ก ๆ อ่านพร้อมกันหลายๆ ครั้ง จากนั้นลบออกทีละคำให้เด็ก ๆ พุดข้อท่องจำจนกระทั่งครบข้อท่องจำทุกคำออกหมด ให้ท่องจำพร้อมกันหรือให้อาสาสมัครท่องครั้งละคน

นำสู่บทเรียน

แจกกระดาษให้เด็กคนละแผ่น ให้เด็กวาดรูปภูเขาสูงมีเมฆอยู่เหนือภูเขาแล้วให้ระบายสี หรือให้เด็กตัดกระดาษสีเป็นรูปภูเขาแล้วเอาไปติดที่กระดาษที่แจกให้ จากนั้นนำสำลีมารีดเป็นเมฆ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม เด็ก ๆ เคยขึ้นไปบนยอดเขาหรือไม่? มีใครชอบปีนเขาบ้าง? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)

วันหนึ่งพระเยซูเลือกสาวก 3 คนให้ขึ้นไปบนภูเขาสูงกับพระองค์ ทั้งสามคนนั้นคือเปโตร ยากอบ และยอห์น พระเยซูต้องการให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พิเศษ (แสดงภาพ 8-1)

เปโตร ยากอบ และยอห์นเป็นกลุ่มคนที่ใกล้ชิดพระเยซู ท่ามกลางคนที่ติดตามพระเยซูพวกเขารักพระองค์และกระตือรือร้นที่จะเรียนจากพระองค์ สาวกทั้งสามคนนี้ดูเหมือนเป็นกลุ่มคนที่เข้าใจงานที่พระเยซูทำในเวลานี้ พระเยซูนำพวกเขาไปกับพระองค์เพื่อจะให้พวกเขาเห็นเหตุการณ์สำคัญ

เปโตร ยากอบ และยอห์นอาจแปลกใจว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาขึ้นไปบนภูเขา สิ่งที่เกิดขึ้นเกินกว่าที่พวกเขาจะคิดได้ พวกเขาจะได้เห็นในสิ่งที่ไม่มีมนุษย์คนใดเห็นมาก่อน

ในที่สุดพระเยซูและสาวกทั้งสามคนก็มาถึงยอดเขาพระเยซูเดินไปอธิษฐานที่นั่น ขณะที่พระองค์กำลังอธิษฐาน สิ่งแปลกประหลาดก็เกิดขึ้น ใบหน้าของพระเยซูค่อย ๆ เปลี่ยนไปมีแสงส่องสว่างอย่างแสงอาทิตย์ เสื้อผ้าของพระองค์ก็กลายเป็นสีขาว ขาวกว่าสำลีเสียอีก

เราคงคิดไม่ออกว่าคนที่ร่างกายขาวสว่างอย่างแสงอาทิตย์นั้นเป็นอย่างไร? ถ้าเด็ก ๆ เป็นเปโตร ยากอบ และยอห์นจะรู้สึกอย่างไร? (ให้เด็กตอบ) เราคงจะเห็นภาพของเปโตร ยากอบ และยอห์นยืนตาค้าง ก้าวขาไม่ออก พวกเขาไม่เคยเห็นอะไรอย่างนี้

ทันใดนั้นมีบางสิ่งที่น่าอัศจรรย์ใจเกิดขึ้น เอลียาห์และโมเสสปรากฏตัวกำลังคุยอยู่กับพระเยซู (แสดงภาพ 8-2) โมเสสและเอลียาห์เป็นใคร? (ทบทวนคร่าวๆ) เมื่อหลายๆปีที่ผ่านมาก พระเจ้าใช้โมเสสให้เป็นคนนำประชากรของพระเจ้าออกจากความเป็นทาสของอียิปต์ ส่วนเอลียาห์เป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า พระเจ้ารับเอลียาห์ขึ้นสวรรค์โดยรับเขาไปในเมฆ ทั้งสองคนนี้ทำงานให้พระเจ้าตั้งแต่หลายร้อยปีก่อนที่พระเยซูจะเกิดมาในโลกนี้ แต่ตอนนี้ทั้งสองคนกำลังคุยกับพระเยซู

เปโตร ยากอบ และยอห์นมองดูด้วยความประหลาดใจในสิ่งที่เกิดขึ้นแทบไม่เชื่อหูและตาตัวเอง แล้วเปโตรก็พูดขึ้นว่า “พระเยซูเจ้าข้า มันช่างอัศจรรย์จริง เอ ทำไมเราไม่สร้างพลับพลา 3 หลังที่นี่ละ หลังหนึ่งสำหรับพระองค์ หลังหนึ่งสำหรับโมเสส และอีกหลังหนึ่งสำหรับเอลียาห์”

สง่าราศีของพระเจ้าแรงกล้ามากจนพวกสาวกรู้สึกกลัวและเปโตรคงคิดว่าถ้าสร้างพลับพลาไว้ก็จะเป็นที่ระลึกถึงเหตุการณ์นี้ แต่นั่นไม่ใช่วัตถุประสงค์ของพระเยซูที่ได้พาเปโตร ยากอบ และ ยอห์นขึ้นมาบนภูเขานั้น มีสิ่งที่สำคัญกว่าอีกซึ่งพวกเขาจะเป็นพยานถึงสิ่งนั้น ก่อนที่เปโตรจะพูดจบแสงสว่างจ้านั้นก็ส่องลงมาที่พวกเขา และมีเสียงหนึ่งดังขึ้นเป็นเสียงของพระเจ้า (แสดงภาพ 8-3) ที่จะบอกข่าวเกี่ยวกับพระเยซู

คำถาม เด็กๆ คิดว่าข่าวนั้นคืออะไร? (ให้เด็กตอบ) ข้อความที่พระเจ้าพูดขึ้นนั้นอยู่ในข้อท่องจำของเราในวันนี้ “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงเชื่อฟังท่านเถิด” มัทธิว 17:5 (นำเด็กท่องจำหลายๆ รอบ)

เสียงนั้นเป็นเสียงที่พระเจ้ากำลังบอกกับพวกสาวกว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า เพื่อพวกสาวกจะไม่สงสัยพระเยซูอีกต่อไป ข้อความจากพระเจ้านั้นไม่เพียงแต่จะบอกว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระองค์ พระองค์ยังบอกให้พวกเขาเชื่อพระเยซูด้วย พระเจ้าต้องการให้เราตั้งใจฟังสิ่งที่พระเยซูพูดอย่างดีที่สุดเพราะคำที่พระองค์พูดนั้นเป็นความจริงและสำคัญ พวกสาวกให้ความสนใจกับพระเยซูมาก เราทุกคนจำเป็นต้องทำอย่างเดียวกัน

การนำไปประยุกต์ใช้

คำพูดของพระเจ้าถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์เพื่อเป็นประโยชน์กับทุกคน และในพระคัมภีร์บันทึกไว้ว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า เราควรให้เกียรติและตั้งใจฟังสิ่งที่พระเยซูพูดกับเรา วิธีหนึ่งที่เราจะให้เกียรติพระเยซูได้ก็คือการเชื่อฟังพ่อแม่ ซึ่งในพระคัมภีร์ก็ได้บอกเราแล้ว

คำถาม มีวิธีไหนที่เราจะให้เกียรติกับพระเยซูได้บ้าง? (คุณครูนำเด็กอภิปราย)

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพระเยซูอยากให้เราทำอะไร เราสามารถได้ยินพระเยซูพูดกับเราเหมือนกับที่พระองค์พูดกับสาวกหรือไม่ (ให้เด็กตอบ) บางครั้งพระเยซูพูดกับเราเมื่อเราอธิษฐานกับพระองค์ อาจจะไม่ใช่เสียงที่เราจะ

ได้ยินด้วยหูแต่พระองค์สามารถพูดกับเราโดยการอ่านพระคัมภีร์ เราสามารถได้ยินหลายสิ่งที่พระเยซูต้องการให้เรารู้ คำพูดทุกคำในพระคัมภีร์นั้นมาจากพระเจ้า ทุกคำนั้นเป็นความจริงและสำคัญสำหรับเรา เราต้องรู้ว่าพระคำของพระเจ้าบอกอะไรกับเราเพื่อเราจะมีชีวิตในลักษณะที่พระองค์ต้องการ นี่แหละทำให้เราต้องเรียนข้อท่องจำวันนี้ และต้องฟังเรื่องราวจากพระคัมภีร์เพื่อเราจะได้เข้าใจมากขึ้น

เมื่อเราเรียนสิ่งที่พระเยซูอยากให้เราทำแล้วเราต้องเชื่อฟังคำสอน ถ้าทำอย่างนั้นแล้วเราก็ทำให้พระเยซูพอใจ การมีชีวิตอย่างที่พระเยซูต้องการนี้แหละเป็นการให้เกียรติกับพระองค์

คำถาม มีใครท่องยอห์น 3:16 ได้บ้าง? (ให้เด็กที่ท่องได้ลุกขึ้นมาท่อง) พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้ารักเรามากจนได้ให้พระบุตรของพระองค์มาตายแทนเรา การขอให้พระเยซูยกโทษความผิดบาปและรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดก็เป็นวิธีหนึ่งและพระเยซูจะดีใจมากถ้าเรายอมให้พระองค์เข้ามาประทับในชีวิต

คำถามทบทวน

1. พระเยซูพาสาวกคนไหนขึ้นไปบนภูเขา? (เปโตร ยากอบ และยอห์น)
2. มีอะไรเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเริ่มต้นอธิษฐาน? (ใบหน้าและเสื้อผ้ามีแสงสว่างจ้า)
3. ใครที่คุยกับพระเยซู? (โมเสสและเอลียาห์)
4. ใครเสนอว่าจะสร้างพลับพลาให้พระเยซู โมเสส และเอลียาห์? (เปโตร)
5. เสียงจากเมฆพูดว่าอย่างไร? (ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงเชื่อฟังท่านเถิด)

กิจกรรมท้ายบท

1. วาดรูป “ฉันจะให้เกียรติพระเยซู โดย...”

เตรียม กระดาษแข็งหรือกระดาษวาดเขียน, ดินสอ, สีเมจิก

วิธีทำ

แบ่งครึ่งกระดาษ เขียนประโยค “ฉันจะให้เกียรติพระเยซู โดย” ที่ด้านซ้ายของกระดาษ จากนั้นให้เด็ก ๆ วาดภาพที่แสดงให้เห็นว่าเด็ก ๆ จะทำอะไร หรือมีลักษณะ ทำทางอย่างไร เพื่อเป็นการให้เกียรติแด่พระเจ้า?

2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 8

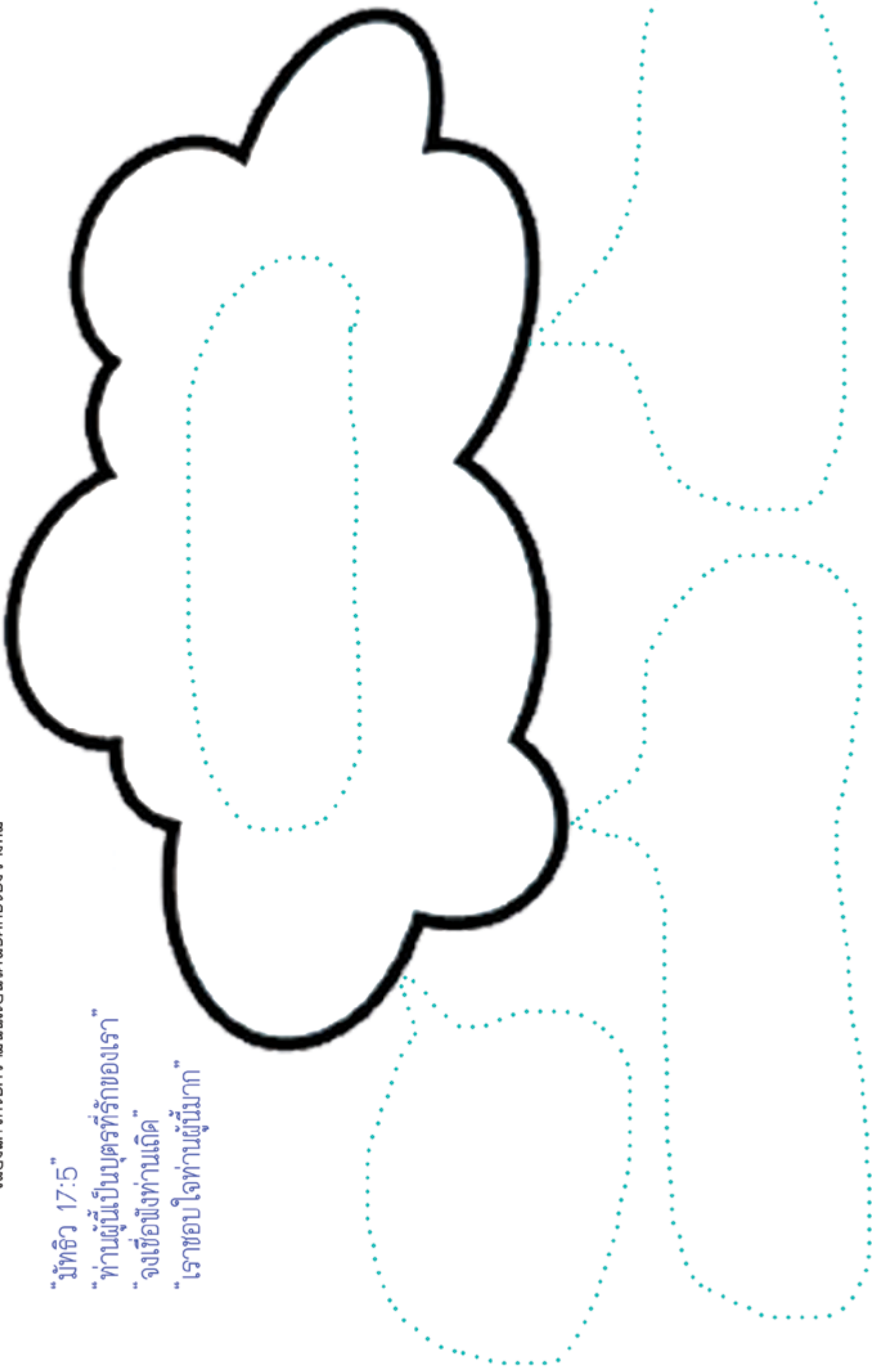
บทที่ 8 ให้เด็กๆ ระบายสีก่อนแม่ให้สวยงามตามที่ได้เด็กๆ ชอบ จากนั้นนำข้อความต่อไปนี้ไปเขียนในกรอบข้อความ จะได้อรรถาธิบายตรงไหนก็ได้ เพียงแค่ให้ข้อความนั้นเขียนได้พอดีกับช่องว่างที่มี

“มัทธิว 17:5”

“ท่านผู้เป็นบุตรที่รักของเรา”

“จงเชื่อฟังท่านเถิด”

“เราชอบใจท่านผู้นี้มาก”

9

ทรงเรียกลาซารัสคืนชีพ

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 11:1-46 ยากอบ 5:15

ข้อท่องจำ “เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต” ยอห์น 11:25

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ เรียนรู้ว่าพระเยซูมีอำนาจเหนือความตาย หนุนใจให้เด็ก ๆ เชื่อและขอบคุณพระเยซูสำหรับอำนาจของพระองค์ที่เหนือสิ่งต่าง ๆ

ข้อคิดสำหรับครู

การคุยเรื่องความตายอาจทำให้เด็ก ๆ รู้สึกกลัวเพราะเด็ก ๆ มักจะคิดว่าตนเองและทุกคนในครอบครัวรวมทั้งเพื่อน ๆ จะมีชีวิตอยู่ตลอดไป ดังนั้น สำหรับเด็กวัยนี้ความตายจึงเป็นเรื่องน่ากลัว และนำมาแต่ความโศกเศร้าเท่านั้น

บทเรียนสัปดาห์นี้จะพูดถึงพระเยซูและลาซารัส เป็นโอกาสดีที่จะทำให้เด็ก ๆ รู้ว่าพระเยซูมีชัยชนะเหนือความตายอย่างสิ้นเชิงจึงไม่มีเหตุผลที่เราจะต้องกลัวความตาย เมื่อเราเชื่อและรับใช้พระเจ้าเรามั่นใจได้ว่าพระเยซูมีอำนาจเหนือความตายและเป็นผู้ดูแลการมีชีวิตอยู่ของเรา

เวลาอธิษฐาน

นำเด็ก ๆ ร้องเพลง “พระเยซูเราน้อมรับพระองค์”

แล้วนำเด็กอธิษฐานขอบคุณพระเยซูสำหรับชีวิตที่พระองค์ทรงประทานให้กับเรา สรรเสริญพระองค์สำหรับอำนาจเหนือความตายของพระองค์

วิธีสอนข้อท่องจำ

เขียนแต่ละคำในข้อท่องจำใส่กระดาษแข็ง (อาจจะทำเป็นสองชุดเพื่อให้เด็กได้แข่งกัน) แจกให้เด็กแต่ละกลุ่ม จากนั้นให้เด็กแข่งกันเรียงข้อท่องจำ กลุ่มไหนเสร็จก่อนชนะ

นำสู่บทเรียน

พาเด็ก ๆ ออกไปเดินสำรวจดูสิ่งมีชีวิตนอกชั้นเรียน (ต้นไม้, สัตว์ ฯลฯ) ให้เด็ก ๆ ชี้และบอกว่าสิ่งใดที่เขา มองเห็นและเป็นสิ่งมีชีวิตบ้าง? ถ้าไม่สามารถพาเด็ก ๆ ออกไปนอกห้องก็ให้ถามคำถามแล้วให้เด็ก ๆ คิดแล้ว ถามว่าเรารู้ได้อย่างไรว่าสิ่งไหนมีชีวิต? มีอะไรเกิดขึ้นเมื่อคน ๆ หนึ่งตาย (ให้เวลาเด็ก ๆ คิดและตอบ) ชี้ให้เด็ก ๆ ดูต้นไม้ที่แข็งแรงและให้บอกว่าเราดูแลต้นไม้อย่างไรให้แข็งแรง? เราดูแลต้นไม้ให้แข็งแรงได้โดยการ รดน้ำต้นไม้ ให้ต้นไม้ได้รับแสงแดด ใส่ปุ๋ยเพื่อเป็นอาหารให้กับต้นไม้เป็นระยะ ๆ เพราะต้นไม้ได้กินปุ๋ยก็จะโต จากนั้นนำไปไม้ที่เหี่ยวแห้งหรือต้นไม้ที่ตายมาให้เด็ก ๆ ดู แล้วถามเด็ก ๆ ว่าทำอะไรเราจึงจะทำให้ต้นไม้นี้ กลับมามีชีวิตได้อีกครั้ง คำตอบคือ ไม่มีทางที่จะทำได้ เมื่อต้นไม้ตายแล้ว น้ำหรือแสงแดดหรือปุ๋ยก็ไม่สามารถช่วยให้ต้นไม้โตได้อีกต่อไป

อธิบายให้เด็ก ๆ รู้ว่า มนุษย์เราไม่มีอำนาจที่จะทำให้สิ่งที่ตายไปแล้วกลับมามีชีวิตได้ แต่มีคนหนึ่งที่มีอำนาจเหนือความตาย คน ๆ นี้คือ พระเยซู หนุนใจให้เขาตั้งใจฟังแล้วเด็ก ๆ จะรู้ว่าพระเยซูสำแดงฤทธิ์อำนาจเหนือความตายเมื่อใด

บทเรียนจากพระคัมภีร์

พระคัมภีร์บอกเราว่า พระเยซูมีเพื่อนที่ดีมากอยู่ 3 คนด้วยกันคือ มารีย์ มารธาและน้องชายของเขาคือ ลาซารัส เพื่อน ๆ ของพระเยซูอาศัยอยู่ในเมืองเบธานี พระเยซูชอบไปเยี่ยมเพื่อน ๆ ที่บ้าน พวกเขาดีใจที่ พระเยซูเป็นแขกประจำบ้าน มารีย์ มารธา และลาซารัสรักพระเยซูมาก

อยู่มาวันหนึ่งลาซารัสป่วยหนัก (แสดงภาพ 9-1) ในพระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าลาซารัสเป็นอะไร แต่พี่สาวทั้งสอง ของเขาก็เป็นห่วงมาก ทั้งมารีย์และมารธาารู้ชัดเจนว่าลาซารัสจะมีชีวิตอยู่ไม่นานจึงส่งข่าวให้พระเยซูรู้

คำถาม เด็ก ๆ คิดว่าทำไมมารีย์และมารธาส่งข่าวและเรียกหาพระเยซู? (ให้เด็ก ๆ แสดงความคิดเห็น)

มารีย์และมารธารู้ว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า พวกเขาเห็นว่าพระเยซูมีอำนาจในการรักษาโรคและทำการ อัจศจรรย์ได้ นี่เป็นสาเหตุที่พวกเขาส่งข่าวและเรียกให้พระเยซูมาที่บ้าน

ในปัจจุบันเราสามารถส่งข่าวให้พระเยซูรู้ได้โดยการอธิษฐานและการเชื่อฟังในพระคำของพระเยซู พระคัมภีร์ บอกว่า “การอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้หายโรค” (ยากอบ 5:15)

แม้ว่าพระเยซูจะห่วงใยมารีย์และมารธามาก แต่พระองค์ก็ไม่รีบเดินทางไปเบธานีทันทีที่ได้ทราบข่าว พระองค์

คอยอยู่ที่เมื่อนั้นอีก 2 วัน ไม่รีบร้อนเพราะพระองค์ตั้งใจจะสอนบทเรียนพิเศษให้กับพวกเขา ซึ่งเป็นบทเรียนที่มีค่ากับพวกเขาและเราทุกคนในปัจจุบัน

หลังจากผ่านไป 2 วัน พระเยซูบอกกับพวกเขาว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะเดินทางไปเบธานี ไปดูว่าลาซารัสเป็นอย่างไรบ้าง เมื่อพระเยซูมาถึงเบธานีพระองค์ได้รับรู้ข่าวว่าลาซารัสถูกฝังเมื่อ 4 วันที่แล้ว พวกเขารู้สึกเศร้าใจมากที่ต้องสูญเสียเพื่อนที่รักไป

มารธาได้ยืนยันว่าพระเยซูกำลังเดินทางมาใกล้จึงวิ่งออกไปต้อนรับพระเยซู เมื่อเธอได้พบพระเยซูจึงพูดว่า “โอ้ ถ้าพระองค์มาเร็วกว่านี้น้องชายของข้าพระองค์ก็จะไม่ตาย” พระเยซูบอกว่า “น้องชายของเจ้าจะฟื้นอีกครั้ง” เธอตอบว่า “ข้าพระองค์รู้ว่าเขาจะฟื้นคืนในวันหนึ่ง เมื่อผู้เชื่ออื่นๆ ตายไปก็จะมีชีวิตขึ้นอีกครั้ง” มารธาพูดแบบนี้เพราะไม่เข้าใจความหมายในสิ่งที่พระเยซูพูด

พระเยซูมีอำนาจที่จะทำให้คนหนึ่งคนใดฟื้นขึ้นเมื่อไรก็ได้ ความตายไม่มีอำนาจเหนือพระองค์

พระเยซูบอกว่า “เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต ผู้ที่วางใจในเรานั้นถึงแม้ว่าเขาตายแล้วก็ยังมีชีวิตอีก” แม้ว่าร่างกายของเขาจะตายไปแล้ว เขาจะกลับมีชีวิตขึ้นอีก

เด็ก ๆ จำข้อท่องจำของวันนี้ได้อีกไหม? ให้ท่องด้วยกันอีกครั้ง “เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต” ยอห์น 11:25 หลังจากymarthaคุยกับพระเยซูแล้วเธอก็กลับไปบอกมารีย์ว่า พระเยซูอยู่ที่นั่นแล้ว

มารีย์รีบเข้าไปก้มกราบตรงหน้าพระเยซู เธอร้องไห้และพูดว่า “ถ้าพระองค์มาเร็วกว่านี้น้องชายของข้าพระองค์จะไม่ตาย” พระเยซูเป็นห่วงและสงสารมารีย์และมารธามาก เมื่อพระองค์เห็นมารีย์ร้องไห้จึงถามว่า “อุโมงค์ที่ฝังลาซารัสอยู่ที่ไหน พาเราไปที่นั่น” พระเยซู มารีย์ และมารธาไปที่อุโมงค์ฝังลาซารัส พระเยซูร้องไห้เพราะพระองค์ไม่อยากจะเห็นเพื่อนๆ ที่รักของพระองค์เศร้าใจ แบบนี้จึงพูดว่า “เอาก้อนหินออก” (แสดงภาพ 9-2) มารธาบอกว่า “แต่พระองค์ ลาซารัสอยู่ในนั้น 4 วันแล้ว ร่างกายคงจะเน่าเปื่อยและมีกลิ่นแล้ว” พระเยซูไม่เปลี่ยนความคิด “เราบอกพวกท่านแล้วไม่ใช่หรือว่า ถ้าเชื่อในเราจะได้เห็นสง่าราศีของพระเจ้า”

ก้อนหินถูกกลิ้งออกจากปากอุโมงค์ พระเยซูมองขึ้นไปบนฟ้าสวรรค์และอธิษฐาน และพระองค์ตะโกนว่า “ลาซารัส ออกมาเถิด”

เด็ก ๆ คิดว่ามีอะไรเกิดขึ้น (ให้เด็ก ๆ ตอบ) ลาซารัสออกมาจากอุโมงค์ทั้งที่ยังมีผ้าพันอยู่ในสมัยก่อนเมื่อคนเสียชีวิตเขาจะเอาผ้าพันศพไว้ ดังนั้น ลาซารัสจึงถูกพันด้วยผ้าทั้งตัว (แสดงภาพ 9-3)

พระเยซูสั่งว่า “แก้ผ้าที่พันออกเสีย” พวกเขาจึงช่วยกันแก้ผ้าที่พันลาซารุสนั้นออก ลาซารุสฟื้นขึ้นและไม่เจ็บป่วยอีกต่อไป

การนำไปประยุกต์ใช้

มีหลายคนเชื่อในพระเยซูเพราะการฟื้นจากความตายของลาซารุส พระเยซูพิสูจน์ว่าพระองค์มีฤทธิ์อำนาจเหนือความตาย ดังนั้น เราจึงไม่ต้องกลัวความตายอีกต่อไป เพราะพระเยซูทรงมีฤทธิ์อำนาจเหนือความตาย

วันหนึ่งคริสเตียนทุกคนที่ตายไปแล้วจะฟื้นขึ้นมาและเป็นขึ้นอีกครั้ง ด้วยฤทธิ์อำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระเยซู ไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพระเยซู พระองค์มีฤทธิ์อำนาจเหนือความตาย ให้เราเชื่อและขอบคุณพระองค์สำหรับฤทธิ์อำนาจของพระองค์ และเราจะได้อยู่กับพระองค์ในสวรรค์ตลอดนิรันดร์

คำถามทบทวน

1. บอกชื่อเพื่อนรักของพระเยซู? (มารีย์ มารธา และลาซารุส)
2. มีอะไรเกิดขึ้นกับลาซารุส? (ป่วยและตาย)
3. พระเยซูทำอะไหลังจากที่รู้ว่าลาซารุสป่วย? (พระองค์อยู่ที่เมืองนั้นต่ออีก 2 วันแล้วจึง ไปหาพวกเขา)
4. พระเยซูพูดอะไรที่หน้าอุโมงค์? (ลาซารุสออกมาเถิด)
5. มารีย์ มารธา และลาซารุสเรียนรู้อะไร? (พระเยซูมีอำนาจเหนือความตาย)

กิจกรรมท้ายบท

1. เล่นเกมส์ ทายคำจากท่าแบ่งเด็กเป็นสองกลุ่ม ให้ครูเขียนคำที่อยู่ในเรื่องจากพระคัมภีร์ จากนั้นให้ตัวแทนกลุ่มจับคำขึ้นมาแล้วทำท่าที่จับได้ ให้อีกกลุ่มทาย ถ้าทายถูกได้คะแนน กลุ่มไหนได้คะแนนมากชนะ
2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 9

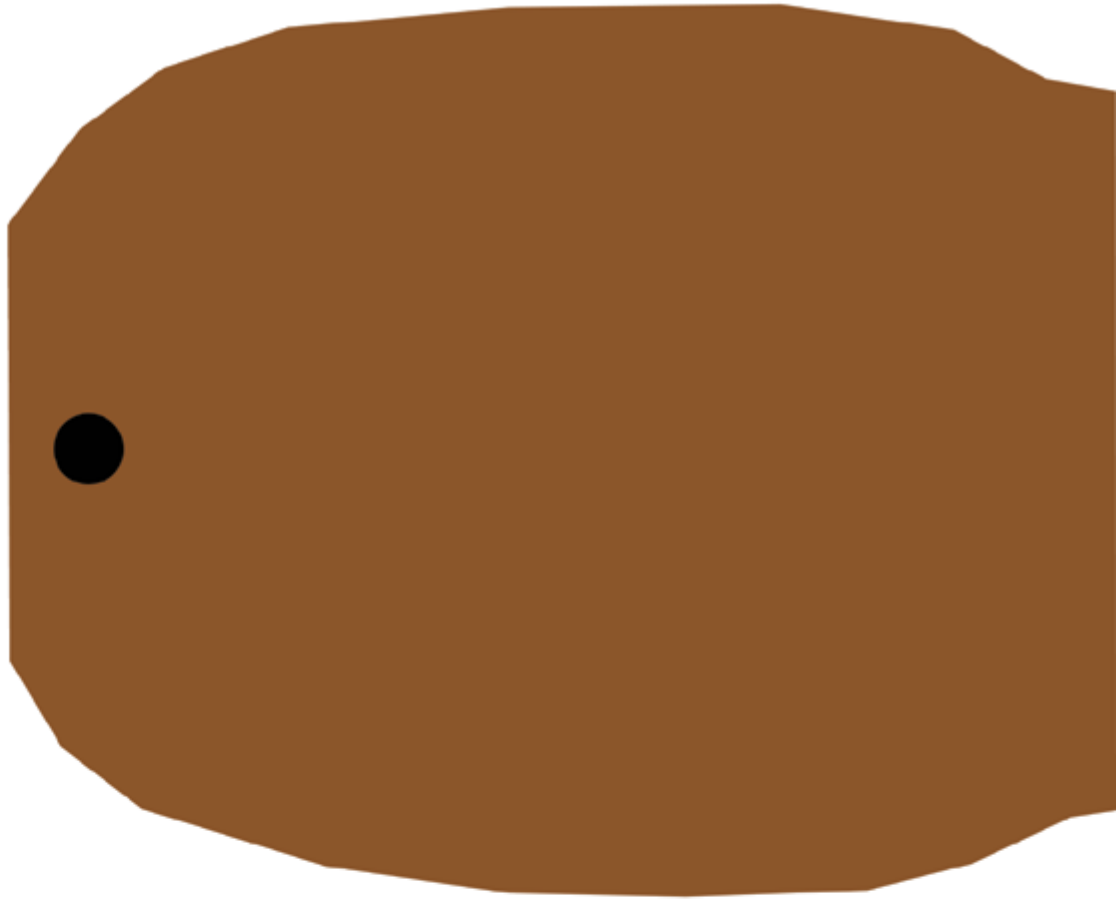

บทที่ 9 ให้เด็กๆ ตัดภาพเห็นปิดปากถ้ำ (สีน้ำตาลด้านล่าง)
จากนั้นนำไปวางปิดภาพถ้ำที่ลาซาร์สเดินออกมา เจาะช่อง
สี่คำใช้หมุดปักไว้ เพื่อให้หมุดเปิดได้ เมื่อพระเยซูเรียก
ลาซาร์สออกมา ก็ให้เด็กๆ หมุนปากถ้ำ จากนั้นจะเห็น
ภาพลาซาร์สยืนอยู่ตรงปากถ้ำ

10

คนโรคเรื้อนที่กัณฑ์

ข้อพระคัมภีร์ ลูกา 17:11-19, 1 เธสะโลนิกา 5:18

ข้อท่องจำ “จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า” 1 เธสะโลนิกา 5:18

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ เรียนรู้ว่าคนโรคเรื้อนคนหนึ่งที่มีใจกตัญญูและกลับไปขอบคุณพระเยซูหลังจากที่เขาได้รับการรักษาให้หาย ให้เด็ก ๆ ได้ขอบคุณพระเยซูในทุกกรณี

ข้อคิดสำหรับครู

เด็ก ๆ ควรได้รับการสอนให้กล่าวคำว่า “ขอบคุณ” โดยปกติพ่อแม่มักจะเตือนให้ลูกพูดคำนั้นแต่ผู้ใหญ่เองก็ยังคงเตือนตัวเองที่จะกล่าวคำว่า “ขอบคุณ” ด้วยเหมือนกัน บางครั้งเราอาจเผลอลืมกล่าวคำขอบคุณเมื่อมีคนแสดงความเมตตาหรือทำสิ่งดี ๆ ให้เรา ให้เราแสดงความขอบคุณและกล่าวขอบคุณกับคนที่ทำสิ่งดีเพื่อเรา

บทเรียนในสัปดาห์นี้จะบอกให้เรา รู้จักชาย 9 คนที่ได้รับการรักษาให้หายจากโรคเรื้อน แต่ไม่รู้จักกล่าวคำขอบคุณ พวกเขาควรจะแสดงการขอบคุณและแสดงความกตัญญูต่อการอัศจรรย์ที่พวกเขาได้รับมา แต่อาจเป็นไปได้ที่ไม่มีใครสอนให้เขา รู้จักคำว่า “ขอบคุณ” หนุนใจให้เด็ก ๆ ฝึกที่จะขอบคุณพระเจ้า ผู้นำ และพ่อแม่ของเรา ขอบคุณพวกเขาที่ได้ทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อเราในแต่ละวัน

การฝึกเด็กให้กล่าวว่า “ขอบคุณ” ตั้งแต่อายุน้อย เพื่อเขาจะทำจนเป็นนิสัยเมื่อโตขึ้น

เวลาอธิษฐาน

นำเด็ก ๆ ร้องเพลง “ขอบคุณพระเยซู”

อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรที่พระองค์ให้กับเรา โดยเอ่ยถึงสิ่งเหล่านั้นอย่างเจาะจง เช่น โลกที่สวยงาม พ่อแม่ บ้านของเรา เพื่อนของเรา เป็นต้น

วิธีสอนข้อท่องจำ

เขียนข้อท่องจำวันหนึ่งลงในกระดาษแข็ง 6 แผ่น แผ่นละคำ ดังต่อไปนี้

1. จงขอบพระคุณ
2. ในทุกกรณี
3. เพราะนี่แหละ
4. เป็นน้ำพระทัย
5. ของพระเจ้า
6. 1 เธสะโลนิกา 7:5-8

ให้เด็ก ๆ ออกมาเรียงให้ถูกต้อง เล่นซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง ให้ทุกคนท่องพร้อมกัน (ทำ 2 ชุดก็ได้)

นำสู่บทเรียน

จัดมุมหนึ่งของชั้นเรียนให้เป็นมุมอาหาร เตรียมขนม น้ำหวาน สำหรับเด็กทุกคน

เมื่อเด็ก ๆ เข้ามาในห้อง คุณครูทักทายเด็ก ๆ และชวนมาดื่มน้ำทานขนมที่เตรียมไว้ แต่มีกติกาว่าเด็ก ๆ ต้องทำ 2 อย่างคือ

1. เข้าแถวและพูดสุภาพกับคุณครู เช่น “คุณครู ค่ะ/ครับ ขอน้ำหวานครับ”
2. เมื่อได้แล้วต้องกล่าวคำว่า “ขอบคุณ ค่ะ/ครับ”

ให้เด็ก ๆ เข้าไปรับประทานอาหารทีละอย่าง เพื่อเด็ก ๆ จะได้ฝึกกล่าวขอบคุณเยอะ ๆ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ในอาทิตย์นี้ครูจะเล่าเรื่องคน ๆ หนึ่งที่ทำสิ่งดีให้กับชายที่เป็นโรคเรื้อน 10 คน โรคเรื้อนเป็นโรคที่ร้ายแรงมากพระคัมภีร์กล่าวถึงโรคนี้หลายครั้งด้วยกัน คนที่เป็นโรคนี้จะต้องออกจากหมู่บ้านไปอยู่นอกเมือง คนที่เป็นโรคเรื้อนจะไปอาศัยอยู่ร่วมกัน เมื่อมีคนมาใกล้คนมาใกล้คนที่เป็นโรคเรื้อนต้องตะโกนว่า “ไม่สะอาด ไม่สะอาด” ดังนั้น จึงไม่มีใครแตะต้องพวกเขา ถ้าใครแตะต้องคนโรคเรื้อนเขาก็จะเป็นโรคเรื้อนไปด้วย ให้เรานึกดูว่ามันจะแยขนาดไหนถ้าเราเป็นโรคเรื้อนจนไม่สามารถอยู่ในบ้านกับพ่อแม่ได้

มีใครบ้างที่เคยเป็นอีสุกอีใสหรือออกหัด? เด็ก ๆ จำได้มั๊ยว่าช่วงที่เป็นนั้นเป็นอย่างไร? (ให้เด็กตอบ) เราต้องอยู่บ้าน ไปโบสถ์ก็ไม่ได้ เพราะถ้าเราไปคนอื่นจะติดเชื้อจากเรา โรคเรื้อนก็เหมือนกับออกหัดหรือเป็นอีสุกอีใส แต่มันแยกว่ามาก ถ้าเราออกหัดหรือเป็นอีสุกอีใส 2-3 วันก็หายแต่โรคเรื้อนจะเป็นอยู่อย่างนั้น ส่วนมากคนที่ เป็นโรคเรื้อนจะไม่มีใครที่อาการดีขึ้น ส่วนใหญ่มีแต่จะแยลง

พระเยซูเสด็จเข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่งมีคนโรคเรื้อน 10 คนมาพบพระองค์ (แสดงภาพ 10-1) พวกเขายืนอยู่ห่าง ๆ เพื่อพระเยซูและสาวกจะไม่ติดเชื้อจากพวกเขา แต่ตอนนี้พวกเขาคงอยากจะเข้าไปใกล้ ๆ พระเยซู พระเยซูรู้สึกเสียใจกับคนโรคเรื้อนเพราะพระองค์ทรงรักเขาเหมือนกับที่รักคนอื่น ๆ แต่พวกเขาคงไม่กล้าวิ่งเข้าไปคุยกับพระเยซูเหมือนกับที่คนอื่น ๆ ทำกัน พวกเขาต้องอยู่ ห่าง ๆ

เมื่อคนโรคเรื้อนเห็นพระเยซู พวกเขาบอกว่า “พระเยซูเจ้าข้า ขอเมตตาพวกข้าพระองค์ด้วย” พระเยซูต้องการช่วยคนโรคเรื้อนพระองค์คืออยากช่วยคนที่ไม่มีสหายหรือกำลังพบกับปัญหา พระเยซูรู้ว่าคนที่เป็นโรคเรื้อนอยากกลับไปอยู่บ้านกับครอบครัว พระองค์จึงบอกว่า “จงไปหาปุโรหิต”

ในสมัยนั้นถ้าคนโรคเรื้อนรู้สึกว่าคุณหายแล้วเขาจะไปหาปุโรหิต ปุโรหิตก็จะตรวจเขา ถ้าพบว่าคนโรคเรื้อนนั่นหายแล้วจะอนุญาตให้คนนั้นกลับบ้านได้

คนโรคเรื้อนเหล่านั้นทำตามที่พระเยซูสั่ง ขณะที่พวกเขาเดินไปพวกเขาได้รับการรักษาให้หายจากโรคเรื้อนนั่น พวกเขาแทบไม่เชื่อสายตาตัวเอง โรคเรื้อนหายไปหมด พวกเขากลับไปอยู่บ้านได้แล้ว (แสดงภาพ 10-2) แต่มีชายคนหนึ่งยังไม่รีบกลับไปบ้าน เขารู้ว่าเขาควรจะทำอะไรเป็นครั้งแรก เด็ก ๆ รู้ไหมว่าเขาทำอะไร (ให้เด็กตอบ) การขอบคุณผู้อื่นเป็นสิ่งดีใช่ไหม? เมื่อเราทำอะไรให้คนอื่นเราก็คงอยากให้เขาขอบคุณเรา

พระเยซูก็อยากจะได้ยินคำขอบคุณจากเราเหมือนกัน พระองค์ทำการอัศจรรย์หลายอย่างเพื่อเราทุกคน เมื่อคนโรคเรื้อนนั่นรู้ว่าตนเองหายแล้วมีชายคนหนึ่งรีบกลับมาหาพระเยซูและพูดว่า “โอ ขอขอบคุณพระองค์ที่รักษาข้าพระองค์ให้หาย” (แสดงภาพ 10-3) อีก 9 คน เขารู้สึกดีใจที่ได้รับการรักษาแล้วก็รีบกลับบ้าน แต่มีเพียงคนเดียวที่กลับมาขอบคุณพระเยซู พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าทำไมอีก 9 คนจึงไม่กลับมาขอบคุณพระเยซู บางทีพวกเขาอาจไม่รู้ว่ามีคนหนึ่งทำบางอย่างให้เขาควรจะแสดงความขอบคุณอย่างไร ดังนั้น เมื่อพระเยซูทำการอัศจรรย์ โดยรักษาพวกเขาให้หายจากโรคเรื้อนพวกเขาจึงไม่ได้คิดว่าจะกลับมาขอบคุณ แต่กลับไปตามทางของตน

ถึงแม้ว่าพระเยซูจะไม่ได้อยู่กับคนพวกนั้นเมื่อเขาได้รับการรักษา แต่เราก็ก็นึกได้ว่าพระองค์รู้ว่าพวกเขาได้รับการรักษา พระองค์รู้และเป็นห่วงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับเราแต่ละคน พระองค์รู้ว่าเราทำอะไรอยู่ กำลังคิดอะไรอยู่ และกำลังมีปัญหาอะไร พระองค์ห่วงเรามาก พระเยซูอยากให้เราเอาปัญหาที่มีอยู่เข้ามาหาพระองค์ แต่พระองค์ก็ต้องการให้เราขอบคุณพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ทำ เพื่อเราด้วย

พระเยซูพูดกับคนโรคเรื้อนที่กลับมาขอบคุณพระองค์ว่า “มีสิบคนหายสะอาดมิใช่หรือ แต่ 9 คนนั้นอยู่ที่ไหนไม่เห็นผู้ใดกลับมาสรรเสริญพระเจ้า เว้นไว้แต่คนต่างชาติคนนี้” แล้วพระเยซูตรัสกับคนนั้นว่า “จงลุกขึ้นไปเถิดความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้ตัวเจ้าหายปกติ”

การนำไปประยุกต์ใช้

พระเยซูดีใจเพราะมีคนหนึ่งกลับมาขอบคุณพระองค์ เด็ก ๆ คิดว่าพระเยซูจะรู้สึกเสียใจไหมที่อีกเก้าคนไม่กลับมาขอบคุณ?

พระเยซูรู้สึกพอใจเมื่อเราขอบคุณพระองค์อย่างที่ข้อท่องจำในวันนี้บอกไว้ ถ้าเราอยากให้พระเยซูพอพระทัย เราควรจะขอบคุณพระองค์สำหรับพ่อแม่ ครอบครัว บ้าน สุขภาพ และของขวัญที่พระองค์มอบให้เรา นั่นก็คือ ความรอด และแม้แต่ตอนนี้พระองค์ก็ยังเตรียมที่อยู่ให้กับเราบนสวรรค์ นั่นคือสิ่งที่เราได้รับและเราควรจะ กล่าวคำว่า “ขอบคุณ” ให้กับพระเยซู (นำเด็ก ๆ ร้องเพลง “ขอบคุณพระเยซู” อีกครั้งหนึ่ง)

คำถามทบทวน

1. มีชายที่เป็นโรคร้ายทั้งหมดกี่คน? (10 คน)
2. โรคร้ายนั้นเรียกว่าโรคอะไร? (โรคเรื้อน)
3. พระเยซูพูดอะไรกับชายเหล่านั้น? (จงไปหาปุโรหิต)
4. มีกี่คนที่กลับมาขอบคุณพระเยซู? (1 คน)

กิจกรรมท้ายบท

1. แจกกระดาษให้เด็กเขียนคำขอบคุณพ่อ แม่ หรือผู้ที่เขาต้องการจะขอบคุณ อาจให้เด็ก ๆ วาดรูปตกแต่งให้สวยงาม
2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 10

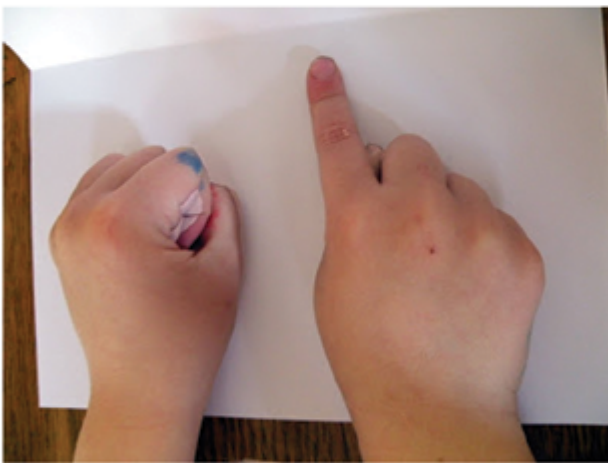

บทที่ 10 พระเยซูรักษาคนโรคเรื้อน 10 คนให้หาย แต่มีเพียง 1 คนเท่านั้นที่กลับมาขอบคุณพระเยซู
วันนี้เราจะวาดภาพชายหนึ่งคนนั้นด้วยมือของเด็กๆ ถ้าพร้อมแล้วทำตามขั้นตอนด้านล่าง
แล้วเด็กๆ จะได้ภาพตามรูปในขั้นตอนที่ 3 ถ้าพร้อมแล้วลุยกันเลย

ขั้นที่ 1 แบนมือข้างขวา นำสีโปสเตอร์มาทาที่ฝ่ามือ
จากนั้นกำมือแล้วทาทิ้งนิ้วค้ำนออกด้วย
มือซ้ายก็ทำวิธีเดียวกันนี้

ขั้นที่ 2 กำมือซ้ายทั้ง 5 นิ้ว
ส่วนมือขวาให้กำเหมือนกัน แต่ให้ยื่นนิ้วชี้ออกมา
(ทำตามภาพเลยจ้า)
จากนั้นนำมือทั้งสองข้างไปวางที่กระดาษเปล่า
เด็กๆ จะได้ภาพมือของตัวเองตามภาพด้านล่าง

มี 1 คนที่กลับมากล่าว "ขอบคุณ" พระเยซู

ขั้นที่ 3 ภาพมือที่เด็กๆ วาดจะเป็นแบบนี้
จากนั้นทิ้งไว้ให้สีแห้ง ถ้าอยากให้แห้งเร็ว
ก็ให้เอาลมเป่า (ลมจากพัดลม, ไดร์เป่า
ผม หรือลมปากก็ได้ถ้ามีแรงเป่า อ้อ)

เมื่อสีแห้งแล้ว ให้เด็กๆ วาดภาพ
ชายที่กลับมาขอบคุณพระเยซูที่รักษา
เขาให้หายจากโรคเรื้อน

11

หญิงที่สัมผัสชายเสื้อพระเยซู

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 9:20-22, ลูคา 8:43-48, มาระโก 5:25-34

ข้อท่องจำ “ที่เจ้าหายโรคนั้นเพราะเจ้าเชื่อ” มาระโก 5:34

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ เรียนรู้ว่า ความเชื่ออย่างแรงกล้าของหญิงคนหนึ่งทำให้เธอหายโรคได้อย่างไร ให้เด็ก ๆ มีความเชื่อในฤทธิ์อำนาจของพระเยซูมากกว่าจะดูสิ่งแวดล้อม

ข้อคิดสำหรับครู

ตัวอย่างของความเชื่อที่มีการกระทำนั้นสามารถพบได้ในบทเรียนวันนี้ เราจะพบหญิงที่ยากจนคนหนึ่งที่เป็นโรคตกโลหิตมา 12 ปีแล้วหมดหนทางที่จะรักษาและเธอได้สัมผัสกับพระเยซู ภายในใจของผู้หญิงคนนี้มีความหวังว่าเธอจะได้รับการรักษาขอเพียงแต่เธอได้สัมผัสกับชายเสื้อของพระเยซูเท่านั้น

เธอรู้ว่าพระเยซูมีฤทธิ์อำนาจที่จะรักษาโรคได้ เธอรู้ว่าพระองค์จะช่วยเธอได้ เด็กในวัยนี้รู้ดีว่าการเจ็บป่วยไม่สบายนั้นเป็นอย่างไร เขาจะบอกได้ว่าคนที่ป่วยเป็นอย่างไรและอยากได้รับการรักษา เด็ก ๆ อาจจะมีเพื่อนหรือคนที่เขารักที่กำลังเจ็บป่วยอยู่ ช่วยให้เด็ก ๆ รู้ว่าพระเยซูยังมีฤทธิ์อำนาจที่จะรักษาเขาให้หายได้เช่นเดียวกับในสมัยของพระคัมภีร์

เวลาอธิษฐาน

นำเด็ก ๆ ร้องเพลง “อัศจรรย์ อัศจรรย์” และ “พระเจ้าแสนดี”

นำเด็ก ๆ ขอบคุณพระเจ้าสำหรับฤทธิ์อำนาจในการรักษาเราเมื่อเราอธิษฐานต่อพระองค์ เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ เสนอหัวข้ออธิษฐานเผื่อคนที่เจ็บป่วย หรือคนที่เด็ก ๆ รู้จักแล้วเจ็บป่วย จากนั้นอธิษฐานเผื่อความต้องการด้านอื่น ๆ ของเด็ก ๆ

วิธีสอนข้อท่องจำ

เขียนข้อท่องจำบนกระดาน ให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลมให้เด็ก ๆ ท่องข้อท่องจำหลายๆ ครั้งจนจำได้ จากนั้นให้ครูเดินไปด้านหลัง เมื่อครูเอามือแตะไหล่เด็กคนไหนคนนั้นจะต้องท่องข้อท่องจำ จากนั้นให้เด็กคนที่ท่องเดินไปแตะไหล่เพื่อนต่อ คนที่ถูกแตะจะต้องท่องข้อท่องจำ ให้เล่นไปเรื่อยๆ จนเด็กทุกคนได้ท่องข้อท่องจำ

นำสู่บทเรียน

ตัดกระดาษเป็นรูปเสื้อคลุมพระเยซู นำไปติดผนังในห้องเรียน ให้เด็ก ๆ วาดรูปตัวเองแล้วตัดออก ตัดสก็อตเทปแล้วม้วนติดที่รูปเด็กแต่ละคน จากนั้นปิดตาเด็ก ให้เด็กนำรูปตัวเองไปติดให้ใกล้กับ รูปเสื้อคลุมพระเยซูที่ติดที่ผนัง ใครติดได้ใกล้ที่สุดชนะ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ไม่ว่าพระเยซูจะอยู่ที่ไหนจะมีผู้คนติดตามพระองค์ไปมากมาย พวกเขาล้อมรอบพระเยซูเพื่อฟังคำสอนและรับการรักษา

พระเยซูเดินทางกลับมาจากเมืองเก-ราชา ทางเรือ พระองค์อยู่ใกล้ชายหาดทะเลกาลิลี มีนายธรรมศาลาชาวยิวคนหนึ่งมาขอรับรองให้พระเยซูไปอธิษฐานเผื่อลูกสาวของเขากำลังป่วยอยู่ ขณะที่พระองค์เดินทางไปที่บ้านนายธรรมศาลาก่อนที่จะถึงบ้านนั้นมีเหตุการณ์พิเศษเกิดขึ้น ในกลุ่มคนที่ติดตามพระเยซูไปมีหญิงคนหนึ่งป่วยมาก (แสดงภาพ 10-1)

คำถาม เด็ก ๆ รู้ไหมว่าหญิงคนนั้นป่วยมากี่ปีแล้ว? (ให้เด็กตอบ) เธอป่วยเป็นโรคโลหิตตกมานาน 12 ปี ใจ โห 12 ปีมันนานมากนะ นานกว่าอายุของเด็ก ๆ อีก

ตลอดระยะเวลา 12 ปีผู้หญิงคนนี้พยายามหาคนมาช่วยรักษาให้หายโรค เด็ก ๆ คิดว่าเธอจะไปขอความช่วยเหลือจากใครได้บ้าง สมมุติว่าเด็ก ๆ ป่วยอยู่หลายวัน ใครจะมาช่วยเราให้หายได้? (ให้เด็กตอบ) ผู้หญิงคนนั้นไปหาหมอหลายคนด้วยกันแต่ไม่มีหมอคนใดรักษาเธอให้หายได้ แทนที่จะดีขึ้นกลับแย่ลงเธอต้องเสียเงินไปหาหมอจนหมดตัว เวลานี้ไม่เพียงแต่ป่วยเธอยังยากจนอีกด้วย เธอจึงต้องการความช่วยเหลือจากพระเยซู เมื่อหญิงคนนั้นได้ยินเรื่องราวของพระเยซูและสิ่งที่พระองค์กระทำ เธอคงคิดในใจว่าขอเพียงให้ฉันได้มองเห็นพระองค์คุยกับพระองค์ ฉันคงจะดีขึ้น ต่อมาเธอรู้อ่าวมาว่าพระเยซูอยู่ไม่ไกลนักเธอจึงไปหาพระเยซู มีคนป่วยจำนวนมากที่ต้องการรับการรักษาจากพระเยซู ผู้ชนกลุ่มใหญ่เบียดเสียดเพื่อฟังคำสอนและจ้องรับการรักษาจากพระองค์ หญิงคนนั้นคงจะเข้าไปใกล้พระเยซูได้ยากจริงๆ

พระเยซูเป็นความหวังของหญิงคนนี้เธอจึงพยายามฝ่าฝูงชนเข้าไปจนกระทั่งมองเห็นพระเยซู เธอคงตื่นเต้นและ

ดีใจมาก พลังคิดในใจว่า “เพียงแต่เข้าไปแตะที่ชายเสื้อของพระองค์ ฉันก็คงได้รับการรักษาแน่” เธอจึงก้มลงและยื่นมือไปแตะที่ชายเสื้อพระเยซู (แสดงภาพ 10-2) ทันใดนั้น หญิงคนนั้นก็หายโรค โลหิตที่เคยไหลไม่หยุดกลับหยุดไหลในทันที พระเยซูไม่ได้อธิษฐานเผื่อเธอและไม่ได้วางมือบนเธอ

เมื่อหญิงนั้นแตะที่ชายเสื้อพระเยซู พระองค์หยุดและถามว่า “ใครแตะต้องเรา” พวกสาวกจึงตอบว่า “พระองค์หมายถึงอะไร มีคนมากมายที่ห้อมล้อมพระองค์อยู่ แต่พระองค์กลับถามว่า ใครแตะต้องเรา”

พวกสาวกไม่เข้าใจในสิ่งที่พระเยซูพูด แต่พระเยซูรู้สึกได้ว่ามีฤทธิ์อำนาจไหลออกไปสู่หญิงคนนั้น นั่นเพราะหญิงนั้นแตะต้องพระองค์โดยความเชื่อ พระเยซูจึงหันไปมองว่าใครแตะต้องพระองค์ (แสดงภาพ 10-3) หญิงนั้นตกใจกลัวจนตัวสั่นไม่รู้ว่าพระเยซูจะตำหนิเธอไหม จึงเข้ามาหาและก้มลงตรงหน้าพระเยซู แล้วบอกพระเยซูว่าเธอคือคนที่แตะต้องพระองค์ พระเยซูไม่โกรธแต่พูดว่า “อย่ากลัวเลย ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายโรค” (ให้เด็ก ๆ ท่องข้อท่องจำพร้อม ๆ กัน)

การนำไปประยุกต์ใช้

พระเยซูคือพระเจ้าที่เราเชื่อในสิ่งที่พระองค์พูดและเชื่อว่าพระองค์จะทำในสิ่งที่พระองค์สัญญาไว้ พระเยซูสามารถรักษาเราได้ถ้าเราเชื่อในพระองค์ พระองค์จะยกโทษความบาปและเข้ามาอยู่ในใจของเรา เราสามารถเชื่อพระเยซูว่าพระองค์จะช่วยเหลือเราในสิ่งที่จำเป็นและในสิ่งที่เราต้องการเหมือนกับหญิงคนนั้น

มีสิ่งใดที่เด็ก ๆ อยากขอให้พระเยซูช่วยบ้าง? อาจมีบางคนที่มีป่วยมานานและรักษาอย่างไรก็ไม่หาย ขอให้เด็ก ๆ รู้ว่า พระเยซูทรงรักและห่วงใยทุกด้านในชีวิตเรา (เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ เสนอหัวข้ออธิษฐาน แล้วนำเด็กอธิษฐาน)

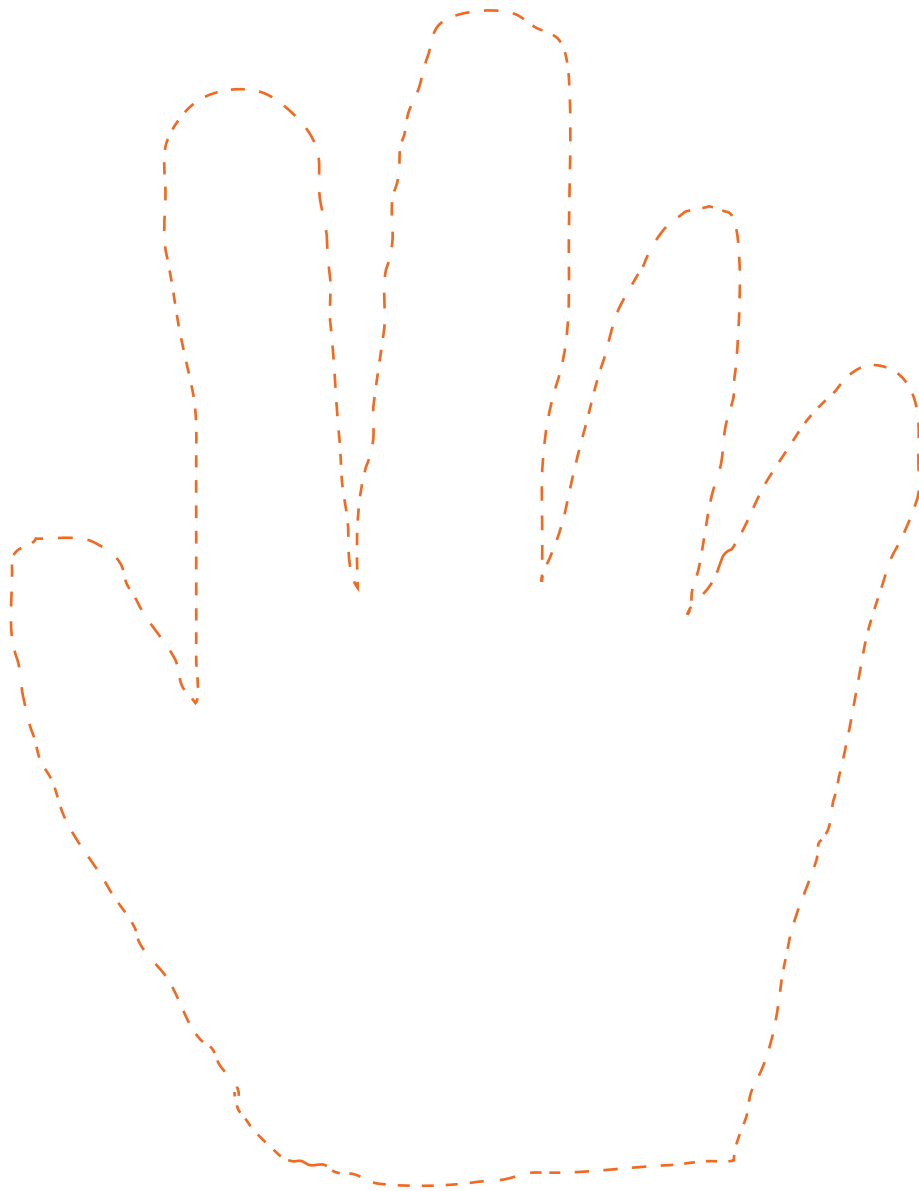
คำถามทบทวน

1. หญิงคนนั้นป่วยมาเป็นเวลานานเท่าใด? (12 ปี)
2. หญิงคนนั้นหายป่วยได้อย่างไร? (แตะต้องชายเสื้อของพระเยซู)
3. เมื่อหญิงคนนั้นแตะต้องพระเยซู พระองค์พูดว่าอะไร? (ใครแตะต้องเรา)
4. ทำไมพวกสาวกจึงแปลกใจในสิ่งที่พระเยซูถาม? (เพราะมีคนจำนวนมากห้อมล้อมพระเยซู)

กิจกรรมท้ายบท

1. ตัดกระดาษแข็งเป็นรูปมือ เขียนหัวข้ออธิษฐานแต่ละวันไว้ที่นิ้วมือแต่ละนิ้ว นิ้วโป้งเขียนหัวข้อวันจันทร์ไล่ไปเรื่อยๆ โดยวันเสาร์และวันอาทิตย์ให้เขียนไว้ที่ฝ่ามือ แจกกระดาษรูปมือให้เด็กคนละอัน แล้วให้แต่ละคนเขียนว่าจะอธิษฐานเผื่อใคร และอธิษฐานเผื่อเรื่องอะไร

วันจันทร์	อธิษฐานเพื่อเพื่อนและคนในครอบครัวที่เจ็บป่วย
วันอังคาร	อธิษฐานเพื่อคุณพ่อคุณแม่เรื่องการทำงานและสุขภาพที่แข็งแรง
วันพุธ	อธิษฐานเพื่อศิษยาภิบาลในการรับใช้พระเจ้า
วันพฤหัสบดี	อธิษฐานเพื่อประเทศไทย
วันศุกร์	อธิษฐานเพื่อครูและเพื่อนในห้องเรียน
วันเสาร์	อธิษฐานในสิ่งที่ดีๆ ต้องการ
วันอาทิตย์	อธิษฐานเพื่อครอบครัวและคริสตจักร

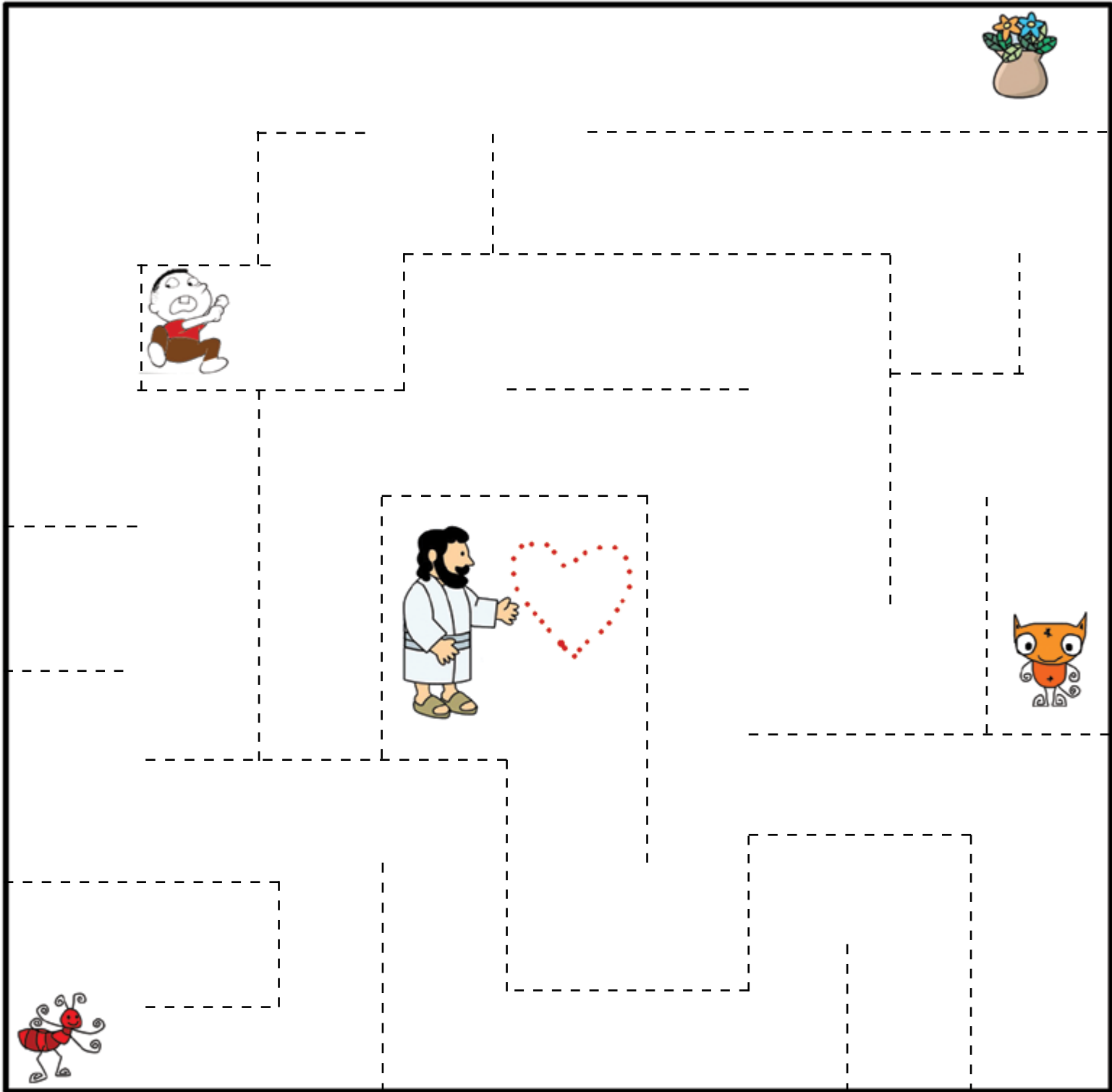

บทที่ 11 เด็กๆ ช่วยพาหญิงที่เป็นโรคตกโลหิตนี้ไปหาพระเยซูหน่อย เธอจะได้รับการรักษาให้หาย

ตรงเก้าอี้ที่ว่าง

4. เด็กที่อยู่ตรงกลางจะเข้าแย่งเก้าอี้ที่นั่ง ใครที่ไม่มีเก้าอี้ที่นั่งจะต้องมาอยู่กลางวง พร้อมกับท่องข้อ
ท่องจำ คนที่ท่องแล้วไม่ต้องท่องซ้ำ แต่ให้เล่นเกมต่อไป

นำสู่บทเรียน

เตรียมกระดาษสีแดง, กรรไกร, ปากกาเมจิก, โหมมพรมหรือเชือก
ตัดกระดาษสีแดงเป็นรูปหัวใจ ใช้ปากกาเมจิกเขียนคำว่า
“พระเยซูรักฉัน” เจาะกระดาษตรงกลางรูปหัวใจแล้วใช้เชือกมาร้อย
ทำเป็นสร้อยให้เด็กๆ คล่องคอ สร้อยนี้จะเตือนให้เด็กๆ รู้ว่า
พระเยซูทรงรักเขาเสมอ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เด็กๆ คิดว่าคนในสมัยพระคัมภีร์รู้จักพระเยซูได้อย่างไร? สมัยนั้นไม่มีโทรทัศน์หรือวิทยุ ไม่มี หนังสือพิมพ์
หรือนิตยสาร อินเทอร์เน็ตก็ไม่มี พระเยซูทรงพูดกับคนเป็นพันคนโดยตรง และเมื่อพระองค์รักษาคนป่วยก็
จะมีแต่ผู้ที่อยู่ใกล้พระองค์เท่านั้นที่มองเห็นสิ่งที่พระองค์กระทำ แต่คำบอกเล่าเรื่องการรักษาโรคของพระเยซูถูก
เล่าไปทั่วอย่างรวดเร็ว

เมื่อพระเยซูรักษาคนป่วยคนหนึ่งแล้วคนนั้นจะเริ่มสรรเสริญพระเจ้าในการอัศจรรย์ที่ได้รับ จากนั้นเขาอาจไป
บอกกับเพื่อนคนอื่นๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับเขา ซึ่งการที่ทุกคนรู้จักพระเยซูแล้วไปบอกคนอื่นๆ ต่อไป ทำให้เมื่อ
พระเยซูเข้าไปถึงเมืองไหนผู้คนก็จะออกมาดูว่าสิ่งที่เขาได้ยินเป็นจริงอย่างไร

ถ้าเด็กๆ ได้ยินว่ามีคนหนึ่งที่ทำสิ่งอัศจรรย์ได้ เด็กๆ จะไปดูเขาไหม? เราอาจจะไปดูใช่ไหม? เพราะน่า
สนใจและดึงดูดผู้คนให้ไปพบเห็น เด็กๆ คิดว่าเด็กๆ อย่างพวกเรา เขาอยากให้เห็นและพูดคุยกับพระเยซู
ไหม? พวกเขาเด็กๆ อาจจะตามพ่อแม่ไปห้อมล้อมและฟังสิ่งที่พระเยซูพูดและอยากให้พระองค์ช่วยพวกเขา

ครั้งหนึ่งพระเยซูสำแดงฤทธิ์เดชในการรักษาเด็กที่พระองค์รัก ในขณะที่พระเยซูกำลังสอนฝูงชนมีชายคนหนึ่ง
เป็นคนที่สำคัญมากทีเดียวชื่อว่า ไยรัส จากธรรมศาลาของชาวยิวมาหาพระเยซูและก้มลงที่เท้าของพระเยซู
(แสดงภาพ 12-1) ไยรัสขอร้องพระเยซู “พระองค์เจ้าข้า ช่วยไปวางมือบนตัวลูกสาวของข้าพระองค์ด้วย
เธอกำลังจะตาย ข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์จะให้ชีวิตเธอได้”

พระเยซูเป็นห่วงเด็กหญิงคนนั้นจึงตามชายนั้นไป ระหว่างทางพระเยซูรักษาหญิงที่แต่งงานแล้วของพระองค์
เด็ก ๆ จำผู้หญิงที่เราเรียนไปเมื่ออาทิตย์ที่แล้วได้ไหม มีใครจำเรื่องราวของเธอได้บ้าง

แม้ว่าพระเยซูจะใช้เวลาพูดกับหญิงที่ไม่สบายพระเยซูก็ไม่ลืมลูกสาวของไยรัส แต่ก่อนที่จะมาถึงบ้านของไยรัส มีคนหนึ่งมาแจ้งข่าว เด็กๆ คิดว่าเขาแจ้งข่าวเรื่องอะไร? (ให้เด็กๆ ตอบ) พร้อมทั้งอ่านมาระโก 5:35 ลูกสาวของไยรัสตายแล้วพวกเขาบอกพระเยซูว่า “ไม่มีประโยชน์อะไรที่ท่านจะมาแล้ว” แต่พระเยซูก็ไม่หันกลับ พระองค์เดินต่อไปจนถึงบ้านของไยรัส พระองค์ได้ยินเสียงเพลงบรรเลงในงานศพและเสียงร้องไห้ จึงพูดว่า “ร้องไห้และทำเสียงดังอย่างนี้ทำไม? เด็กหญิงนั้นไม่ตาย เธอเพียงแต่หลับไป” ผู้คนต่างหัวเราะเยาะในสิ่งที่พระเยซูพูด เพราะพวกเขารู้ว่าเด็กหญิงนั้นตายแล้ว

พระเยซูมีอำนาจเหนือความตาย พระเยซูจึงบอกพวกเขาว่า “อย่าวิตกเลย ทุกอย่างจะเรียบร้อย” จากนั้นจึงให้ทุกคนออกจากห้องเด็กหญิงนั้นแล้วกล่าวว่า “เด็กหญิงเอ๋ย จงลุกขึ้นเถิด” ทันใดนั้นเธอก็ลุกขึ้นและเดิน เธอหายเป็นปกติ (แสดงภาพ 12-2)

คนทั้งปวงรู้ว่าเด็กหญิงนั้นตายแล้วจึงพากันประหลาดใจเมื่อเห็นเด็กนั้นฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง จึงบอกคนอื่นรู้ถึงการอัศจรรย์ที่พระเยซูทำกับลูกสาวของไยรัส พระเยซูต้องการให้เราบอกคนอื่นถึงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเราเช่นกัน

อีกครั้งหนึ่ง ขณะที่พระเยซูกำลังสอนอยู่มีเด็กมากมายที่ปะปนอยู่ในฝูงชนนั้น บางคนพาเด็กๆ มาหาพระเยซู และอยากให้พระองค์อวยพรลูกๆ ของพวกเขา พวกเขาคิดว่า “อย่าเข้ามารบกวนพระองค์ ไม่เห็นหรือว่าพระองค์กำลังยุ่งอยู่” พวกเขาบางคนคิดว่าเวลาของพระเยซูนั้นสำคัญมากเกินกว่าที่จะมาสนใจเด็กเล็กๆ พระเยซูไม่คิดอย่างนั้น พระองค์พูดว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย” (แสดงภาพ 12-3) พระเยซูต้องการสอนให้พวกเขาเห็นว่า พระองค์มีเวลาให้สำหรับทุกคนที่เข้ามาหาพระองค์ พระเยซูรักเด็กๆ เช่นเดียวกับที่ทรงรักผู้ใหญ่ เด็กๆ คือคนสำคัญสำหรับพระเยซู

การนำไปประยุกต์ใช้

พระเยซูวางมือบนศีรษะของเด็กๆ และอวยพร นั่นคือพระเยซูอธิษฐานเผื่อเด็กๆ พระเยซูอยากให้เด็กๆ รู้ว่าพระองค์รักพวกเขามากเพียงใด

พระเยซูรักทุกคนไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ เด็กๆ มั่นใจได้เลยว่าทุกครั้งที่เราเข้ามาหาพระองค์จะให้เวลากับเรา

คำถามทบทวน

1. ใครที่มาหาพระเยซู และขอร้องไห้ให้พระองค์ไปอธิษฐานเผื่อลูกสาว? (ไยรัส)
2. เมื่อพระเยซูเดินไปเกือบจะถึงบ้านของไยรัส พระองค์ได้ข่าวอะไร? (ลูกสาวของไยรัส ตายแล้ว)
3. พระเยซูทำอย่างไรหลังจากบอกให้ผู้คนออกไปจากห้อง? (พระองค์พูดว่า เด็กหญิงเอ๋ย ลุกขึ้นเถิด แล้ว)

เธอก็ลุกขึ้น)

4. เมื่อเด็ก ๆ เข้ามาหาพระเยซู พวกเขาพูดว่าอะไร? (อย่าเข้ามารบกวนพระองค์ ไม่เห็นหรือว่า พระองค์กำลังยุ่งอยู่)
5. พระเยซูทำอะไรต่อไป? (พระองค์ดูสาวก และอวยพรเด็ก ๆ)

กิจกรรมท้ายบท

1. หารูปเด็ก ตัดจากนิตยสารหรือรูปถ่ายของเด็กในห้องก็ได้ จากนั้นให้เด็ก ๆ นำรูปไปติดในกระดาษ (ให้เด็ก ๆ วาดภาพตัวเองก็ได้) แล้วเขียนข้อความ "พระเยซูรักเด็กอย่าง (เขียนชื่อเด็กในช่องว่าง)
2. แจกกระดาษให้เด็ก ๆ เขียนจดหมายขอบคุณพระเยซูที่ทรงรักเด็ก ๆ
3. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 12

บทที่ 12 พระเยซูทรงรักเด็กๆ ทุกคน ขอเด็กๆ ช่วยระบายสีภาพแห่งความรักของพระเยซู
ที่มีให้กับเด็กๆ นี้ให้จงงามด้วยนะ

13

พระเยซูทรงรักษาขอทานตาบอด

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 20:29-34 มาระโก 10:46-52 ลูกา 18:35-43 ยอห์น 6:37

ข้อท่องจำ “ผู้ที่มาหาเรา เราจะไม่ทิ้งเขาเลย” ยอห์น 6:37

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ เรียนรู้ว่าพระเยซูห่วงใยเขา ไม่ว่าเขาจะเป็นใคร และเด็ก ๆ จะแสดงความรักของพระเยซูโดยมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ทุกวัน

ข้อคิดสำหรับครู

การรักษาบารทิเมอัสชายตาบอดนี้เป็นเรื่อง que แสดงความเมตตาสงสารของพระเยซู ในบทเรียนนี้เราจะมาพบกับชายตาบอดผู้ยากจน เขาได้รับความหวังใหม่เมื่อเขาได้ยินว่าพระเยซูเข้ามาใกล้ ชายตาบอดที่ชื่อ “บารทิเมอัส” ร้องขอความเมตตาจากพระเยซู พระองค์จึงหยุดที่นั่น จิตใจของพระเยซูได้ยินเสียงร้องแห่งความเชื่อ และด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่ของพระเยซู พระองค์จึงรักษาเขาให้หาย ช่วยให้บารทิเมอัสรับชีวิตใหม่

ย้าให้เด็ก ๆ รู้ความจริงที่ว่าพระเยซูจะตอบสนองกับผู้ที่มีความเชื่อ พระเยซูเป็นห่วงทุกคนไม่ว่าจะเป็นใคร เป็นอะไรมาก่อน ขอเพียงแต่เชื่อและวางใจในพระองค์ พระองค์จะทำการใหญ่ในชีวิตของเขา

เวลาอธิษฐาน

นำเด็ก ๆ ขอบคุณพระเจ้าสำหรับฤทธิ์อำนาจในการรักษาโรค หรือให้เด็ก ๆ แต่ละคนกล่าวคำขอบคุณพระเจ้า จากนั้นครูนำอธิษฐานอีกครั้งหนึ่ง

วิธีสอนข้อท่องจำ

สอนเด็ก ๆ ท่องจำสัก 2-3 ครั้ง จากนั้นครูเตรียมรูปภาพแล้วเขียนข้อท่องจำใส่รูปภาพ ตัดเป็นจิ๊กซอว์ ให้เด็ก ๆ เล่นเกมส์ต่อภาพจิ๊กซอว์แข่งกัน ใครเสร็จก่อนชนะ (เตรียมภาพให้พอกับจำนวนเด็ก)

นำสู่บทเรียน

เกมส์ “ใครเอ่ย”

เลือกอาสาสมัคร 1 คน ใช้ผ้าปิดตา แล้วให้เด็กที่เหลือยืนอยู่ในจุดต่างๆ ของห้อง จากนั้นให้เด็กที่ปิดตาเดินไป เมื่อถึงเพื่อนคนไหนให้เอามือจับหน้าคนนั้น แล้วทายว่าคนนั้นคือใคร ถ้าทายถูกจะได้เอาผ้าปิดตาออกแล้วนำผ้าไปปิดตาคนที่เพื่อนจับและทายชื่อได้แทน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คนพิการในยุคปัจจุบันนี้มีโอกาสที่ดีกว่าคนพิการในสมัยพระคัมภีร์มาก ในสมัยนั้นคนพิการจะมีชีวิตอยู่อย่างยากจนไม่มีความช่วยเหลือจากใครหรือองค์กรใด ไม่มีใครอยากจ้างคนตาบอดทำงาน คนในครอบครัวจะต้องเป็นผู้ดูแลคนตาบอดนั้น อาชีพเดียวที่เขาสามารถทำได้คือ ขอดทาน เขาต้องนั่งอยู่ที่ข้างถนนนอกเมืองและร้องขอเงินจากผู้ที่ผ่านมาแล้วนำเงินที่ได้ไปซื้ออาหารทาน บางครั้งก็ต้องทนหนาวอยู่นอกบ้านอดอาหารทั้งวันก็มี ชีวิตของคนตาบอดนั้นยากลำบากมาก

บารทิเมอัสเป็นชายคนหนึ่งที่ตาบอด ทุกๆ วันเขาจะนั่งอยู่นอกเมืองเยรีโครอคอยคนที่จะมาให้เศษเงิน คนที่ดวงตามองไม่เห็นจะต้องอาศัยความรู้สึกอื่นเพื่อรับรู้แทนดวงตา แม้จะตาบอดแต่เขายังคงได้กลิ่นและได้ยิน และยังมีความรู้สึก บารทิเมอัสยังคงได้ยินเสียงผู้คนเดินไปมา เข้า ออก เมืองเยรีโค ได้ยินเสียงที่ผู้คนพูดคุยกัน นั่นอาจเป็นสาเหตุที่เขาเชื่อว่าพระเยซูทรงทำการอัศจรรย์ในเมืองต่างๆ และหลายครั้งคงอยากให้พระเยซูรักษาเขาให้หาย

และแล้ววันหนึ่ง (แสดงภาพ 13-1) บารทิเมอัสได้ยินเสียงผู้คนจำนวนมาก เสียงนั้นดังมาจากนอกเมือง พวกเขา กำลังคุยกันเรื่องอะไรนะ? บารทิเมอัสตั้งใจฟังว่ามีอะไรเกิดขึ้น บารทิเมอัสฟังจนจับใจความได้ว่าฝูงชนกลุ่มใหญ่นอกกำลังตื่นเต้นกับบางสิ่ง เขาจึงรีบถามคนที่อยู่ใกล้ๆ ว่า “มีอะไรเกิดขึ้น คนกำลังเอะอะกันเรื่องอะไร?”

ในที่สุดก็มีคนหนึ่งหยุดตอบบารทิเมอัสว่า “พระเยซู พระเยซูชาวนาซาเร็ธกำลังผ่านมาทางนี้” พระเยซูจะมาหรือ นี่เป็นความจริงหรือ พระเยซูที่รักษาคนป่วยให้หาย ช่วยให้คนตายฟื้นขึ้นมาได้ พระองค์กำลังจะมาจริงๆ ไหม? ใช่แล้ว พระเยซูบุตรของดาวิด ผู้ที่บารทิเมอัสได้ยินมานานว่าเป็นผู้ที่ทำการอัศจรรย์กำลังมา

ทันใดนั้น บารทิเมอัสจึงเริ่มต้นตะโกน (แสดงภาพ 13-2) เด็กๆ คิดว่าบารทิเมอัสตะโกนว่าอะไร? (ให้เด็กๆ ตอบ) “พระเยซู บุตรดาวิด ขอเมตตาข้าด้วยเถิด” เขาตะโกนออกไปจนสุดเสียง เพียงหวังให้พระเยซูได้ยินเสียงเรียกของเขา

มีอะไรเกิดขึ้นหลังจากที่บารทิเมอัสร้องตะโกน (เปิดมาระโก 10:48) บางคนคิดว่า บารทิเมอัสสงสัยเสียงเอะอะ จึงพูดขึ้นว่า “เงียบชะ” พวกเขาคงคิดว่าพระเยซูมีงานอื่นที่สำคัญมากกว่าและพระองค์มีฝูงชนไม่มีเวลาให้กับขอทานตาบอด

เด็ก ๆ คิดว่าบารทิเมอัสสนใจมั๊ยว่าคนอื่นจะคิดอย่างไร? (ให้เด็ก ๆ ตอบ) ผู้คนคิดว่าบารทิเมอัสกำลังเรียกร้องความสนใจ พวกเขาไม่ต้องการให้ขอทานตาบอดรบกวนพระเยซู แต่ไม่เลยบารทิเมอัสกลับร้องตะโกนดังขึ้น “พระเยซู บุตรดาวิด เมตตาข้าด้วย”

เด็ก ๆ คิดว่าพระเยซูมีงานยุ่งเกินจนไม่มีเวลาสนใจคนที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างบารทิเมอัสหรือไม่? (ให้เด็กตอบ) ข้อท่องจำในวันนี้บอกกับเราว่า “ผู้ที่มาหาเรา เราจะไม่ทิ้งเขาเลย” (ยอห์น 6:37) พระเยซูจะไม่ปฏิเสธหรือหนีหน้าไปจากคนที่เข้ามาหาพระองค์ พระองค์รักทุกคนและต้องการช่วยเราด้วย

ในทันใดนั้นพระเยซูก็หยุดและสั่งว่า “นำชายคนนั้นมาหาเรา” พระเยซูรู้ว่าบารทิเมอัสต้องการความช่วยเหลือ และพระองค์ก็รู้ว่าเขาเชื่อในฤทธิ์อำนาจแห่งการรักษาโรค

มีชายคนหนึ่งวิ่งมาบอกบารทิเมอัสว่า “เฮ้ มีข่าวดีรีบมาเร็ว พระเยซูกำลังเรียกหาเจ้าแน่” บารทิเมอัสก็ทิ้งผ้าห่มเสีย ลุกขึ้นมาหาพระเยซู เขาคงตื่นเต้นและดีใจเป็นอย่างมากเลยทีเดียว (แสดงภาพ 13-3)

พระเยซูถามว่า “เจ้าต้องการให้เราทำอะไรเพื่อเจ้า”

บารทิเมอัสตอบว่า “ข้าพระองค์อยากจะมีคนมองเห็น”

พระเยซูเพียงพูดว่า “จงไปเถิด ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้ามองเห็นแล้ว”

ช่างอัศจรรย์อะไรเช่นนี้ เขาไม่ต้องขอทานอีกต่อไป เขามองเห็นและสามารถไปทำงานเลี้ยงชีพตัวเองได้

การนำไปประยุกต์ใช้

พระเยซูยอมรับความเชื่อของบารทิเมอัสและพระองค์ให้ชีวิตใหม่กับเขาโดยทำให้เขามองเห็นได้ พระเยซูมีความตั้งใจที่จะช่วยเราทุกคน พระองค์สนใจเราอยากยกโทษความบาปและเตรียมที่อยู่บนสวรรค์ให้เรา พระองค์จะทำการต่างๆ ให้เรา ถ้าเรารักพระองค์ทุกวันและยอมรับพระองค์เป็นพระเจ้า

คำถามทบทวน

1. ชายตาบอดมีชื่อว่าอะไร? (บารทิเมอัส)
2. บารทิเมอัสทำอะไรเพื่อเลี้ยงชีพ? (ขอทาน)

3. เมื่อบารทิเมอัสรู้ว่าพระเยซูมาใกล้แล้ว เขาทำอะไร? (ตะโกนว่าพระเยซู บุตรดาวิด ขอเมตตาข้าด้วย)
4. คนอื่นๆ บอกกับบารทิเมอัสว่าอย่างไร? (ให้เขานิ่งเสีย)
5. พระเยซูรักษาบารทิเมอัสอย่างไร? (พูดว่า จงไปเถิด ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้ามองเห็นแล้ว)

กิจกรรมท้ายบท

แจกกระดาษที่เขียนคำว่า “ถูก” และ “ผิด” ให้กับเด็กแต่ละคน จากนั้นครูจะพูดคำถาม เมื่อถามเสร็จให้เด็กๆ ตอบ โดยการชูกระดาษ ถ้าคำตอบคือ “ถูก” ก็ให้เด็กชูกระดาษ “ถูก” ถ้า “ผิด” ก็ให้ชูกระดาษที่เขียนว่า “ผิด”

คำถาม

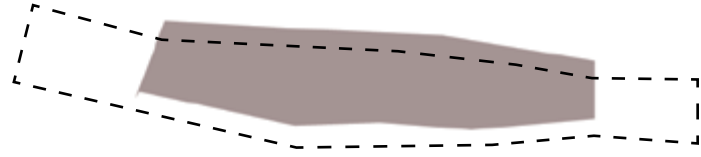
1. บารทิเมอัสไม่สามารถได้ยิน (ผิด)
2. บารทิเมอัสเป็นขอทาน (ถูก)
3. บารทิเมอัสอายเกินกว่าจะตะโกนเรียกพระเยซู (ผิด)
4. พระเยซูบอกให้บารทิเมอัสไปห่างๆ (ผิด)
5. พระเยซูเรียกให้บารทิเมอัสมาหา (ถูก)
6. บารทิเมอัสทิ้งผ้าห่มลุกขึ้นมาหาพระเยซู (ถูก)
7. พระเยซูถามว่า “เจ้าปรารถนาจะให้เราทำอะไรให้เจ้า” (ถูก)
8. บารทิเมอัสต้องการเงิน (ผิด)
9. บารทิเมอัสบอกว่า “ขอโปรดให้ตาข้าพระองค์เห็นได้” (ถูก)
10. พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “จงไปเถิด ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้เจ้าหายปกติแล้ว” (ถูก)

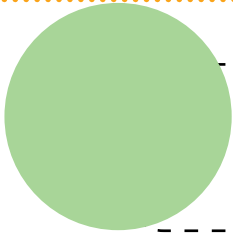

บทที่ 13 พระเยซูทรงรักษาชายตาบอดคนนีให้มองเห็นได้ ให้เด็กๆ ตัดผ้าปิดตาออกตามรอยประ
จากนั้นใช้มีดกรีดที่เส้นประตรงข้างๆ หูของชายคนนี นำผ้าปิดตานี้ไปปิดที่ตาของชายคนนี
โดยนำปลายส่วนที่เป็นสีขาวใส่เข้าไปในช่องทั้งสองข้างแล้วพับ เมื่อผ้าปิดตาปิดอยู่ที่หน้า
ชายคนนี้ก็มองไม่เห็น เมื่อเด็กๆ ดึงผ้านี้ออกชายคนนี้ก็มองเห็นได้

การนำเด็กรับเชื่อ

การนำเด็กรับเชื่อเป็นสิ่งสำคัญ ให้ครูสังเกตดูหากมีเด็กที่ยังไม่เชื่อพระเจ้าให้ครูได้เปิดโอกาสและเชิญให้เด็กได้เปิดใจต้อนรับพระเจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิตของเขา ครูอาจใช้ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้เพื่ออธิบายให้เด็ก ๆ ได้เข้าใจชัดเจนขึ้น

ยอห์น 3:16 “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

เด็ก ๆ รู้มั๊ยว่า พระเจ้าคือใคร? พระเจ้าคือผู้ที่สร้างเรา พระองค์บริสุทธิ์ ไม่ทรงทำบาปเลย

เด็ก ๆ รู้มั๊ยว่า ใครเป็นพระบุตรของพระเจ้า? ใช่แล้ว พระเยซูคือพระบุตรของพระเจ้า พระเจ้าได้ส่งพระเยซูลงมาบนโลกนี้เพื่อจะไถ่บาปให้กับเรา โดยการยอมรับโทษความผิดบาปแทนเราที่บนไม้กางเขน

ใครที่สามารถรับการไถ่บาปจากพระเยซูได้? ทุกคนสามารถรับการไถ่จากพระเยซูได้ เพียงแค่เราเชื่อว่าพระเยซูรักเราจนยอมที่จะตายบนไม้กางเขนเพื่อรับโทษความผิดบาปแทนเรา และเปิดใจให้พระองค์เข้ามาในชีวิต เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

เมื่อเราต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้วเราก็พ้นบาปผิดทั้งหมด พระเจ้าบอกว่าคนที่เชื่อในพระองค์ พระองค์จะให้เขาอยู่บนสวรรค์กับพระองค์เมื่อเขาจากโลกนี้ไปแล้ว

เด็ก ๆ อยากรู้จักกับพระเจ้ามั๊ย? (ถ้าเด็ก ๆ สนใจก็ให้นำเด็ก ๆ อธิษฐานรับเชื่อ)

หนุนใจเด็ก ๆ ว่า ให้เด็ก ๆ ตั้งใจที่จะรู้จักพระเจ้าให้มากขึ้น เพราะพระเจ้าแสนดีและรักเราทุกคน เด็ก ๆ จะรู้จักพระเจ้าได้มากขึ้นโดยการอ่านพระคัมภีร์เยาะ ๆ เมื่ออ่านแล้วก็ให้ทำตามที่พระคัมภีร์สอน พูดคุยกับพระเจ้าทุกวัน เพราะถ้าเราคุยกันทุกวันเราก็จะสนิทกัน ถ้าเราคุยกับพระเจ้ามาก ๆ เราก็จะสนิทสนมกับพระองค์ การพูดคุยก็คือการอธิษฐานนั่นเอง หนุนใจให้เด็ก ๆ มาโบสถ์ทุกวันอาทิตย์และถ้ามีโอกาสให้ชวนเพื่อน ๆ ที่ยังไม่เคยมาโบสถ์ให้มาโบสถ์ด้วยกันในวันอาทิตย์